

SANDPAPPRET

NR 1-6 1979 MINNESUTGÅVA

FN-BAT 72 M

KUNGL. MILITÄRHÖGSKOLAN
Biblioteket
Litteraturavd.

341.123

SANDPAPPRET

FN-BAT 72 M

Lidén, Kåbe

SANDPAPPRET är månadstidningen för den svenska FN-bataljonen i Mellerta Östern. Denna minnesbok innehåller nr 1-6 1979.

TEXT: Kåbe Lidén

FOTO: Stieg Forsberg

LAYOUT OCH REDIGERING:

Kåbe&Stieg

COPYRIGHT: Domsamma

TRYCK: Keter Press, Jerusalem, 1979

+13739/79

ETT STÖD FÖR MINNET

Det är med både glädje och saknad man tänker tillbaka på sex innehållsrika månader i Sinaiöknen. Främst är det väl ändå en känsla av tacksamhet som dröjer sej kvar. Tacksamhet över att ha fått vara med, tacksamhet över att ha fått så många nya vänner.

Avsikten med denna bok är att den ska förstärka minnena av våra upplevelser i och med bat 72 M. Vi är medvetna om att det finns mer än ett exempel på sådant som kanske borde finnas med i denna bok men som inte gör det. En del beror på rena missar från vår sida men den huvudsakliga anledningen är att tid och utrymme inte räckt till för allt. Vi vill emellertid gärna bli trodda på vårt ord, när vi påstår att viljan och ambitionen i alla fall funnits där.

En ambition som vi dock inte haft, är att var och en i bataljonen till varje pris borde komma med i åtminstone något nummer av tidningen. Det hade inneburit att de ganska tråkiga grupp- och uppställningsbilderna hade fått dominera totalt. Vi menar nog att det finns mer än tillräckligt av dom som det är.

I stället satsade vi på att jobba rent journalistiskt, dvs att försöka spegla vår verksamhet som vi upplevde den. (Att vi sen sett oss föranlåtna att göra vissa avsteg från den principen är en annan femma.) Och inte bara vår verksamhet utan också lite mer, vilket förhoppningsvis har framgått.

När vi i slutet av förra året bläddrade i några tidigare årgångar av Sandpappret, fann vi att våra företrädare under senare år avslutningsvis presenterat bataljonens medlemmar med namn, hemadress och telefonnummer. Det var då vi kom på den smått vansinniga (skulle vi komma att upptäcka) idén att försöka utöka den presentationen med en bild på var och en. Vilket minne borde inte det kunna bli!!

Vi gjorde några enkla skisser och omfångsberäkningar och kom fram till att vi skulle behöva 16 sidor. På kvällen den 8 mars – dan innan försvarsministern med sällskap kom på besök – påbörjade vi det direkta arbetet. Det har sedan pågått under många kvälls- och nattimmor ända fram till pressläggningen i mitten av maj.

Det hade ändå inte räckt. Utan frivilliga insatser av *Bengt Nordberg* och *Håkan Jeppsson* på persepeditionen hade vi inte gått i land med detta mammutjobb. Därför vill vi gärna tacka dom så här officiellt. Vi tackar också produktionschefen *Zwi Weller* och hans medarbetare på tryckeriet för en helhjärtad insats.

Bilder, namn, adresser och telefonnummer har kollats gång på gång. Ändå vågar vi inte tro oss om att ha varit så duktiga, att vi inte gjort oss skyldiga till några fel. Därför vill vi redan nu be om ursäkt för eventuella felaktigheter. Vi kan bara hoppas att dom inte ska vara många.

Tack för den här tiden. Vi hoppas få träffa så många som möjligt av er igen.

Då ska vi minnas tillsammans!

Tack och på återseende!

Det är snart tid för oss att lämna Sinai. När jag nu skall försöka göra en resumé över vår tid här nere, är det ännu ej klart vad som händer efter det att bataljon 72 M fullgjort sin uppgift. Låt oss alla önska våra vänner israeler, araber, beduiner och andra en äkta och varaktig fred.

Vi har alla varit soldater i fredens tjänst. Under vår tid i Mellersta Östern har mycket hänt, som gör att det inte bara varit tomma ord. Vi har känt historiens vinglag.

Svensk bataljon i fredens tjänst

Många har under åren frågat sig om FN verkligen haft, eller har, någon betydelse för freden. Vi som haft förmånen att verka här och som kommit i kontakt med människorna runt omkring oss, vi är säkra på att i Sinai har FN haft en betydelsefull och positiv roll.

Just utvald för detta jobb

För mig som chef har det varit en ära att föra befälet över svenska FN-soldater modell 72 M. Jag ger er min fulla uppskattning över det sätt på vilket ni löst era uppgifter. Nu kan ni stolta och nöjda ta er an nya uppgifter.

Utplacerad i en annorlunda värld

Vi har lärt oss att tycka om och respektera människorna här nere. Efter några trevande steg i början har vi också lärt och förstått deras kultur och seder. Den torra och till synes ensidiga naturen har efter hand blivit "vårt andra hem". Vi har dagligen sett nya skiftningar, nya spännande naturupplevelser. Ja, vid det här laget tycker vi säkert att det är ett vackert och fascinerande landskap.

Jerusalem, Kairo, Eilat, Luxor... Många platser, många stora sevärdheter! Visst har vi upplevt en annorlunda värld! Och tänk – vilka mer än vi har kunnat resa fritt mellan Asien och Afrika?

Trotsande öknens kyla, värme, storm och sand

Kanske det räcker med dessa ord: Den ruggigaste morgonen, den varmaste dagen, den kortaste men mest intensiva stormen och den största sandhögen i mitt liv – förmodligen också i ditt.

Tilltro till sin förmåga att lösa uppgiften

Redan efter de första dagarna här nere sattes vi på prov. Under hela tiden därefter har vi alla då och då ställts inför nya och oväntade uppgifter. Då har det känts tryggt att veta, att vi aldrig behövt tvivla på vår förmåga. Den svenska värnpliktsarmén har stått rycken!

Ivrig att finna en positiv lösning

Allt har naturligtvis inte alltid varit bra. Vårt motto – Var glad och positiv! – har dock de flesta ställt upp på. Ni har alla bidragit till bra och positiva förslag, allt i syfte att lösa uppgiften bättre och, inte minst, att öka trivseln och kamratskapet.

Omtänksam mot kamraterna i gänget

Här har man ibland varit ganska ensam. Ensam med sina problem och glädjeämnen. Det låter kanske konstigt, när vi ändå måst leva i ett kollektiv nära varandra.

Vi har inte som hemma kunnat lyfta på telefonluren och få direktkontakt med en nära vän eller anförvant. Brevet hit och hem har tagit sin tid – ibland till och med veckor beroende på snöoväder i Sverige eller strejk i Israel.

Det är mycket som gör att man kan känna sig nere och ensam. Då är det skönt att känna att kamratskapet är av bästa märke. Vi har fått vänner för livet. En mjuk ton, ett vänligt leende eller en hjälpsam hand. Det behövs så lite – och det är rätt att bjuda på sig själv. Låt oss lära för framtiden av hur vi har fungerat här.

Tuff men ändå korrekt samt Vaksam och vänlig

Kanske de viktigaste riktmärkena för er i bevakningstjänst, på positioner, checkpoints och kampvakt. För er i infogrupper och på sambandscentraler. Ja, för alla oavsett befattning. Vi har klarat det. I vårt förhållande till beduinerna har det ibland varit ganska svårt, men några övertramp har ej begåtts. Heder åt er alla!

Åstundar att det blir en varaktig fred

Tänk att våra första tankar och det vi beslöt skulle vara det 72 M skulle stå för, kanske kan krönas med en varaktig fred! Tänk att vi kanske snart kan komma tillbaka hit – som turister! Ett bad vid Plastic Beach, en segeltur i lagunen, en jeepfärd i öknen. Och tänk att kunna komma hem och berätta för andra att vi var med, när man tog varandra i hand över gränsen, öppnade vägbommen och hälsade varandra som vänner! Att vi var med när ett nytt blad skrevs i världshistorien.

Motto: Disciplin och kamratskap

Jag tycker det är roligt att kunna konstatera, att det blev en glad och positiv tid tillsammans här. Det här med disciplin och kamratskap blev inte några tomma ord, en intetsägande fras, utan en realitet med så mycket av värme och gemenskap.

Tag med er detta hem. Tack och på återseende!

Låt oss önska 74 M en lyckosam tid!

Göran Wetterlundh, bataljonschef i 72 M, hälsar sin efterträdare i 74 M, Kjell Nerpin, välkommen till "Camp Tre Kronor".

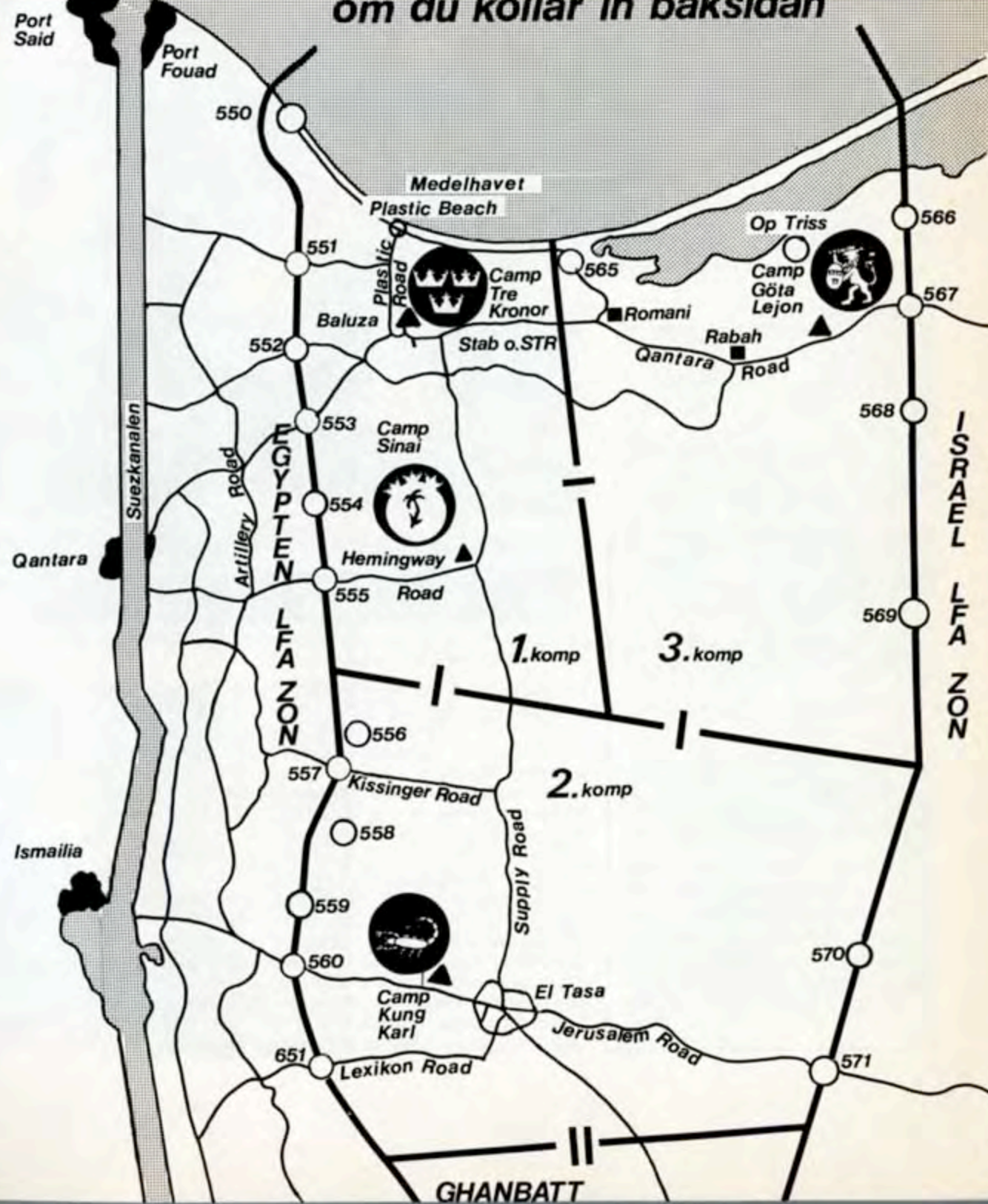

SANDPAPPRET

—Största svenskspråkiga tidningen i Mellanöstern

Nr 1 FN-BAT 72 M 1979

Du får en helt annan bild om du kollar in baksidan

Äntligen, första numret av Sandpappret

SANDPAPPRET

Är tidningen för den svenska FN-bataljonen i Mellersta Östern.

TEXT: Kåbe Lidén

FOTO: Stieg Forsberg

KORREKTUR: Lennart André

TRYCK: Keter Press, Jerusalem 1979

FÖRSTASIDAN: I kartan över den svenska delen av buffertzonen har de för tillfället obemannade positionerna 551 och

OP Triss tagits med för fullständighetens skull. LFA står för Limited Force Area. Inom dessa områden får såväl egypter som israeler endast ha mindre styrkor, begränsade till såväl numerär som utrustning.

Det har blivit tradition att svenska FN-bataljoner håller sej med egna tidningar och vi på 72 M är inte dom som bryter traditioner.

Det började i Gaza med Kamelposten, fortsatte i Kongo med Djungeltrumman, Cypressen på Cypern och slutligen Sandpappret i Sinai.

Som vi på den här redaktionen ser det är Sandpapprets viktigaste uppgift att spegla vardagen i öknen. Allas vardag, inte bara chefernas. Vi vill undvika att

hjälpa från så många som möjligt i bataljonen. Stöt på oss om vad du tycker att vi ska göra—tipsa, skriv själv, fota, teckna osv. De honorar vi betalar ut är visserligen blygsamma, för att inte säga obefintliga, men den tillfredsställelse som ligger i att få medarbeta i den utan konkurrens största svenska tidningen i hela Mellersta Östern får väl anses vara belöning nog.

Det du nu läser är det första numret av totalt sex utgåvor av Sandpappret. Innan det är dags att åka hem kommer alla att

□ 50 procent av oss har besvär med skrivmaskinen mens den andra halvan slutspurtar med att lära sej konsten att fotografera.

hamna i den fälla som alltför många personaltidningar—och Sandpappret kan ju närmast beskrivas som en personaltidning—brukar hamna i, nämligen att bli ett organ för "His Master's Voice". Vi vill i stället försöka åstadkomma kommunikation i alla riktningar. Om du upplever Sandpappret som din tidning, då har vi lyckats.

Och nu är det nog dags att tala om vilka "vi" är. Vi är i detta fall stabsredaktör Kåbe Lidén, i det civila ansvarig för interninformation på försäkringsbolaget Trygg-Hansa, och stabsfotograf Stieg Forsberg, bildproducent på Utbildningsradion (som mest sysslar med TV).

Om än aldrig så ambitiösa—aldrig så duktiga—kommer vi inte att lyckas utan

få ett inbundet exemplar av samtliga nummer—en bildrik minnesbok med vars hjälp du lätt kommer att kunna återuppliva många angenäma minnen. Boken kommer säkert också att bli till glädje för dina närmaste.

Kåbe Lidén Stieg Forsberg

P.S. Sandpappret är inte allt här i världen. Inte ens för oss på redaktionen. Nyhetsbladet Öken-Kuriren, Radio Malish, press- och vissa andra VIP-besök samt nyhetsservice åt svenska massmedia via Försvarsstabens pressavdelning är vad redaktionen i övrigt ska arbeta med/ansvara för. Det gäller att ligga i för att hinna med—och i kommer vi att ligga.

Inryckning och utbildning:

Från civilist till FN-soldat

□ Vart ska vi ta vägen nu då? Bäst att ta en koll i facts.

□ I förrådet fungerade allt enligt löpande band-principen.

□ En till beduin förklädd instruktör ur bat 70 M försöker utan att lyckas att muta Billy Karlsson från Blomstermåla.

□ Spegel, spegel på väggen där, säj mej... Red tror att detta är Rolf Sjöberg, radiostationsgruppchef vid STR-kompaniet, men själv är han inte alls lika säker på det.

BASKERN STÖRSTA PROBLEMET

Måndagen den 27 november. Huvuddelen av bat 72 M "intar" Strängnäs. Nog säg de flesta lite vilna ut, där dom stod och väntade på att komma in i P 10:s gymnastiksal för att gå igenom paperskvarnen. Med vissa undantag—de rutinerade killarna med en eller flera bataljoner bakom sej.

Den svåraste uppgiften första dan var att få fason på baskrarna. Som vanskapta Karl Johansvampar säg dom ut, ända tills vi fick tillfälle att följa det råd som de rutinerade grabbarna välvilligt spred omkring sej—att blöta dom, baskrarna alltså, i varmvatten.

Och så blev det Ing 1 i Almnäs, där hemhämtade instruktörer ur 70 M och andra slet för att få FN-fason också på det som fanns under baskrarna.

Man kan nog påstå att dom lyckades ganska bra. Inmarschen i Baluza behövde ingen skämmas för. Utom möjligen skrivaren av dessa rader och knäpparen av dessa bilder, som åkte Passat förbi vakten och direkt till Offmässen.

□ FN-exercis på Ing 1:s kaserngård en tidig förvintermorgon.

Arméchefen:

Er uppgift är betydelsefull och kräver ett gott omdöme!

Arméchefen, general Nils Sköld, passade på att inspektera bat 72 M före dess avresa från Ing 1 i Almnäs. Han gav bl a en bakgrund till Sveriges militära FN-engagemang och konstaterade också att de svenska FN-kontingenterna genom tiderna fått genomgående goda omdömen i de land de verkat.

Avslutningsvis passade han på att lyckönska bataljonens medlemmar till att ha fått hedersuppdraget att representera vårt land i FN:s internationella fredsorganisation.

—Er uppgift är viktig, allvarlig och betydelsefull. Samtidigt är den svår och kräver gott omdöme. Jag är övertygad om att ni kommer att fullgöra er uppgift väl, liksom era föregångare gjort. Jag hoppas att ni också personligen kommer att få nytta och glädje av er frivilliga insats i FN:s fredsfrämjande tjänst. Den kommer säkert att ge er tillfälle till vidgade vyer, intressanta och givande upplevelser samt ökad förståelse för de komplicerade förhållandena i många delar av vår värld.

□ General Nils Sköld talar till FN-folket . . .

□ . . . och där står vi andäktigt lyssnande.

Därför åkte dom . . .

Norrbottningar förefaller det finnas ganska gott om på Bat 72 M. Åtminstone att döma av rösterna närmast kring Sandpapprets flygande reportageteam på flight 1 från Arlanda till Ben Gurion. På drygt 11 000 meters höjd i en hastighet av 880 km i timmen någonstans mellan Bukarest och Istanbul pratade vi med ett par av dom, Torbjörn Landström, 24, brandman från Luleå och Torbjörn Forsberg, 25, fängvaktare från kriminalvårdsanstalten i Luleå men bosatt i Råneå, tre och en halv mil därifrån.

Tidigt i våras fick Torbjörn I se i en kvällstidning att det skulle rekryteras personal till en ny FN-bat och eftersom nyfikenheten var stor, beslutade han sej omedelbart för att söka. Fick han anställning, så skulle han också få en fin möjlighet att komma ut och se sej omkring i en intressant och ständigt lika aktuell del av världen. Dessutom skulle han slippa ifrån en vinter, den årstid han tycker sämst om så norrbottning han är.

Landström, sjukvårdare och ambulansförare på 2. komp, väntar sej en hel del av detta äventyr. Han kan komma att bli bönhörd över hövan. Räkner också med att kunna lära sej en del om sjukvård, vilket skulle vara av värde för hans civila verksamhet.

□ The two Torbjörns, Forsberg till vänster och Landström till höger.

Torbjörn II, skyttegruppchef på 3. komp, sökte FN-tjänst trots att han har en helt annan uppfattning än sin namne. Åtminstone om årstiderna. Han tillhör nämligen Norrbottenseliten på skidor och har tillsammans med sina kompisar i IFK Råneå vunnit DM i stafett 3 — 10 km de tre senaste säsongerna.

Tycker emellertid att det är svårt att kombinera ett civilt arbete med skidåkning på toppnivå och funderar därför att lägga skidorna på den berömda skihyllan. I IFK Råneå hoppas man förstås att det ska räcka med ett sabbatsår.

—Vill prova på något nytt och eftersom jag trivdes bra i lumpen, tyckte jag att det här skulle vara ett bra sätt, säger Forsberg. Lite äventyrslusta finns det väl också med i bilden. Man matas ständigt med information i tidningar, radio och TV om Mellanöstern och vet ändå alldeles för lite om bakgrunden till den situation som råder. Hoppas att jag under det här halvåret ska kunna bilda mej en egen uppfattning.

□ Dags för uppiggande kaffe i sen nattimme . . .

□ . . . men Juba Lohikoski från Helsingborg sov lugnt vidare på golvet.

Ett bra betyg!

General Stig Nihlén, deputy first commander för UNEF vid HQ i Ismailia, var i Baluza för att säga adjö till bat 70 M och välkommen till 72 M. Han tyckte att det var skönt att som stabschef vara svensk, eftersom "det alltid är de svenska bataljonerna som fungerar bäst".

Ett bra betyg är det svenska militära utbildningssystemet, i synnerhet som vi har att jämföra oss med huvudsakligen yrkesmilitärer.

—Jag hoppas att bataljon 72 M ska vara lika framgångsrik som de fyra tidigare svenska bataljoner jag har haft möjlighet att följa, sa general Nihlén avslutningsvis.

□ Vad säjs om den här inmarschen? Inte så pjåkig, va? Särskilt med tanke på att den följde direkt på en nästan 10 timmar lång och tröttnande flyg- och bussresa. Kommandanten, Bengt Hällkvist, i spetsen för flight 3.

. . . och så var det dags för överlämning

□ Cheften för 72 M, överste Göran Wetterlundh, överlämnar fanan till FN-bataljon 72 M:s fanvakt (Hans företrädare, Stig Edgren, längst bort av de tre längst till höger.)

Torsdagen den 14 december kl 11.00 tog vi över. Vid en enkel men stilfull ceremoni med fanvakter ur både 70:an och 72:an överlämnade Stig Edgren FN-flaggan till sin efterträdare som bataljonschef, Göran Wetterlundh, och så så här:

—Lycka till i ert viktiga arbete här nere. Jag vet precis hur ni känner det just nu—alla nykomlingar längtar efter att bli ensamma herrar på täppan.

Det var precis så vi kände det. Överste Wetterlundhs "tal till folket" lød så här:

—Vi har nu övertagit uppgifterna inom vår del av buffertzonen. Vi har många uppgifter framför oss. Det är bara att suga i!

Och så gjorde vi det . . . (Den saken är klar, att inte ska 72 M bidra till att världen blir fullare av tappade sugår, inte.)

□ Staffan Vestbom, fältpostkontoret i Baluza, visade sej vara riktigt händig på att sätta upp gardiner. Offmässen var som ny på julaftonsmorgonen. Tack vare Staffans och många andras fina insatser.

□ Överallt på kamper och positioner höll man dan före dan på att förbereda julfirandet. Också den här bilden är från Baluza (Norrköping), utanför Private Mess. Anders Johansson, Malmö, heter han som försöker få granen att passa i foten och Hans Westberg, Stockholm, samt Hans Jonsson, Borås, dom som så intresserat avvaktar resultatet.

□ Att gräva ur igenblåsta skyttevärn hör väl inte till de normala julförberedelserna, men det måste göras. Bilden togs vid ett snabbbesök på Camp Sinai. Dom som fixar till värnet heter fr v Leif Holmqvist, Hallstahammar, Mats Fogelström, Kalmar och Leif Ylinenpää, Korpi-lombolo.

Julen 1978 blev den jul man kan kalla alternativ

Ett från djupet av blågula hjärtan kommet tack till tomten och alla övriga som gjorde vår snöfria jul i öknen till ett minne för livet. Framför allt till Kaj Lindman, bataljonsassistent och ansvarig för det gemensamma julprogrammet. Och så, förstås, till våra fantastiska matfixare. Inga övriga engagerade i julfirandet torde ta illa upp, om vi framhåller dessa speciellt. Maken till det svenska julbord dom hade trollat fram finns knappast att skåda ens i Sverige längre.

Inledningen på årets, flät fjolårets, julfirande var för många av oss juldoppet i Medelhavet och det var en imponerande samling som trotsade de yttre förhållandena (julaftonen var lika blåsig och kall som dagen innan var lugn och varm) och skoningslöst kastade sej i det inte särskilt blå men kylslagna vattnet.

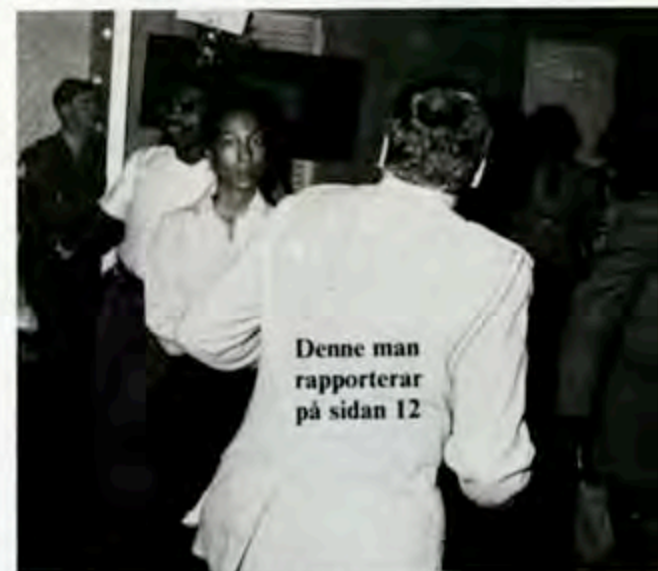
Att exakt ange hur julfirandet gick till ute på kamper och positioner låter sej inte göras. Firandet var visserligen gemensamt för alla, men sätten delvis något varierande. Samtliga kamper och positioner fick dock besök av bataljonschefen eller av honom utsedda stand ins, som inte bara tillönskade FN-soldat efter FN-soldat en god jul utan också överlämnade en julkupp till alla.

På juldagen hölls julottor på alla kompanier och för säkerhets skull också i "Radio Malish". Fysisk julträning med påföljande bastubad var andra inslag i juldagsprogrammet.

Annandag jul var det "öppet hus" på Camp Tre Kronor i Baluza, dit ett 30-tal inbjudna gäster—huvudsakligen svenska observatörer med familjer—anlände från Damaskus, Jerusalem, Gaza och Kairo. Det dansades kring granen och lektes lekar, varav två tomtar—den ene ridande på en dromedar och den andre ledande densamma—anlände med gottelåsar till de yngsta. Som sedan gick till kyrkan och tittade på barnfilmer och en trolleriföreställning.

Därefter avnjöts gemensamt det julbord som av någon obegriplig anledning gick under benämningen litet, varpå man roade sej på de olika mässarna fram på småtimmarna. På en av dom blev det till och med dans, vilket vi knappast får uppleva någon mer gång.

Det var en jul vi länge kommer att minnas.

Och en vecka senare tråde 1978 under tysta protester tillbaka för 1979. Men i stället för att berätta om vårt—trots ny miljö och nya vännar—ganska traditionella nyårsfirande, får i stället Stri-chefen Alv Svensson och stabsfotografen Stieg Forsberg i ord och bild berätta om ett annorlunda nyårsfirande. Det gör dom på sidan 12.

□ Chefen delar ut julkappar på position 651, 2. kompaniet. Tommy Johansson från Växtorp får just sin medan Peter Petersson, Stockholm, och Leif Sjöblom, som bor i norska Vågsbygd, väntar på sin tur.

□ Egentligen skulle väl dansen kring granen ha ägt rum redan på julaftonen, men den sparade vi tills på annandagen. Då kom ett 30-tal gäster—huvudsakligen svenska observatörer med familjer—till Baluza.

□ Då kom också tomten, ridande på en dromedar, med klappar till alla snälla barn.

□ "Dopp i grytan" i Medelhavet. Jan Hylltén-Cavallius, chef för 3. kompaniet, och hans lika modiga gossar slänger sej dödsföraktande i det kylslagna vattnet.

□ Dragkamp på stranden. Ett lag från 3. plut, på 3. komp, slog i finalen stab- och trossgänget. Några av segrarna: Jonny Karlsson (närmast kameran), Thorbjörn Forsberg, Ove Börjesson och Lars Magnusson.

□ Det kanske finaste och mest stämningsfyllda inslaget under julfirandet var julaftonskvällens bönestund ute i det fria. Ingvar Holmquist, bataljonspastorn, lyckades trots dåliga yttre förhållanden åstadkomma fin julstämning.

□ Under tiden lägger från vänster Pelle Johansson, Helsingborg, Jim Malm, Lomma, Lars Rhude, Stockholm, Kjell Thuresson, Årvidaberg, Stefan Hamberg, Uppsala och Anders Martis, Visby, sista handen vid julmaten. Vilka kockar!!!

□ Simsalåben. Så här imponerande blev resultatet. En spontan applåd togs upp för männen bakom verket i bakgrunden.

□ Rusning uppstod. Det ser ut som om stabs- och pers-chefen ligger bra till. Björn Lundholm och Sven Vannerberg alltså.

Jerusalem—jordens navel

Första gången Jerusalem omnämns är i samband med Abraham. Det är omkring 4 000 år sedan. Vid denna tidpunkt var Jerusalem ingen stad utan bara ett obebyggt, risigt och trädbevuxet berg (1 Mos. 22:1-19).

Ca 1 200 år senare när Israels folk hade kommit från Egypten och fått sin andre konung, David, intog denne den då bebyggda höjden från en stam som kallades jebuseer. Ockupationen skedde mycket brutalt (2 Sam. 5:1-9). Efter erövringen utvidgades staden (1. Kon. 9:15). Dess murar omslöt staden, som kallades Sion, och tempelplatsen. Under 800-talet f. Kr. utvidgades staden mot norr.

Här några viktiga årtal i Jerusalems historia. Först tiden före Kristus.

586 ödelade *Nebukadnessar av Babylonien* staden, som sedan låg öde till dess att perserkonungen *Kores* erövrade den och Babel 538. Den judiske statsmannen *Nehemja* fick då

□ Den berömda Klippmoskén, byggd av kalifen Omar på 690-talet e. Kr.

börja bygga upp templet under stora svårigheter (Nehemja 2:11-17).

333 erövrades staden av *Alexander den Store*. Staden växte och det blev nödvändigt med en ny stadsmur.

169 gjorde mackabeerna—en prästsläkt—uppror mot den hedniska hellenistiska kulturen och återinvigde templet.

63 erövrade den romerske fältherren *Pompejus* landet. Under *Herodes den Stores* tid byggdes många monumentala befästningar, bla Antoniaborgen och Citadellet. Herodes son,

Herodes Antipas (han med barnamorden i Betlehem) blev lydkonung efter sin far år 4.

Och så perioden efter Kristus. 44 igångsatte lydkonungen *Agrippa* ett stort byggnadsprojekt i staden. Romerska imperiet hindrade dock byggnadsplanerna och bygget avstannade.

70 krossades staden under påskhelgen av kejsar *Vespasianus* son *Titus*. Hundratusentals människor dödades. Som minne av detta finns det kvarvarande tornet *Mariamne* från den gamla muren. Nuvarande infart vid Jaffa Gate. Efter ett par århundraden reste sig staden igen. Framför allt under kejsar *Konstantin den Stores* tid (306-337). Det var han som gav staden namnet Jerusalem.

636 erövrades staden av kalifen *Omar*. Klippmoskén (kallas ibland *Omarmoskén*) byggdes 1690. Under 400 år härskade olika arabiska furstar över landet.

1099 kom korsriddarna och erövrade landet. Regeringen hade sitt säte i Jerusalem.

1187 besegrade sultanen *Saladin* korsriddarna vid Hittin intill Genesaret.

1229 erhöi den tysk-romerske kejsaren *Fredrik II av Hohenstaufen* Jerusalem, Betlehem och Nasaret efter förhandlingar med sultanen i Jerusalem. 15 år senare gick dock staden förlorad, då turkarna tog den. Men de kunde bara hålla den i sex år. I stället blev mamelukerna härskare 1250.

1516 tog turkarna inte bara Jerusalem utan hela landet.

1878 är ett viktigt årtal. Då bildades den första helt judiska byn av judar från Jerusalem. Byns namn var *Petach Tikva*.

1917 erövrade engelska trupper under lord *Allenby* staden. Landet blev ett mandat under engelsk ledning.

1947 överlämnade England landet till FN, som delade Jerusalem i två delar, en jordansk och en judisk. På grund av delningen mördades *Folke Bernadotte*, som var FN:s representant i Jerusalem.

1948 bildades staten Israel och regeringen fick sitt säte i Jerusalem.

1967 ockuperade Israel hela Jerusalem.

Mycket att se

Så är vi då framme vid vår tid. Den som nu reser till Jerusalem har massor av platser att besöka. Låt mig få nämna några som jag tycker är särskilt viktiga.

Först: Gamla stan där man finner basarerna, de gamla gatorna och Gravplatsen (som är byggd över Golgata, platsen där Jesus korsfästes och över Jesu tomma grav). Vidare finns här Klagomuren. De största stenarna längst ned är kvar från Salomos tempel, därför är Klagomuren helig. Uppe på Tempelplatsen, bakom Klagomuren, finns *Al Acsa-moskén* och *Klippmoskén*. Den senare byggd över den klippa där Abraham skulle offra Isak. Beläggningen till den guldglänsande kupolen har

Lite kultur bör det finnas också i en tidning av *Sandpapprets* karaktär. Till redaktionen har som kulturskribent knutits, *Ingvar Holmquist*, välkänd pastor, dragspelare och allmän glädjespridare. Han har välvilligt lovat att kortfattat berätta om de olika platserna i det kulturhistoriska och politiska centrum där vi nu befinner oss. Han inleder här med Jerusalem, "jordens navel".

skänkts av *Krustjef*. På den tiden hörde moskén till Jordanien.

Jag vill också rekommendera ett besök i *Yad Vashem*, ett vackert, monumentalt byggnadskomplex men med ett hemskt innehåll, nämligen berättelsen om hur *Hitler* lät döda sex miljoner judar. *Knesset*, riksdagshuset, bör du också besöka liksom *Muséet* och det intilliggande *Muséet för Cumranrullarna* (skrifter som hittades 1947). Strax intill *Holyland Hotel* finns en modell av det gamla Jerusalem, som man tror det såg ut för 2 000 år sedan.

Naturligtvis finns det massor av annat att se, exempelvis utgrävningarna, klostren, *Via Dolorosa*, *Getsemane*, *Ryska kyrkan* och mycket mer. Lycka till!

□ Klagomuren—judarnas heligaste plats. En mosaik träsbekännare koncentrerar sig i bön.

□ Gatavy från Gamla stan—*David Street*.

□ *Oriodoxa* judar från *Mea Shearim* studerar gamla skrifter.

□ Ännu en bild från Klagomuren, som låg på jordanskt område fram till juni 1967, då den erövrades av Israel. Grundstenarna i muren härstammar från *Salomos tempel*.

□ *Frukthandlare* i Gamla stans bazarer.

Till din tjänst på Pers

□ Grabbarna på Pers. Knästående från vänster: Håkan Jeppsson, Allan Bäckström, Bengt Nordberg, Kaj Lindman och Kåbe Lidén. Stående från vänster: Björn Sterner, Henning Robertsson, Gunnar Lingmerth, Sven Vannerberg, Jörgen Tjörnvall, Ingvar Holmquist och Stieg Forsberg.

Det står 72 M för

Svensk bataljon i fredens tjänst

Just utvald för detta jobb

Utplacerad i en annorlunda värld

Trotsande öknens kyla, värme, storm och sand

Tilltro till sin förmåga att lösa uppgiften

Ivrig att finna en positiv lösning

Omtänksam mot kamraterna i gänget

Tuff men ändå korrekt

Vaksam och vänlig

Åstundar att det blir en varaktig fred

Motto: Disciplin och kamratskap

Göran Wetterlundh
Bataljonschef

Vad ska man med en personalavdelning till på en FN-bataljon? Det finns kanske dom som ställer sej den frågan och därför vill vi passa på att reda ut begreppen redan så här i början. Pers sköter om olika typer av registrering och har till huvuduppgift att till alla i bataljonen ge så bra service som möjligt i frågor som har med fritid och trivsel att göra.

Chef för Pers är Sven Vannerberg, som alltså leder och samordnar hela verksamheten. Bataljonspastor är Ingvar Holmquist, en mångsidig man som också förestår biblioteket och som dåligt avlönat extraknäck stundtals brukar underhålla på officersmässen.

Henning Robertsson är inte bara mäsddirektör utan också auditor. Rättsvårdsdetaljen består vidare av Allan "Sheriffen" Bäckström. Båda ser helst att dom får jobba med att hjälpa oss andra med olika juridiska frågor och slippa huvuduppgiften—att reda ut våra förmyndelser.

Resedetaljen jobbar med att få fram intressanta resmål för leave- och permissionsresor, bokar transporter och hotellrum. I resedetaljen ingår icke stabsredaktör och stabsfotograf, vilket elaka tungor påstår. Dom bildar en egen detalj för sej själva, press- och informationsdetaljen. Däremot består resedetaljen av Jörgen Tjörnvall och Gunnar Lingmerth.

Något av en nyckelfigur på Pers är vår avhållne "bätt-äss", Kaj Lindman, allmän fixare och dessutom sekreterare i bataljonsnämnden.

Björn Sterner är DO men jobbar på Pers på deltid. Närmare bestämt som sportofficer.

På expeditionen sist men inte minst håller Bengt Nordberg och Håkan Jeppsson i alla papper om oss. Dom kan man också fråga om det mesta och räkna med ett vederhäftigt svar. Vänligt dessutom.

Beduinläger på fel sida om Green Line

Ö-K:s flygande reportageteam har följt med 75 procent av "Info-maffian" på 2. komp. på rekognoseringsflygning. Flygningen företogs med helikopter från Royal Australian Air Force, eller Austair som dessa tuffa australiensare med placering i Ismailia populärt kallas.

—Ändamålet med just den här flygningen är att kontrollera om det beduinläger vi upptäckte vid förra rekognoseringsflygningen fortfarande finns kvar, berättade flygledaren Jan Fogelklou strax före take off.

Beduinlägret—drygt två kilometer öster om position 556—fanns inte bara kvar utan var dessutom utbyggt och förstärkt. Och det alltså söder om den s k Green Line, ett förbjudet område för beduiner.

Vi såg en hel del andra beduiner också, så antingen känner dom inte till det där med Green Line eller också bryr dom sej inte det minsta om den.

Jan Fogelklou rapporterade vad flygningen hade gett för resultat till sin kompanichef Börje Sandgren, som i sin tur lämnade rapport till staben. Som i sin tur rapporterade vidare till HQ i Ismailia. Och vad som sen hände undandrar sej vårt bedömande. Men HQ kopplade väl in Romani-administrationen, som ...

□ Rekflygningen blev samtidigt en övning i "hometaking" för Jimmy Svensson från Smedjebacken (vänstra ryggen) och Ulf Karlsson, Stockaryd.

Lyckad premiärtransitering trots orutin och tidsbrist

Bilden av vår första transitering: Ett myller av människor i alla åldrar, rader av bussar och lastbilar, packningar, nödortfikt hopbundna med snören, byråkratiska tjänstemanna-kontroller och transiteringsledaren Rune Olsson, plutonchef på 3. kompaniet, i spetsen för 20-talet tålmodiga, övervakande FN-killar.

På fem och en halv timme utväxlades 253 personer från Egypten till Israel och 134 i andra riktningen. Efter ytterligare en timme var transiteringsplatsen bruten.

Trots orutin och dålig tid för förberedelser—man kan inte beskylla Röda Korset för att ha gett besked i god tid—och trots att det var en s k dubbeltransitering, dvs utväxling i båda riktningarna, gick det bra. Alla var försedda med nödvändiga handlingar och alla kom lyckligt och väl dit dom skulle—om än både trötta och utpumpade. En transitering är en jobbig procedur för dom som ska utväxlas.

—Största problemet var beduinerna, som tryckte på och ville in på det avspärrade området för att bedriva kommers, säger Rune. Men vi hade hundgruppen med i avskräckande syfte, något som säkert bidrog till att det gick så bra som det gjorde.

Transiteringarna genomförs för att familjer och släktingar som blivit skilda åt genom krig ska få en möjlighet att träffas och för att studenter från Gaza som läser vid egyptiska universitet och högskolor ska få möjlighet att komma hem på ferier.

Bat 70 M genomförde mellan 40 och 50 transiteringar. Eftersom de brukar vara vanligast förekommande sommartid, kommer om-

□ Två beduinkvinnor från Israel-sidan på väg till Egypten för att återförenas med sin familj får hjälp med bagaget, medan några av transiteringsnoviserna intresserat följer vad som händer.

fattningen för vår del knappast att bli lika stor. Hur stor den blir är det dock ingen som kan säga.

Samtliga transiteringar kommer liksom hittills att äga rum i beduinbyn El Kirba mellan Camp Göta Lejon och position 567, vilket innebär att alla faller på 3. kompaniets lott.

(1. kompaniet är också inblandat eftersom det svarar för eskorteringen mellan position 553 och El Kirba.) Snart kommer grabbarna där alltså att få transiteringsrutin och då kommer det hela att gå ännu bättre.

Om sen båda sidors administratörer kunde jobba lite smidigare också, så ...

□ Förstärkningen från hundgruppen på 1. kompaniet—här i form av Börje Nilsson från Malmberget och schäffern Trix—bidrog verksamt till att vår första transitering gick så bra som den gjorde.

□ Här inne sker kontroll av resenärer från Israel-sidan till Egypten. ID-korten kontrolleras av nitiska tjänstemän och är inte alla paper OK, så är det bara att återvända. Men den här gången kom alla igenom.

MÅNADENS GÄSTTYCKARE:

*“Om brudar i FN
tycker jag . . .”*

Nu skall man alltså tycka till. Men det här med tyckande, är inte det lite känsligt? Vid FN-tjänstgöring skall man ju “undvika all sådan politisk, religiös, ekonomisk och annan verksamhet, som icke är förenlig med FN-insatsens neutrala karaktär och fredsbevarande eller humanitära uppgift” (utdrag ur vårt FN-kontrakt).

Långt citat med luddigt innehåll. Är skriftligt tyckande detsamma som verksamhet? Den omtalade svenska tryckfriheten kommer väl också in i bilden, eller lyder vi inte under den när vi är utomlands? Det måste vi väl ändå göra. Det betonades ju under vår utbildning att vi lyder under svensk lag.

Någon vet förstås svaret på dessa lite förvirrade tankegångar. Min tanke var att de skulle vara en liten inledning till något som ingen kan hindra mig att tycka om: brudar, tjejer, kvinnor och alla andra benämningar vi har på det snyggare könet. Om flickor tycker jag, men tittar man sig om på kamper och positioner, så inte ser man några. Med undantag för tillfälliga besökare och för de bilder som sitter uppsatta på skåpdörrar och väggar. Borde det inte kunna vara annorlunda. För

handen på hjärtat, inte tillfredsställer väl flickorna inne i Tel Aviv alla våra behov av kontakter med det andra könet? Skulle det inte kännas bra att ha några tjejer att snacka med om saker man inte gärna berör killar emellan? Skulle inte flickor kunna lätta upp när hemlängtan och andra hemskheter ibland sätter in? Skulle det inte överhuvudtaget kunna bli en annorlunda och kanske bättre stämning, om vi hade tjejer omkring oss i vårt dagliga arbete? Med andra ord: Skulle inte en svensk FN-bataljon kunna ha ett lämpligt antal tjejer i lämpliga befattningar?

Hoppas inte de gamla stötarna hoppar högt nu. Detta med jämnhöjd ligger väl om något i tiden och är aktuellt på många områden inklusive försvaret. Det sker ju förresten redan små försök i FN-sammanhang också. Ett par tandsköterskor har varit här nere och uppe på Cypern har man ett tag haft två kvinnliga postkassörskor.

Vad är nu lämpligt antal och lämpliga befattningar? Detta måste naturligtvis utredas på sedvanligt byråkratiskt svenskt och även FN-vis. CANLOG verkar ha ett bra förhållande och där är antalet tjejer fem-tio procent. I Sverige finns en specialenhet för hjälpverksamhet uppsatt. Det är en beredskapsstyrka avsedd att sättas in vid naturkatastrofer och liknande och även den administreras av Arméstabsens FN-avdelning. Enligt organisationsplanen kan upptill 25 procent av tjänsterna i denna specialstyrka besättas av kvinnliga befattningshavare. Jag var i höstas med på en utbildningsvecka för en del av specialenheten och kan försäkra att stämningen hela tiden var på topp. Till stor del de närvarande flickornas

Redaktionen har enväldigt beslutat att till varje nummer av Sandpappret inbjuda en gästskribent, som får en sida på sej att tycka i stort sett vad som helst om vad som helst. Premiärgäst är Anders Dahl, stabsassistent på förrådsexpeditionen.

förtjänst. En del av dem hade också varit ute på utlandstjänst i exempelvis Libanon och Kambodja under flera gånger svårare förhållanden än de vi förhoppningsvis någonsin kommer att hamna under. De har då arbetat med sjukvård och det är väl bl a just sådana tjänster som—i alla fall i ett inledningsskede—kan vara aktuella.

En viktig fråga i sammanhanget är om svenska tjejer verkligen vill komma ut i FN-tjänst. När man hemma har berättat och skrivit om allt vad man får uppleva under sin FN-tjänstgöring, så kommer ofta kommentaren: Varför får inte tjejer vara med? Rekryteringen tror jag alltså inte kommer att medföra några som helst problem. Andra yrkesområden som varit tabubelagda för kvinnor “erövrats” ju ständigt, så varför inte även FN-soldatens. Så alla ni som håller med om detta—sprid budskapet så kanske vi så småningom får se svenska tjejer med FN-baskern käckt på sned.

Till sist: Ett litet tyckande i en helt annan sak. Det är i form av en sakupplösning ur ett lexikon med anledning av vad vi som är FN-soldater kallats från visst officershåll. “Beväring, 1885-1941 benämning på de yngre värnpliktiga till skillnad mot landsstormen. Beväringensinrättningen var ursprungligen namn på den 1812 införda allmänna värnplikten.”

□ Till HQ i Ismailia måste man ta sej för att hitta kvinnor i FN-uniform. Där jobbar exempelvis dessa båda kaptener, kanadensiskorna Lyse Berthiaume och Fern Robinson (närmast kameran). Nog skulle väl lite kvinnlig färgning lysa upp tillvaron också i den svenska kontingenten!

MÅNADSKALENDER FÖR FN-BAT 72 M

BAT	FRE	FRE	FRE	TOR	ONS	TIS
7	6	5	4	3	2	1
14	13	12	11	10	9	8
21	20	19	18	17	16	15
29	28	27	26	24	23	22
36	35	34	33	32	31	30

1. Alla brådsakande transporter önskas utförda igår. Med denna kalender kan en körning beordras den 6:e och bli utförd redan den 5:e.
2. Med tanke på alla som anser att fredagarnas viktigaste funktion är att förlänga weekend-ledigheten, har veckorna försetts med tre fredagar.
3. För att tid ska finnas för produktivt arbete som skulle ha utförts på fredagar eller på övriga dagar som tagits i anspråk för baksisförrättningar av skiftande slag, har månaden förlängts genom att lägga till fem extra-dagar.
4. Alla bekymmersamma, icke produktiva lördagar och söndagar har borttagits helt.
5. Eftersom även samtliga måndagar slopats, har risken för “dagen efter” blivit väsentligt mindre.
6. Denna till synes rikliga kompensation kan emellertid visa sej vara otillräcklig för lösandet av beordrade uppgifter. Därför har av säkerhetsskäl en särskild bataljonsdag—BAT—införts.
7. Orsaken till att också den 25:e slopats är uteslutande att FN-kassan i Strängnäs ska slippa betala ut några löner.

SANDPAPPRETT

—Största svenskspråkiga tidningen i Mellanöstern

Nr 2 FN-BAT 72 M 1979

Kartan på första omslagssidan ger ett intryck av att den svenska delen av buffertzonen (BZ) omfattar ett enormt stort område. Verkligheten är dock en annan, vilket redaktionen velat illustrera med denna karta. Den blågula sandlådan är som framgår bara en liten, liten del av den väldiga Sinaiöknen. Från norr till söder är vår del av zonen som längst 79 km och från öster till väster 37 km på det bredaste stället. Sand, sand sand... Näja, en och annan oas också om sandningen ska fram. Och det ska den i Sandpappret.

Fältartisterna debuterade redan under beredskapsåren

Hovsångerskan Alice Babs till ackompanjering av Gnesta - Kalle - en otänkbar kombination? För de allra flesta kanske, men icke desto mindre har den förekommit. På FBU:s kursgård i Hemavan närmare bestämt.

Det handlar om den fältartistverksamhet som administreras av Försvarstabens personal-

□ Den här bilden togs i Baluza förra hösten. De sjungande damerna är fr v Eva Nylander, Renee Agén, Anita Söderberg och Kerstin Dahl. I bakgrunden skymtar dragspelaren Sone Banger och gitarristen Ola Ström.

SANDPAPPRET

Är tidningen för den svenska FN - bataljonen i Mellersta Östern.

TEXT: Kåbe Lidén

FOTO: Stieg Forsberg

KORREKTUR: Lennart André

TRYCK: Keter Press, Jerusalem 1979

OMSLAGBILDEN: En ganska relaxad bild, eller hur. Detta var den syn som mötte redaktionen, när vi besökte position 569. Bo Söderholm, Göteborg, läser "Lyftet" och katten Speedy Gonzales myser mellan hans ben.

vårdsbyrå och det handlar om den fältartistförening som bildades 1955 och som svarar för den sakkunniga rekryteringen till denna verksamhet. Föreningen, som f n har 375 medlemmar, anordnar varje år en veckolång kurs på nämnda kursgård.

—Fältartistverksamheten växte fram under beredskapstiden, berättar Folke Graham på Försvarstabens personalvårdsbyrå. Av de 375 medlemmar föreningen har idag är en dryg fjärdedel kvinnor. Artisterna rekryteras i fredstid men rycker in i sina befattningar bara under beredskap och i krigstid. Inte sen 1954 har nämligen våra ekonomiska resurser tillåtit någon krigsförbandsövning för denna personalkategori.

Försvarets fältartistförening är en frivillig försvarsorganisation ansluten till FBU-rörelsen. Ordförande i föreningen är Mille

Schmidt och sekreterare (ända sen starten till och med) Folke Graham. Föreningen bistår Försvarstabens med A) Att skaffa fram lämpliga artister till krigsorganisationen och B) Att av dessa skaffa fram artister till de svenska FN-förbanden. Så länge Sverige har haft FN-förband ute i världen, dvs sen början av 60-talet, har fältartister om som regel sju-nio personer varit ute och underhållit de svenska FN-soldaterna - och även andra länders faktiskt.

—Vi försöker att ständigt satsa på kvalitet genom att bara skicka ut de bästa artisterna. Det brukar inte vara några problem för trots att det här är ett mycket dåligt betalt jobb - ungefär 2000 kronor per person, inklusive repetitionstiden - är det samtidigt ett mycket attraktivt jobb. Däremot kan det vara vissa problem för dem som vill åka att pussla in ett drygt tvåveckorsgästspel av det här slaget bland redan inbokade evenemang. Det ska nämligen äga rum vid en ganska bestämd tidpunkt också, nämligen när den bataljon som besöks har varit ute ungefär halva kontraktstiden.

SISTA TÅGET TILL EL ARISH POPULÄRASTE BILDMOTIVET

Den 5 juni 1967 anföll israeliska styrkor egyptiska ställningar. Klockan var åtta på morgonen. Några timmar tidigare hade ett egyptiskt ammunitionståg startat från El Qantara mot den bakre underhållslinjen i El Arish. Vid 10-tiden var tåget nästan framme vid destinationsorten, då det anfölls av israeliskt flyg. Explosionerna spred sej snabbt genom de ca 20-talet vagnarna. På några få sekunder var allt över. Ammuni-

tionen, som var avsedd för fienden, blev tågets och tågpersonalens undergång.

Resterna av tåget ligger än idag kvar som ett makabert monument över vad som senare skulle komma att kallas sexdagarskriget. Det är en av Sinaiöknens verkligt stora turistattraktioner och det är ingen överdrift att påstå, att "Sista tåget till El Arish" är det allra populäraste motivet bland fotografingsintresserade svenska FN-soldater.

□ På bilden nedan är det Bo "Sotarn" Andersson på TPC som regisserar av driver - kollegan Thomas Söderman försäkrar sej om den klassiska bilden på resterna av vad som blev det sista tåget till El Arish.

Kompanichef: Jan Hyltén-Cavallius
Stf kompanichef: Jörgen Sethsson
Kvartermästare: Sven Ingvar Jeppesen
Infochef: Lennart Lundh
Plutonchefer: Sören Johansson (1)
 Per Nyqvist (2)
 Rune Olsson (3)

□ För volleyboll är mjuk sand inte alls ett så dumt underlag.

□ Vad man inte har på Göta Lejon är eget vatten. Här har waterdrivern Thomas Sjunnesson, Halmstad, kommit tillbaka från Baluza med den dyrbara vätskan och fyller behållarna.

□ Ett parti biljard på "Göta Källare", Nils-Gunnar Johansson, Växjö, kollar in motståndaren Martin Öbergs öppningstöt. Martin kommer från Göteborg.

Camp Göta Lejon i El Nagila är den enda av bataljonens camper som är uppbyggd på befintlig bebyggelse. Inga prefab-hus, inga skilpior och inga tält. Om man nu undantar ett gästtält. Campen, som var bataljonscamp innan 60 M vid årsskiftet 1975-76 flyttade över bat-HQ till Baluza, är inrymd i vad som fram till sexdagarskriget försommaren 1967 var en järnvägsstation med tillhörande administrationsbyggnader.

Det bästa med Göta Lejon är, påstår många, campens mäss. Den kallas Göta Källare och har med all rätt ett mycket gott rykte. Bataljonens kanske trevligaste och med fin utsikt över samhället med moskén i förgrunden. Det finns mycket annat bra med Göta

□ Tredje plutonen ute på exercis.

□ Kocken Pelle Danielson, Kumla, lägger upp dagens middag. Det ser ut att bli pannbiff.

Lejon. Där är grönt och lummigt och rutinjobbet bryts då och då av de transiteringar, som sköts av kompaniet.

Visste du förresten att av de uppskattningsvis 9500 beduiner som bor inom bataljonens område är hela 7500 bosatta inom 3. kompaniets hank och stör. Om inte, så vet du det i alla fall nu.

□ Maestro Hassan Riad ansar mustaschen på "Ecka" Lecksell från Mahug. Johan Thorén, Linköping, väntar på klippning. Hassan har klippt och rakat sju bataljongs-generationer svenskar.

□ Hustaken på Camp Göta Lejon är som gjorda för att ligga och sola på, något som de också ofta används till. Här är det Janne Telenius, Stockholm (närmast kameran), Thomas Brohlin, Kolsva och Per-Göran Roos, Linköping, som bätttrar på solbrännan. Skymd bakom stolarna: Lennart Armgård, Östersund.

Camp Rabah—mer än ett tankställe

Camp Rabah är en något brokig anläggning, som de flesta i bataljonen tycks ha en ganska dimmig uppfattning om. Fråga våra drivers vad Camp Rabah är och du får antagligen svaret, att det är där dom tankar sina bilar. Vilket i och för sig är alldeles riktigt. Där pumpas uppemot 1000 liter soppa i UNEF-fordonen varje dygn.

Men Camp Rabah är mycket mer än så och skulle väl närmast kunna beskrivas som en serviceanläggning för UNTSO, som bevakas av en pluton svenska FN-soldater ur 3. kompaniet. Camp commandant var under den första perioden (innan man roterade inom kompaniet) Per Nyqvist, Göteborg.

På Camp Rabah finns en av UNEF:s största bilverkstäder. I första hand servar den observatörernas bilar. På campen finns också tre militärpoliser, två svenskar och en finländare. De svarar för ordningen och trafikövervakningen inom i första hand den svenska delen av buffertzonen. Så länge vi håller oss lugna för dom en ganska behaglig tillvaro och bäst för alla parter är det nog att låta dom fortsätta med det.

I DO-rummet på Camp Rabah sitter dygnet runt en observatör från Jerusalem och en från Kairo (dock inte samma jämt!) och sköter huvudradiostationen för alla observatörer i "observatörsgrupp Jerusalem".

□ Peter Bernerdahl, Örebro, på vakt på Camp Rabah.

Det Camp Rabah är mest känt för är kanske ändå köket, som betjänas av sex lokalanställda kokkar i två lag. Enligt Per Nyqvist inte bara skickliga yrkesmän utan också de trevligaste araberna i hela Mellanöstern. Deras matkonst (klart överbetyg av Sandpappret) har blivit så vida berömd att HQ i Ismailia ansett sej föranlåt att utfärda en särskild order, som säger att FN-personal som önskar intaga en måltid på Camp Rabah måste ge 24 timmars varsel.

Det gäller alla. Fråga den ghanesiske generalen Emmanuel Erskine, force commander för UNIFIL, som nyligen var på förbirese och försökte slinka in för en matbit. Det blev nobben, det ...

□ På Camp Rabah finns också tre militärpoliser förlagda. När Sandpappret kom på besök var det just dags för eftermiddagsfikat. Fr v Bo Sjöberg, Kalmar, Lasse Heinonen, Borgå och Håkan Jonsson, Märsta.

□ Drivern Bengt Johansson från Kiruna gör som alla andra drivers—tankar i Rabah. Stefan Ekberg, Osby, kollar mätaren.

□ Det här pikastande Rabah-gänget består av Kent Maltin från Halmstad, ställföreträdande kommandant, Mikael Persson, Visby, Dan Sanfridsson, Södertälje, Dick Helsing, Fagersta och kommandanten själv, Per Nyqvist från Göteborg.

□ Observatören Ulf Sjöberg, OGSJ, tillsammans med sin kollega Ludovic Pastorelli, OGSC, i DO-rummet.

Bildmiss

Här skulle vi egentligen ha visat en bild på tre av Mellanösterns sex trevligaste araber, tillika fantastiska kokkar: Mikael Sami och Rizk Tadros, El Arish samt Ali Eid Ali, Rabah.

Tyvärr går det inte alltid som man tänkt sej. Vid framkallningen av filmen visade det sej nämligen att just denna bild blivit förstörd på grund av att blixtaggaget inte hade fungerat som det skulle.

Redaktionen beklagar och hoppas att de fantastiska Rabah-kockarna ursäktar.

Checkpoint 567—porten Österut

Det sista vi ser av zonen när vi passerar på väg till moskéerna i Jerusalem eller barerna i Tel Aviv (helt beroende på vilka intressen man har) är Checkpoint 567. Det är också vår mest utropade position. När orden "SDS: en har passerat 567, medför post" har ropats ut i Baluza, då börjar var och en hoppas på ett brev eller flera några timmar senare. Eller ett kort åtminstone.

Checkpoint 567 är bemannad med två grupper och inte en enda man behöver vara sysslolös. Här passerar ett 60-tal fordon per dygn, FN-fordon från alla kontingenter. Redan före klockan åtta på morgonen brukar ett 50-tal beduiner stå och vänta på att bli släppta igenom och när man sätter p för passeringarna till fots 12 timmar senare, har uppemot ett par hundra personer passerat igenom på väg ut eller in i zonen.

Ja, det där var en sanning med modifikation, eftersom det inte rör sej om så många som 200 olika personer, utan om ett mindre antal som går ut och in flera gånger. Ut till parkeringsplatsen 150 meter bortanför checkpointen för att välja och vraka bland de varor som beduinerna i Gaza och El Arish kör dit med bil och in igen med så mycket dom kan bära. Och så brukar dom hålla på.

Viss smuggling—eller vi ska kanske vara snälla och kalla det byteshandel—förekommer. När beduinerna passerar ut ur den svenska zonen får dom ha med sej matsäck och klädförstärkning. Det är bara det att med klädförstärkning avses ej dukar eller andra tygvaror gömda innanför kläderna. Personer som "gått upp" anmärkningsvärt i vikt under den halvtimme-timme sen dom förra gången lämnade zonen, brukar därför stoppas. Kroppsvisitering får dock ej förekomma.

In i zonen igen får dom ha med sej så mycket dom kan bära. Det händer ganska ofta att en person som har skor på fötterna och tröja på överkroppen när han går ut kommer in igen utan både skor och tröja. Hur dom klarar

det israeliska nålsögat är det ingen som riktigt förstår—det är inte heller vår sak.

För att få ut- och inpassera måste beduinerna vara försedda med identitetskort. Kvinnor och barn under 16 år får inga egna identitetshandlingar utan "åker snålskjuts" på sin make respektive far. Detta brukar man försöka kringgå genom att hejdlöst byta man och pappa för att kunna in- och utpassera tillräckligt antal gånger.

När våra grabbar upptäcker att det inte står rätt till, så visar dom kalla handen. Hit men inte längre. Då utbryter vad som närmast kan beskrivas som upprört kackel. Men så lätt är det nu inte att få en svensk FN-soldat att ändra sej.

Svenskarna vid 567 hinner också ha det trevligt med sina kolleger vid den israeliske checkpointen. Träffas och småsnackar, spelar kanske lite kort eller något annat spel. Bataljonens första "landskamp" utspelade sej den 14 december. Spelet var backgammon, där positionschefen Stephan Svärd från Skånes Värnsjö besegrade den israeliske utmanaren—en kille som faktiskt påstods vara ren oroffis på området—med 2-0. När sen våra grabbar också vann en storseger i första fotbollsmatchen med 11-3, blev relationerna kanske något ansträngda innan israelerna kom över den värsta chocken.

□ "Så här tjocka var ni inte för en liten stund sen ..."
Några beduinkvinnor som på nytt vill igenom avvisas vänligt men bestämt av Göran Hagel, Halmstad.

□ Giora Schulman, israelisk LO (förbindelseofficer) har kommit på besök till den svenska checkpointen för att utbyta informationer med Sören Johansson, chef för 1. plutonen, och positionschefen Stephan Svärd (ovan). Kompanichefen Jan Hyltén—Cavallius inspekterar checkpointen (nedan).

Smugglargäng på stranden?

På position 565 noterar man överflights och bilar som kör förbi på vägen. (Mestadels lastbilar som åker ner till stranden och hämtar gjutsand för byggena inne i Romani.) Dessutom svarar man för bevakningen av en tre mil lång kuststräcka, där inga båtar får gå närmare land än 200 meter men många ändå gör det.

Grabbarna i den grupp som ligger på 565 känner sej ganska övertygade om, att stranden nedanför positionen är tillhåll för smugglare. Man misstänker starkt att varor sätts i land per båt och sen hämtas av bilburna beduiner på stranden. Eller om det nu är tvärtom.

Man har sett ljussignaler från havet, som besvarats genom blinkningar med ljuset från bilar som kört ner på stranden. (Eller om det nu är tvärtom.) Signalsystemet är inte så lätt att hålla reda på alla gånger.) Eftersom inga misstänkta tagits på bar gärning - åtminstone inte av svenskarna - finns inga bevis för att smuggling verkligen förekommer och vad det i så fall skulle röra sej om.

Indicier finns det emellertid. Ett faktum är att det under de båda senaste betalningarna tid flöt in två ton (!!) hasch på sandstranden nedanför 565. I Sverige är ett normalt på gatan - pris 10 kr per gram. Det innebär att det ilandflutna partiet med svensk måttstock kan värderas till 20 miljoner kronor.

(Sen detta skrevs har grabbarna på 565 faktiskt varit med om att gripa smugglare just på stranden nedanför dom. Om narkotikasmuggling handlade det såvitt bekant dock ej.)

□ På post: Tammie Ericsson, Skövde. Har han någon fått i kikaren positionschefen Mats Nordin Stockholm och Claes Annerstedt, Göteborg, på eykeltur?
□ Nedan har Dan Öfring, Stockholm, utmanat Arne Hill, Hillared, på en pingmatch.

Position 566, sex kilometer norr om Qantara Road och tre kilometer söder om lagunen, bevakas av en grupp. Den brukar punktligt varje morgon få besök av en gammal beduinfarbror som kommer och tigger lite ätbart, ett välkommet avbrott i rutinarbetet. Gubben är förresten ett arv från 70 M och arv ska man som bekant värda.

När Sandpappret kom på besök höll några av grabbarna på att gräva medan andra fyllde 20 - kilosäckar med sand på löpande band. Ett kombinerat observationsvärn/skyddsrum, från vilket posten i tornet i en krissituation ska kunna fortsätta att lösa sina uppgifter, höll på att färdigställas. De flitiga på bilden är positionschefen Göran Norgren, Värnamo och Boris Oskarsson från Älgshult utanför Växjö (i värnet) samt fr v Sam Liljerås, Hallsberg, Ted Jonsson, Hallstavik, Erik Säppänen, Kopparberg, Peter Olsson, Hällefors och Kent Karlsson, Söderhamn.

På position 569, 3. kompaniets sydligaste utpost, hade man just genomfört rotation när Sandpappret kom på eftermiddagskaffe. En grupp från Rabah hade avlöst den grupp som blev smält berömd när en patrull ur densamma körde rakt in i ett gäng smugglare i Stora oasen. Också på 569 har man ett arv från 70; an. Det är förstasideskatten Speedy Gonzales, som mest ligger och spinner i nån av grabbarnas säng.

Dom som tar sej en avkopplande fika i den värmande eftermiddags-solen är fr v Dan Sanfridsson, Södertälje, Karl-Erik Mårtensson, Trelleborg, Lennart Andersson, Tranås, Peter Hallberg, Ulricehamn, Peter Bernerdahl, Örebro, och positionschefen Torben Olsson, Trelleborg. Stefan Ekberg, Osby, gruppens avhållne kock, hoppade över fiket och sydde in sina indiska fältbyxor i stället.

Har dom bataljonens drömjobb?

Nog vågar man utan vidare påstå att våra 33 drivers på transportplutonen är dom som har det verkliga drömjobbet i bataljonen. Visserligen får dom tillbringa en våldans massa timmar bakom ratten på passater, bussar, lastbilar och i någon mån även jeepar, men dom får se och uppleva mycket också!

Transportplutonen med Olov Wallo som chef består av tre grupper: en som vårdar fordonen, en som är ute på långresor och en som svarar för alla körningar inom buffertzonen. (Det är bara den sista gruppen som går under benämningen TPC, även om många tycks ha fått för sej att de bokstäverna står för transportplutonen i sin helhet.) För att det hela ska bli rättvist roterar man efter varje tvåveckorsperiod, så att alla får jobba med allt.

Man lär nog inte ta allt för fel, om man påstår att det är långfärdskörningarna som är de mest attraktiva. En del av dom är till och med så attraktiva att dom lottas ut bland dom som just för tillfället jobbar på långfärdsgruppen. (Och i det avseendet har faktiskt

redaktionen bidragit vid några tillfällen.) Lätt att förstå, eftersom långresorna ju inte så sällan bär av till främmande land. Fasta långkörningar är SDS: en till Tel Aviv varje dag (torsdagar även Jerusalem), markans relativt regelbundna körningar till El Arish och Haifa samt SCACYK-körningarna till Tel Aviv. Till detta kommer alltså alla fantasirika önskemål från stabspersonalens sida.

—Handen på hjärtat, Olov Wallo, klarar ni verkligen alla körningar man ber er om?
—Inte alla, men hittills har vi åtminstone klarat cirka 90 procent. Vårt största problem är den dåliga kvalitén på fordonsparken, speciellt gäller det småbilarna. Sen skulle man också vilja vädja till alla som beställer körningar att göra det i god tid och inte komma i sista stund. Där var det många som syndade i början, men det har blivit mycket bättre nu.

Att få med alla våra duktiga drivers på en och samma bild är av naturliga skäl en omöjlig uppgift. Vi menar att 22 av 33, 34 inklusive chefen själv, är ett ganska hyfsat resultat ändå. Om vi tar en titt på bilden,

börjar uppifrån och ner och från vänster till höger, så heter killarna Leif Willman, Göteborg, Kim Dechow, Ängelholm, Robert Berneheim, Malmö, Bengt Johansson, Kiruna, Tore Johansson, Kullavik, Kaj Forsberg, Stockholm, Lars Gunnar Gustafsson, Malmö, Arnold Lennartsson, Växjö, Erik Skoglund, Tärnendö, Roger Axelsson, Fagersta, Bengt Lundberg, Jönköping, Arne Gustafsson, Sparreholm, Billy Holm, Perstorp, Peter Stark, Motala, Peder Granberg, Vara, Bosse Andersson, Kisa, Thomas Söderman, Stockholm, Ronny Rothoff, Enköping, Bo Lundros, Älvkarleby, Lennart Persson, Helsingborg, Olov Wallo, Södertälje och Peder Petterson, Gävle.

Dom som var ute på körningar och alltså inte kom med på bilden var Per-Olof Svensson, Bjurholm, Bengt-Göran Eriksson, Svälöv, Kent Hamberg, Sollefteå, Kjell Kimström, Stockholm, Anders Wallenborg, Stockholm, Curt Klasson, Östersund, Per Löfgren, Eskilstuna, Bo-Ingvar Lindström, Katrineholm, Tommy Olsson, Malmö, Ulf Rosengren, Skara, Kent Karlsson, Dingle och Christer Nygren, Umeå.

SCACYP:en landar och spänningen stiger Finns inte Blend med nu heller, så ...

SCACYP – ett värdeord i den speciella FN-jargong som vi så snabbt la oss till med. Innebörden kan vara både negativ och positiv. Att bli "Scacypad" innebär ju helt enkelt att man blir hemskickad för att man inte skött sej som man ska. För de allra flesta har ordet SCACYP dock en positiv innebörd.

När SCACYP:en landar på Ben Gurion-flygplatsen i Tel Aviv två gånger i månaden trissas förväntningarna upp. För exempelvis de pressade killarna på markan är det en händelse av alldeles speciell betydelse och man kan tänka sej hur smacket går. "Har varorna vi beställde kommit nu? Vad i h-e ska vi ta oss till, om det inte finns några gula Blend med den här gången heller?" För andra kanske SCACYP:ens ankomst innebär att ett efterlängtat paket hemifrån strax har nått fram. För oss alla innebär den att förrådet av vad som vi på ett eller annat sätt räknar till ökenlivets nödtröft kompletteras.

Flygvapnets Hercules eller den inchartade Electran är visserligen ordentliga bjässar som lastar sina modiga 12,5 respektive 10 ton, men antalet kubikmeter i lastutrymmena är trots allt begränsat. Och det är mycket post och kompletterande utrustning för de mest

skiftande ändamål som ska med. Inte minst nu när man för första gången samkör med Cypers-bataljonen, en försöksverksamhet som ska pågå åtminstone till den 20 april.

SCACYP:en har inte bara med sej post, gods och kanske också en och annan som varit hemma på leave eller tjänsteresa hit, den utnyttjas också för diverse transporter i andra riktningen. Det är Movcon som planlägger alla transporter till och från Tel Aviv och sen är det transportplutonen som ställer nödvändiga resurser till hans förfogande. Det är Movcon, modell större eller mindre, som ordnar med clearingtillstånd för att den som ska vara med vid lossning och lastning alls ska komma in på Ben Gurion-flygplatsen. (Eftersom den samtidigt också tjänar som militär flygplats fordras klara papper från de israeliska myndigheterna.) Det är Movcon som håller ett vakande öga över lossnings- och lastningsproceduren. Det är Movcon som tar emot respektive släpper iväg eventuella passagerare och – enligt en överenskommelse med säkerhetspolisen på Ben Gurion – numera också svarar för säkerhetskontrollen av dessa.

Inte ens när SCACYP:en startar sin resa hemåt igen är Movcon färdig med sitt SCACYP-jobb. Då åker han till Jerusalem för att slutföra pappersarbetet och ordna med tullfrihet på grejerna. Det är han faktiskt den ende på bataljonen som kan fixa.

□ Knappt hade besättningen från F 7:s transportdivision i Sätenäs hunnit sätta ner Herculesen på Ben Gurion – flygplatsen, förrän den öppnade sin väldiga bak och den första trucken kunde köra fram. Efter bara ett par timmar var maskinen lossad och lastad på nytt.

□ Många fina insatser – både av vår egen personal och flygplatsens – gjorde att lossnings- och lastningsarbetet flöt mycket fint.

□ Anders Dahl från förrådsexpeditionen för noggranna anteckningar för att kontrollera att allt är med. Och det var det...

□ En kort briefing i lobbyn på hotell Marina innan det är dags att åka ut till en av världens hårdast bevakade flygplatser för att ta emot SCACYP:en. Gänget som ska vara med och jobba får sina sista instruktioner av Movcon Arne Hedén (under tavlan).

□ Inte bara gods utan också närmare 30-talet passagerare kom med SCACYP:en. De var nog ganska nöjda att få komma hem efter en jobbig resa på sju timmar och 4 2 minuter.

□ En av passagerarna var Pertti Seppänen, Finbatts nye chef. Hans kollega i Swedbatt, Göran Wetterlundh, var med på flygplatsen och hälsade honom välkommen.

100 kg schäfer

Av 13 ton gods i ankommande SCACYP var drygt sju avsedda för MÖ-bataljonen. Där fanns exempelvis 1130 kg matvaror, 1045 kg mediciner och hygieniska artiklar, 837 kg post, 450 kg kopieringspapper, 440 kg cigaretter (jodå, även gula Blend!), 285 kg reservdelar till Scania Vabis och Volvo, 300 kg koaxialkabel samt 100 kg schäferhund med bur.

Av de dryga 3000 kilo gods vi skickade iväg hem till Sverige var den dominerande delen post, 2047 kg.

□ Schäfern "Haristo", "Fights" ersättare, poserar tillsammans med sin förare Mats Johansson, Halmstad (t v) och hundgruppens chef, Stefan Rosenberg, Malmö.

Kairo – en enda villervalla men med ett sällsamt gemyt

Ingvar Holmquist, Sandpapprets specielle kulturmedarbetare, fortsätter här sin i första numret inledda artikelserie. I detta avsnitt berättar han om några sevärdheter i Kairo, Memphis och Sakkara.

Egypten är inte bara ett fascinerande land, det är också kontrasternas land. Å ena sidan landsbygden med dess älderdomliga sätt att bruka åkermarken och använda råvarorna, å andra sidan storstäderna Kairo och Alexandria. I dessa kryllar det av folk. Bilar tutar. Försäljare, barn, kameler, får, åsnor och diverse kärror – allt trängs på gatorna i en enda stor villervalla. Men samtidigt finns där ett arabiskt gemyt som är sällsamt.

Om vi nu ska hålla oss till Kairo, så är enbart den staden en plats där man kan bo i flera år utan att hinna pejla allt av intresse. Omkring 10 miljoner människor bor i Kairo, Afrikas största stad. Dessa människor har en ny kultur, men det finns också en gammal. Den sistnämnda är tveklöst den mest intressanta.

Låt mig få tipsa om några sevärdheter. Det faller sig då naturligt att börja med pyramiderna. Man åker över Nilen och sedan till vänster. Efter några kilometer ser man pyramiderna. Cheopspyramiden lät farao Cheops uppföra åt sig ca 2690 f. Kr.

Cheopspyramiden antas bestå av 2,3 miljoner stenblock och varje block väger omkring 2,5 ton. Den är 137 meter hög men har varit 146 meter. Längden från marken räknat är 230 meter. Basytan är 53000 kvadratmeter. Trapporna har en gång varit belagda med

□ Bazarerna i Kairo är en upplevelse. Inte minst de duktiga hantverkarna.

□ Den okända soldatens grav i Heliopolis, formad som en pyramid, hör till Kairos moderna sevärdheter. Den 6 oktober varje år kommer president Sadat hit och lägger ned en blomsterkvast som en hyllning till alla egyptiska soldater, som stupade i oktoberkriget 1973.

polerade kalkstensplattor. På toppen av Cheopspyramiden kan man fortfarande se några sådana. Man får inte bestiga pyramiderna, men man kan gå in i Cheopspyramiden.

□ Alabastermoskén eller Alimoskén. På gården finns en brunn med ett helt fantastiskt eko. I samma moské från insidan.

Varje kväll visas vid pyramiderna ett underbart historiskt ljusdrama, "Sound and Light". Spelet är på engelska måndagar, onsdagar och lördagar – övriga kvällar på tyska respektive franska. Inträdesavgiften är två egyptiska pund. "Sound and light" är något du inte bör försumma. Utrusta dig med stativ till kameran. Blixt går inte att använda – även om det är en del som försöker. Intill pyramiderna ligger Sfinxen. Det är en stor koloss, även om den i förhållande till pyramiderna närmast är en miniatyr. Ofta fotograferas den i en vinkel som ger en felaktig föreställning om storleken.

En besvärande upplevelse vid pyramiderna är alla som vill guida och sälja varor och krimskrams av växlande kvalitet. Kom ihåg att pruta ordentligt. Du kommer också att bli erbjuden en ridtur på kamel, häst eller åsna. Betala inte för mycket. Du kan få en fin ridtur för en dollar eller ett halvt pund. Mer än ett pund ska du absolut inte betala. De som håller riddjuren vid pyramiderna anses bo i den rikaste byn i Egypten. Ta god tid på dig på dagen och kom tillbaka till ljusspelet på kvällen. Mycket nöje!

ANDRA SEVÄRDHETER

Bland Kairos många sevärdheter har jag valt ut ytterligare några. Först och främst Sultan Hassan-moskén, en av de mest betydande byggnaderna i Egypten. Den är från 1300-talet. Minareten är 81 meter, den näst högsta i Nordafrika.

Citadellet är en fästning som uppfördes i slutet av 1100-talet med hjälp av stenar som man tog från pyramiderna. Genom två väldiga portaler kommer man in till den stora gården. Där reser sig Alabastermoskén, som Muhammed Ali färdigställde 1857. Muhammed Alis sarkofag finns bakom ett konstsmitt galler. Ute på gården finns en brunn, som är berömd för sitt eko.

Egyptiska museet rymmer mängder av gamla fynd från årtusenden tillbaka. Den största och dyraste samlingen är guldfynden från Tutanchamons grav. Den får du helt enkelt inte missa. På Krigsmuseet visas framför allt upp krigsbytet från de senaste krigen med Israel medan Jordbruksmuseet berättar om livet i Egypten genom århundraden.

Abdinpalatset, kung Faruks luxuösa slott med de 500 salarna, är en annan sevärdhet i sitt slag. Palatset är smaklöst inrett med orientalisk lyx och vittnar om slöseri i övermått.

MEMPHIS – SAKKARA

När du "är färdig" med Kairo kan du ta en taxi och åka söderut till Memphis. Där ligger en gång Egyptens huvudstad. Där finns också ett par sfinxer, mindre än den vid pyramiderna. Fortsätter du vägen söderut, kommer du till Sakkara. Där kan du titta på trappstepppyramiden, som är världens äldsta. Byggt av farao Djoser 2700 f. Kr. Där finns också ett vackert tempel nästan lika gammalt. Det är ritat av arkitekten och läkaren Imhotep, som senare blev gudomligförklarad i Grekland under namnet Asklepios.

Intill templet finns djupa gravar (nu med elektrisk belysning), som man kan gå ner i. Här finns också en 350 meter lång tunnel in i berget, som utgör gravplats för heliga tjurar. Serapeum heter den. 24 tjurar har här legat mumifierade i 70 tons tunga sarkofager. Sarkofagerna finns kvar men inte tjurarna.

I denna trakt har man de senaste tio åren gjort jättestora fynd. Både engelska och franska arkeologer har arbetat här. Eftersom inte museerna i Kairo kan "svälja" mer just nu, har man lagt igen fyndplatserna med sand för att konservera dem och förhindra plundring. Framtiden får utvisa vad som göms i sanden. Det finns mycket kvar i den.

□ Mykerinospyramiden med drottningpyramider

□ Nattvy över city tagen från en av broarna över Nilen.

□ Dead City – den muslimska begravningsplatsen. På grund av den enorma bostadstättens i Kairo är Dead City inte bara en begravningsplats utan också hemvist för uppskattningsvis 300000 Kairo-bor (bilden till höger).

□ Har man värken äna eller kära är det bara att bära sin egen börda (bilden nedan till höger).

SVEPET SVEPET SVEPET SVEPET SVEPET

På denna bild kan du beundra den förste bataljonsmästaren på 72 M. Det är *Rune Larsson*, 1. kompaniet, som just passerat mållinjen i terrängloppet över 3000 meter. Om du tycker att han ser oförskämt pigg och kry ut, kan förklaringen möjligen vara den att han här bara sprungit första hälften av sträckan. Bilden togs nämligen vid varvningen. *Rune*, som ledde klart redan då, segrade med 31 sekunder till godo på tvåan *Olof Nilsson* från 2. kompaniet, som i sin tur var 18 sekunder snabbare än *Leif Noren*, STR-kompaniet. I oldboysklassen segrade chefen för 2. kompaniet, *Börje Sandgren*.

Vart tog vägen vägen?

När grabbarna på position 550 vaknade en morgon, så var vägen fram till deras position bara borta. Under nattens storm hade en jättevåg eller flera gått upp på land och spolat med sej ett 50-tal meter av den asfalterade vägen.

När detta skrivs är det fortfarande ovisst om vägen ska repareras – pollogerna tvivlar starkt på att det låter sej göras – eller om positionen måste flyttas. Och tills vidare får mat, dryck och andra förnödenheter transporteras med båt den sista biten ut till de isolerade grabbarna.

På bilden är det *DO Bosse Ringdal* och stabsplutonchefen *Rolf Sjöberg* som tar sej en titt på förödelsten.

Hos polisen i Romani

Visste du att vi har beduiner anställda som vaktar våra telefonkablar dygnet runt?

En gång i månaden besöker paymaster *Lars-Erik Boström* de fyra cheferna för våra kabelvakter för att göra upp det ekonomiska. Detta möte äger regelmässigt rum på polistationen i Romani.

Mannen i burnusen på bilden till vänster är den mest inflytelserika av de fyra och också den som har flest vakter anställda.

Han heter *Abdel Latif Aldel Raham* och är shejk.

För varje kabelvakt betalar paymaster ut 15 egyptiska pund med två pund avdrag för varje "cut", dvs kabelbrott. För inte så länge sen var det faktiskt en som blev avskedad därför att han slutade på minus en månad – de 15 punden räckte alltså inte till att betala för alla brotten.

De båda männen mellan paymaster och

shejken – två polisofficerare – kontrollerar att allt går rätt till.

Samtidigt som avlöningen betalades ut i ett rum satt bataljonschefen *Göran Wetterlundh* i rummet intill och diskuterade gemensamma frågor med brigadgeneralen *Mohi*, chef för Romani-administrationen (bilden till höger). Chefen fick förresten beröm för det sätt på vilket vi hade tagit hand om beduinen, som hade trampat på en mina.

SVEPET SVEPET SVEPET SVEPET SVEPET

Det stora lyftet

Den uppmärksamme läsaren har förstås redan konstaterat, att det i reportaget från 3. kompaniet på sidorna 3-6 inte nämns ett ord om position 568, sex kilometer söder om checkpoint 567.

Det beror inte på något förbiseende från redaktionen utan på det faktum att de sidorna av tekniska skäl måste göras klara, innan de bilder vi väntade på från position 568 kunde tas. Vi väntade nämligen på "det stora lyftet", den insats från Austair som skulle hjälpa grabbarna på positionen att bli av med deras version av lutande tornet i Pisa.

Deras bevakningstorn hade en tid varit sakta men säkert fallande. För att inte slagsidan skulle bli så stor att det föll omkull helt och hållet, begärdes assistans från Austair, som – om inte på lätta vingar så i alla fall på lätta rotorblad – kom och lyfte tornet rätt igen. Så nu kan posten i detsamma återigen stå rak i ryggen, när han spanar ut över J-linjen.

På bilden närmast här under görs just klart för tornlyftet, som på bilden längst ner intresserat följs av några av grabbarna på positionen. Från vänster: *Lars Eriksson*, Köping, *Lars Holgersson*, Bergkvara, positionschefen *Tommy Jakobsson*, Linköping, *Bosse Forsheden*, Eskilstuna och *Christer Johansson*, Tranemo.

Lyft-foto:
Peter Forsman,
Göteborg

Stabschefen *Björn Lundholm* och bataljonsassistenten *Kaj Lindman* inspekterar förödelsten efter branden i kyrkan i Baluzi i början av året.

Nu blev skadorna dessbättre inte särskilt stora, men det inträffade gav dock anledning varna för att aldrig ställa en kamin – åtminstone inte en tänd sådan – för nära ett brännbart föremål. Just den här branden torde ha uppstått av, att en kamin var placerad för nära en plaststoppad stol, som antändes.

Men inget ont som inte har något gott med med sej. Kyrkan är nu ommålad två gånger och ännu snyggare än före branden.

VARNING – MINA!

Om det är nån som tror att *Bosse Ringdal* håller på att färdigställa en drake på denna bild, så är det helt fel. Det är något betydligt allvarigare. Han håller nämligen på att märka ut en mina. Närmare bestämt vid korsningen mellan Plastic Road och vägen upp till den under vår bataljon obemannade positionen 551.

Fyndet gjordes samma dag som minolyckan med beduinen inträffade. Ett gäng ut stabsplutonen med *Rolf Sjöberg* i dubbel upplaga (kaptenen *Rolf Sjöberg*, chef för plutonen, och serganten *Rolf Sjöberg*, chef för radiostationsgruppen ingående i densamma) var uppe vid 551 för att ta in telefonkabel. Plötsligt var det någon som utropade: "Vad är

detta?". Det var *Janne Dahlström* i trädgruppen, som så där lagom avspänt knackade på fyndet med ett verktyg han höll i handen.

"För guds skull sluta!", skrek *Rolf Sjöberg*, kaptenen, som vid en hastig blick misstänkte att det kunde röra sej om en stridsvagnsmina. *Bosse Ringdal*, som inte bara är *DO* utan också fältarbetsbefäl och bataljonens min-expert, tillkallades och konstaterade omedelbart att misstanken var riktig. Och så märkte han ut fyndplatsen för att varna för minan.

Redan dan därpå kontaktade *Bosse* pollogerna, som ryckte ut och sprängde minan på platsen. Nu kan åtminstone den inte göra nån skada längre. Men tyvärr finns det flera.

□ Efter en kylig "transportsträcka" i nattens mörker gick solen upp precis när vi anlände till startpunkten, tunna 316 (bilden längst upp). Resan i naturens egen berg- och dalbana var en hisnande upplevelse. Vi närmar oss här ...

□ ... den s k "Stora oasen", strax söder om position 568. Där brukar man ofta kunna stöta på några beduinflickor vallande sina får. Denna vackra morgon fanns där varken flickor eller andra levande väsen. Det var bara vi själva som störde tystnaden.

"Ökenspåret – en skakande upplevelse"

Redaktionen skulle ut och åka "Ökenspåret" tillsammans med 3. kompaniets infochef Lennart Lundh, Lycksele, och med Peter Forsman, göteborgare och på infosidan också han, bakom ratten på den fyrhjulsdrivna Willys-jeepen. "Ökenspåret" – berömt och inte helt ofarligt, vilket vissa observatörer vet att berätta om.

Start vid tunna 316, som ligger på J-linjen precis på gränsen mellan 2. och 3. komp, förbi positionerna 569 och 568 och upp till checkpoint 567. På grund av utseendet på de uppemot 100 meter höga sanddynor, som den nästan alltid sydvästliga vinden bildat ute i öknen, går sträckan bara att köra från söder mot norr. Uppgiften var att kolla att ingen korsat J-linjen.

J-linjen patrulleras åtminstone ett 20-tal gånger i veckan. Dels av killarna ute på

positionerna, dels av 3. kompaniets infokillar och dels av observatörerna. Det hör till ovanligheterna att en patrull verkligen får se ett fordon passera J-linjen, däremot ser man ofta spår efter fordon som gjort det. Samtliga gränsöverträdelse sammanställs och rapporteras till staben i Baluza. Vad som sen händer med rapporterna beror på hur allvarligt innehållet bedöms vara. Vid enstaka tillfällen kan de gå vidare ända till FN-högkvarteret i New York.

Vi startade vår färd norrut genom ett helt fantastiskt ökenlandskap, som inte så lite påminde om de svenska fjällen. Sanddynornas formationer och det fantastiska skuggspelet var en skönhetsupplevelse i svartvitt, som man skulle vilja att alla fick en chans att vara med om. Den låter sej inte beskrivas, måste upplevas så att säga live.

På position 569 dukade man fram en frukost, som både smakade och värmdes gott efter fyra timmar i den öppna jeepen. Med nya

krafter fortsatte vi vår omskakande och stundtals något omilda färd norrut i öknens egen berg- och dalbana och njöt ännu mer av det sceneri vi färdades i.

Under den sex timmar långa resan såg vi inte en enda människa, bortsett från folket på positionerna och bortsett från några beduiner, när resan började närma sej sitt slut och bebyggda trakter. Vi mötte inte heller ett enda fordon, varken i zonen eller på andra sidan J-linjen, men vi såg åtskilliga spår efter fordon som korsat linjen. Ett och annat fotspår också.

Men uppriktigt sagt var inte dessa spår det vi mindes mest efteråt. Det var den minst sagt annorlunda upplevelse vi hade haft förmånen att få vara med om.

Och på våra kroppar fanns i flera dar åtskilliga blåmärken som synliga bevis på att det inte var någon vanlig söndagsutflykt vi hade varit ute på.

MÅNADENS GÄSTTYCKARE:

"Finns det någon sanning?"

Jag ska nu ge mig ut på gungfly. Vad jag menar med det? Jo, helt enkelt att det jag nu ska tycka till om, har redan avhandlats av en massa tyckare. Många har också – med rätt eller orätt – ansett sig vara experter på ämnet. Därför säger jag redan från början, att det inte alls är säkert att det jag nu kommer att skriva om är rätt och sant. Det kan lika gärna vara fel, men för m-i-g är det rätt.

Vad är sanning? En del säger att sanningen, eller det som är rätt, står i bibeln – andra säger att sanningen är: det som vi har ärvt och det som alltså traditionellt fungerat genom århundradena.

Sen finns det de som säger, att det är den stora massan – alltså majoriteten av en viss befolkning – som avgör vad som är rätt. Återigen andra säger att statsmakterna företräder det enda sanna. Några hävdar till och med att det inte finns någon rätt eller sanning alls. Sen finns det också de som menar att sanningen ligger någonstans där en liten grupp människor med samma inställning enhälligt

har skapat vissa regler och bestämmelser.

Det finns naturligtvis också de, som tycker att en del av ovanstående sammanfaller.

Om vi exempelvis tar den hemma i Sverige så aktuella kvinnoprästfrågan, så finns det som bekant en del som bestämt hävdar, att det är fel att kvinnor ska få vara präster. Andra menar det vara en förlegad kvinnoosyn, att kvinnor ska utestängas från prästerskapet. Många finner debatten naiv och struntar i den. Vem har rätt, vad är sanning?

Var och en av dessa motsatta grupper tycker sig naturligtvis ha rätt. Men låt oss se vilka fler som är inblandade. Ja, först har vi alla de som är troende, som ju måste få vara med och säga sitt. Men blir det sant och rätt bara för att de yttrar sig? Bland dem finns det också en minoritet i någon riktning. Har den fel? Alla som betalar kyrkskatt – och det gör fortfarande de flesta i Sverige – är också inblandade. Man kan alltså påstå, att större delen av Sveriges befolkning borde ha med saken att göra.

Om denna majoritet i en folkomröstning skulle visa sig vara motståndare till kvinnliga präster, är det då sagt att den har rätt? Det finns ju fortfarande en minoritet som tycker tvärtom. Hur mäter vi andra påverkande faktorer som t ex fördomar, moral, etik och kulturarv?

Av det här resonemanget finner man, att ju fler människor – fria från fördomar och förlegad moral – som har en samstämmig uppfattning i en fråga, desto närmare sanningen kommer man nog. Det innebär samtidigt, att varje gång en röst tystas genom att olikänkande förtrycks, kastas i fängelse eller kanske till och med avrättas, går man längre och längre bort från sanningen.

Se dig om i världen, se dig om i din närhet! Finns det någon sanning?

Om man nu går vidare med ovanstående resonemang, kan man ju fråga sig i vilken utsträckning alla lagar, förordningar, bestämmelser och order är sanna eller rätta. Det måste ju bero på hur väl besluten är förankrade hos dem som drabbas av dem.

Om vi tar mellanölsfrågan, hur väl tror du att beslutet i den frågan är förankrat hos

Månadens gästtyckare är Per-Olof Michel, duty officer på Stri-avdelningen.

Sveriges befolkning? Oavsett om det är väl grundat eller inte, så måste vi följa det. Är det rätt? Ett annat exempel:

En regementschef, som hatar oordning, ser soldaterna gå omkring på kaserngården på lunchrasten, till synes helt utan någon som helst ordning. Han bestämmer då att de i fortsättningen ska gå minst två och två när de förflyttar sig på kaserngården. Är det rätt?

Om sådana lagar, bestämmelser eller order inte är förankrade bland dem som drabbas av dem, ska man då kunna bestraffas om man bryter mot dessa? "Självklart", svarar någon, "eljest måste man ändra på dessa lagar, bestämmelser och order först." Är det rätt? Varför måste alltid den drabbade i efterhand försöka ändra på dåliga beslut? Kan man inte från början se till att alla beslut fattas gemensamt med dem som ska utföra dem. Motståndarna till detta synsätt hävdar ofast, att detta inte skulle fungera i kristillstånd. I krig exempelvis kan inte alla vara med och bestämma! Detta kan nog stämma i de flesta fall, men låt mig ta ett exempel:

Du är chef för ett skyttekompani. Du vet att fienden försvarar byn "Ås". Du har fått till uppgift att nedkämpa fienden i byn med artillerield och därefter anfälla och ta byn. Du har fått reda på att det i byn också finns ett antal svenskar, som inte hunnit utrymma. Risken för att dessa skadas eller dödas under din insats är alltså stor. Tror du att du kan ge order till dina soldater, som också känner till förhållandet, om anfall och nedkämpning och förvänta dig att den ålyds utan att ha talat med dem först.

Svaret är för en del helt givet. Risken för att många, sunt tänkande, människor säger stopp är nog ganska stor.

Är det i detta fall rätt att ge order, utan att innan diskutera med dem som ska skjutas och lyssna till vad de har att säga? Är det rätt att straffa dem som vägrar?

Vad är rätt, vad är sanning? Finns det någon sanning?

□ Vad är rätt och sanning? Finns sanningen i bibeln eller i Sveriges rikets lag? Finns det någon absolut sanning?

Söndagsdrama i Baluza väckte till eftertanke

På kort tid inträffade två minolyckor, som fick svåra konsekvenser för de båda drabbade och som samtidigt blev allvarliga varningar för oss alla.

Beduinen som gick på en trampmina strax döder om Plastic Beach vårdas, när detta skrivs, på ett sjukhus utanför Ismailia. Han befinner sej efter omständigheterna väl, men hans högerben måste amputeras.

Första hjälpen fick han av bataljonnens båda läkare Bertil Bergwall och Bo Ahlman med medarbetare på fältsjukhuset. Under tiden rekvirerade DO P-O Michel en ambulanshelikopter från HQ i Ismailia.

Bara några minuter efter det att helikoptern hade lyft och startat återfärden mot Ismailia återgick livet på Camp Tre Kronor till det normala. Men nog hade den dramatik, som åtminstone delvis utspelade sej inför våra ögon, gett oss en tankeställare.

□ För bilden ovan ber redaktionen att få tacka syster Stefan Romell, som dokumenterade sina kamraters arbete: Bertil Bergwall, Bo Ahlman, Erik Törnvall, Anders Karlsson och Torsten Brückner. Övriga bilder har stabsfotograf Stieg Forsberg tagit alldeles själv.

2. kompaniet det enda riktiga ökenkompaniet

Det lär råda delade uppfattningar på 1. och 2. kompanierna om vilket som är det verkliga ökenkompaniet. Därför tar nu Sandpappret saken i egna händer och utnämner 2. kompaniet till det enda inom bataljonen med rätt att kalla sej ökenkompaniet. 1. kompaniet diskvalificeras på grund av tillgång till såväl hav som palmer, okända resurser hos Börje Sandgren och co.

Förr fanns det inte heller några beduiner inom 2. kompaniets område, men nu har reglerna om att inga beduiner får vistas söder om den så kallade Green Line av allt att döma luckrats upp. Under alla omständigheter finns det beduiner inom kompaniets bank och stör. Infokillarna räknar med omkring 75. Fem kilometer öster om korsningen Kissinger Road - Supply Road finns till och med fast bosättning, vilket definitivt inte är tillåtet.

2. kompaniets bas är Camp Kung Karl, även kallad Small Tasa på grund av närheten till El Tasa (som också går under benämningen Big Tasa). Före oktoberkriget 1973 en av is-

raelernas viktigaste baser i Sinai, nu filial för Pollog och Canlog.

Även Camp Kung Karl var tidigare hemvist för israeliska soldater. Senare också senegalesiska, vilka utgjorde första UNEF II-styrkorna i området. Men så en vacker dag i slutet av 1975 (eller var det möjligen i början av 1976?) var dom bara försvunna. Anledningen lär ha varit ett officiellt uttalande av någon i FN:s högkvarter som av senegaleserna uppfattades som nedsättande. Från och med bat 60 M har Camp Kung Karl varit 2. kompaniets bas.

—Som jag ser det är kompanichefsjobbet det intressantaste chefsjobbet, säger Börje. Anledningen är främst att där kan man som chef skapa en egen stil och sätta en personlig prägel på förbandet. Bataljonen är en för stor enhet för att chefen ska kunna nå och lära känna varje man, det blir lätt för många mellanhänder mellan beslutsfattaren och grabbarna.

Det är viktigt för varje chef som vill driva igenom ett beslut, att han informerar och motiverar dom som ska genomföra det. Därför tror jag på det här med kompani- och plutontimmar, där chefen pratar inte 1-1-1 utan m-e-d sinar killar.

—Det intressantaste med att vara chef för ett svenskt kompani här nere i Sinai?

—Möjligheten att studera hur svenska soldater står sej i jämförelse med andra nationers. Det jag hittills sett styrker mej i min uppfattning om att våra värnpliktiga grabbar står sej väl i jämförelse även med andra nationers yrkessoldater.

Den stora fördelen med 2. kompaniet är, säger kompanichefen Börje Sandgren, att det gränsar mot såväl Egypten som Israel. Tack

Kompanichef: Börje Sandgren
Stf kompanichef: Göran Fransson
Kvartermästare: Allan Stenhöös
Infochef: Jan Fogelklou
Plutonchefer: Frank Westman (1)
 Bengt Ring (2)
 Sven-Ingvar Andersson (3)

vare det rotationssystem vi har får grabbarna en chans att se och bilda sej en uppfattning om båda sidor. Nackdelen är väl främst att vi inte har tillgång till bad.

Men grabbarna på 2. kompaniet är inte dom som låter sej slås ned av bristen på badmöjligheter. Dom trivs ändå och skulle förmodligen inte ens kunna tänka sej att byta. Den uppfattningen fick i alla fall redaktionen under sin rundresa inom kompaniet. En stor del av förtjänsten för den fina andan och stämningen tillskrivs förresten kompanichefen själv, som tillhör den moderna typen av chefer som lyssnar på sina medarbetare och där så är möjligt också låter dom delta i beslutsprocessen. Dessutom sitter han inte gärna mer än nödvändigt vid sitt skrivbord utan föredrar att tillbringa så stor del av sin tid som möjligt ute bland grabbarna. Tillsammans med dom trivs han.

Börjes inställning tycks också ha smittat av sej på hans befäl. Kompaniaftrar, kompaniets timme, plutontimmar, personliga samtal etc är exempel på aktiviteter som befälet på 2. kompaniet gärna lägger ned både tid och möda på. Det får man igen i form av god sammanhållning och s k vi-anda.

□ Välkommen till Camp Kung Karl hälsar Börje Sandgren, 2. kompaniets chef.

□ Varje morgon i samband med morgonuppställningen hissas skorpionflaggan på Camp Kung Karl. Här är det Greger Fröjd, Västerås, som ser till att flaggan går i topp.

□ Utan de duktiga killarna i rep- och drivgruppen skulle 2. kompaniet inte överleva, har det sagts. Här är det fästet för reservhjulet på QM-bilen, som fixas av Jan-Olov Byström, Örnsköldsvik, gruppchefen Thomas Nilsson, Laholm och Timo Pihlajamaa, Haparanda.

□ Vad säjs om denna miniatyrpark utanför 2. kompaniets mäss? Inte illa, va! Jourhavande trädgårdsmästare: Sven-Ingvar Andersson, Malmö, och Kjell-Gunnar Cronberg, Täby.

□ Christer Fallgren, Filipstad, och Per-Anders Josefsson, Aneby, på kompaniets pi-grupp fixar en dörr till gästoaletten.

□ 3. plutonen förbereder sej inför kommande prisskjutning med AK 4. Närmast kameran: Anders Nyman, Västerås, och Thord Hjälm, Härnösand. Skjutledare: Joakim Arnborger, Stockholm.

□ Thord Larsson från Haparanda, telefonist i stubsgruppen, och kompaniets sambandsbefäl, Peter Johansson från Dals Ed, försöker greja bättre telefonförbindelser.

□ Varje måndag och torsdag utkommer 2. kompaniets egen tidning, Skorpionen. För det mesta - som här - är det Christer Fränlund på Info-gruppen som sköter den.

SANDPAPPRET

Är tidningen för den svenska FN - bataljonen i Mellersta Östern.

TEXT: Kåbe Lidén

FOTO: Stieg Forsberg

TRYCK: Keter Press, Jerusalem 1979

OMSLAGSBILDEN: Sveriges bidrag till astronautgänget? Nej, bara sjuksystrarna Staffan Andersson, Kristianstad, och Per Schönning, Gävle, utövande sitt kall på Camp Kung Karl. Det är nämligen så att där ansvarar sjukan också för hygienverksamheten inom kompaniets område - klorering av vatten, stinkning osv. Här är det en avloppsbrunn som får sej en omgång med stora sprutan. Sandpappret ägnar en stor del av utrymmet i detta nummer åt 2. kompaniet.

Billigt trick lurade ej färskasvenskar på 571

Checkpoint 571 två mil öster om El Tasa-korset vid Jerusalem Road är egentligen en vanlig position. Där förekommer nämligen inte den genomfartsstrafik man förknippar med en checkpoint.

Jerusalem Road var en gång en livligt trafikerad väg – idag är det bara vårt dyrbara vatten som passerar 571 på sin väg från Generarets sjö till Baluza. Och så en gång i veckan en israelisk vattenpatrull med uppgift att kontrollera vattenledningarna. Den sistnämnda under svensk eskort.

Omkring en kilometer öster om 571 finns en israelisk pansarbataljon förlagd. Den är då och då ute på övningar inom LFA-zonen och att se ett antal stridsvagnar komma framfaran-

de över sanddynorna i full speed är, säger dom som vet, en imponerande syn. Förutom ett och annat SIR-möte är det dock inte mycket som händer på 571, där den 12 man starka gruppen har en ganska lugn och skön tillvaro. Då och då kommer också israelernas LO över för en pratstund.

Efter en genomförd rotation hör det mer eller mindre till den israeliska rutinen att testa de nya killarna. Så också på 571, där redan under deras andra dag en israelisk jeep rullade fram och stannade vid bommen. Föraren försökte övertya svenskarna om att han behövde komma till El Tasa för att laga jeepens bromsar.

Ett ganska billigt trick, som naturligtvis inte lyckades.

□ Jan-Ole Karlsson, Mjölby, och Conny Wahlberg, Strängnäs, kapar till ett rör som ska användas till att förstärka väggen i observationsvärnet.

□ Per-Arne Pettersson, Mora, och positionschefen Thomas Sjöström, Burträsk, gör den dagliga avläsningen av vattenmätaren.

□ På post i tornet: Andreas Svensson, Stockholm. Till postens uppgifter hör att föra upp varje iakttagelse i "position logsheet", ett finare namn för vad man lika gärna skulle kunna kalla positionsdagbok. Andreas har tydligen iakttagit en hel del.

□ Sockret till eftermiddagskaffet hade tagit slut, men lätt fixade grabbarna det. Närmare bestämt Ulf Johansson, Malmö, som åkte upp till 571 och lånade lite. Här kommer han just tillbaka och langar över sockerpåsen till Per Åke Olofsson, Norrköping.

□ Jimmy Svensson, Söderbärke, får avlösning i tornet av Mikael Andersson, Göteborg.

Dom byter tjänster med grannar i söder

Position 570 är belägen sex kilometer norr om checkpoint 571. Positionen bemannas av en grupp på 10 man, som i viss utsträckning ägnar sig åt utbyte av tjänster med sina grannar i söder. En tent praktisk åtgärd på grund av aktuellt fordonsläge är att 571 tar supplykörningarna upp till 570, som i gengäld kör patrullspåret ända ner till tunna 307 vid Ghanbatt.

570 var ganska avfolkad när Sandpappret kom på besök. Tre av killarna var på leave och en på studiebesök i Alexandria. På mottagandet fanns emellertid ingen anledning att klaga, tvärtom. Positionschefen Peter Mortensen hade till och med bakat en nötkaka till vår ära.

Ungefär samtidigt med oss kom också drivern Ulf Nilsson från Camp Kung Karl upp med färskvatten, som han hade varit och hämtat på El Tasa. Pollog, som egentligen svarar för vattensupplösen, kan nämligen inte ta sig till 559 och 570 med sina fordon. Därför rycker Ulf eller hans driverkollega varannan dag ut med Sisun, som lätt tar sig fram överallt.

□ Peter Mortensen, Arjäng, överraskade med en nötkaka som smakade alldeles superbt. Det var faktiskt första gången vi åt kaffebröd sen vi lämnade Sverige.

□ Dags för påfyllning av det dyrbara vattnet. Ulf Nilsson, Halmstad, öppnar alla kranar och Ulf Karlsson, Stockaryd, kollar nivån i vattentornet.

ALLT LUGNT LÄNGS E-LINJEN!

Bästa och mest trivsamma position längs 2. kompaniets E-linje är 651, 560, 559, 557 och 556. Åtminstone om man ska tro grabbarna själva – och dom borde ju veta. Det är bara det att alla håller på sin position.

Sandpappret åkte patrullspåret från bataljonsgränsen mot Ghanbatt, nio kilometer söder om position 651, och upp till tunna 51, som markerar gränsen mellan 2. och 3. kompanierna. Vi besökte samtliga positioner längs vägen och kan bara konstatera att vi blev lika väl mottagna överallt.

□ Kocken Jan Morell, Nora, en av de stora tillgångarna på checkpoint 560, steker ägg och bacon till lunchen.

□ På 651 hör varpakastning till de mest populära sätten att fördriva fritiden på. Här är det Göran Nilsson från Malmö som kastar. Jonny Roos, Linköping, och Bo Persson, Motala, väntar på sin tur. Publiken utgörs av fr v Lasse Dahlqvist, Sandviken, Per Blomstedt, Valdemarsvik, Peter Brinck, Avesta, och Peder Blixt, Jönköping.

För oss som tillfälliga besökare är det svårt att komma med några värderingar om den ena eller andra positionens förträfflighet, inte heller är det vår sak. Faktum är att vi trivdes lika bra överallt och mycket väl kan förstå, att grabbarna tycker positionslivet är toppen. Man sköter sig själv – och det går alldeles utmärkt utan några befäl som kommanderar och domderar. Man skulle lätt kunna tro att det blir lite långtråkigt ibland, men det ville inte någon enda hålla med om. Tvärtom var det en allmän uppfattning att tiden går mycket fort.

Det har redaktionen också haft kännning av – fast på ett helt annat sätt. Sen vi gjorde resan längs E-linjen har tiden gått så fort, att inga

av dom vi snackade med och tog bilder på längre finns kvar på samma position. I något fall har dom t o m hunnit rotera två gånger. Men mot långa produktionsstider kämpar vi förgäves.

Efter morgonkaffet på position 651 – bataljonens bästa kaffe! – fortsatte vi vår resa norrut och kom till checkpoint 560, vår port mot väster. Eller en av våra portar ska vi väl säga, eftersom också 1. kompaniet håller sig med en checkpoint mot Egypten, 553. Mellan 100 och 150 fordon in- och utpasserar varje dygn via 560. (Merparten mellan kl 6-8 och 12-14, då färjan över kanalen kör för högttryck.) För varje passering noteras klockslag, fordonstyp, registreringsnummer och antal personer.

SPRÅKFÖRBISTRING

Något direkt samröre med kollegerna vid ARE-checkpointen förekommer inte, mest beroende på att de egyptiska soldaternas språkkunskaper som regel inskränker sej till "magazine" och "matches". När gång då och då händer det också att dom kommer och frågar efter både det ena och andra. Annars hade det vid vårt besök på checkpointen inte hänt något mer uppseendeväckande under den senaste tiden, än att fru generalskan *Sillasuo* under en bilresa från Egypten stannade för att få låna toaletten. Den begävdades efter det celebra besöket med betyget "just splendid". Det skulle i så fall ha varit knytavslagsmålet mellan två ARE-soldater, vilket dock avblåstes innan någon hann avgå med segern genom ingripande av en

Efter en alldeles superb lunch fortsätter vi mätta och belåtna på vår väg norrut och kommer så småningom fram till position 559, där man för tillfället körde med nära nog minimibesättning. Tre i gruppen var nämligen på leave och fyra på besök inne på campen. Efter ytterligare en kopp kaffe - vid det här laget har vi redan tappat räkningen på vilken i ordningen för dagen det är - fortsätter vi och passerar strax position 558. Den har under vår bataljon och lite till varit obemannad, varför påtären får anstå tills vi kommer fram till 557.

557 blev en riktig kändisposition den natt då kompanichefen *Börje Sandgren* kom dit för att hjälpa grabbarna med bevakningstjänsten. Det var nämligen den natten som matsalstället brann upp. Den nya grupp som vid vår ankomst är i full färd med att rusta upp positionen (inte bara efter branden utan efter en allmän nedslitning) förefaller dock inte sakna det amerikanska tältet, som redan ersatts av ett polskt. Och dessutom kompletterats med en fin uteplats, som grabbarna gjort i ordning själva. Med öppen spis till och med. En lämpligare plats för ännu en kopp kaffe i den sköna och värmande eftermiddagssolen kan man inte gärna tänka sej.

SISTA ETAPPEN

Vi är nu redo för sista etappen. Sanddynorna blir högre och högre, backarna brantare och brantare. Det ökenlandskap vi nu färdas i påminner allt mer om det berömda "Ökenspäret" på 3. kompaniet. Frågan är om det ens där finns en så brant backe som den från 556 och upp till positionens posttorn. Närmare 400 meter i mycket brant stigning. 10 minuter tar det för pågående post att gå från positionen upp till tornet och det är jobbiga minuter varenda en. Ändå finns det dom som springer hela vägen upp - utan att få mjölksyra i benen.

Jeepfärden från tornet och ner till positionen tar ännu längre tid längs patrullspåret. Vi tar en paus vid den s k kompaniskogen, som givetvis måste förevisas. "Skogen" består av ett träd, det enda på hela kompaniet.

På 556 bjuds vi på - Cola, Terrific!

□ Kring lunchbordet på 560: Fr v positionschefen *Christer Höglin*, *Ostersund*, *Alf Knutsson*, *Kryckeltjärn* utanför *Vindeln*, *Lasse Johansson*, *Södertälje*, *Boris Jönsson*, *Västervik*, *Anders Ritheim*, *Jönköping*, *Tomas Lövgren*, *Oskarshamn*, och *Anders Nyström*, *Kiruna*.

□ Positionschefen *Johan Runeberg*, *Umeå*, och *Jörgen Nilsson*, *Blomstermåla*, gräver ett nytt avlopp till köket på 559. *Dan Pålsson*, *Östersund*, tittar intresserat på.

□ På 559 hittade vi *Rune Sjögren* från *Stockholm* i färd med att plasta in egenhändigt upphittade skorpioner.

□ *Mats Pernhem* på checkpoint 560 kollar en kylbil från *Canlog* på väg ut ur zonen och till *Ismailia*. På post: *Jan-Inge Karlsson*, *Limhamn*.

□ Fyra av killarna från 556 vid den intilliggande s k kompaniskogen. Fr v *Ulf Jarnebo*, *Örebro*, *Leif Sjöblom*, *Kristiansand* i *Norge*, *Juha Lohikoski*, *Helsingborg*, och positionschefen *Björn Hedberg*, *Uppsala*.

□ Eftermiddagsfika på den nyanlagda uteplatsen på 557. Fr v *Erik Hillblom*, *Gävle*, *Anders Nyman*, *Västerås*, *Håkan Palm*, *Södertälje*, *Roland Backström*, *Stockholm*, och *Peter Östman*, *Långsele*. *Peter* var förresten den man som stod framför spegeln i inryckningsreportaget i *Sandpappret* nr 1 och vilkens namn redaktionen hade missat. Så nu vet ni det också.

□ Det här är, om ingen slagit honom sen detta skrevs, 556:s rekordinnehavare i backlöpning uppför (från positionen till vaktornet). *Kalle Peterson*, från *Stockholm*, 3,42 minuter har han klarat sträckan på, en snygg prestation.

□ I backarna vid 556 kan man faktiskt åka utför på små korta plastskidor, s k trickskidor. Lite st och så kan det dock vara med glidet. För *Per-Axel Dahlberg*, *Umeå*, går det faktiskt riktigt hyfsat - inte fullt lika bra för *Torbjörn Sjunnesson*, *Falkenberg*.

Här löper alla trådar samman!

Man skulle lätt kunna tro, att jobbet på en Stri-avdelning i en fredsbevarande styrka som FN-bat 72 M måste vara rena långtidssemestern. Men sanningen är en annan. Uppgifterna är både många och varierande. Stri är bataljonens "hjärna", där alla informationer tas emot, sorteras och vidarebefordras till de olika "kroppsdelenarna".

Bas för Stri är *Alv Svensson*, som till sin hjälp har sex fasta och två extraknäckande medarbetare. Först och främst ställföreträdaren *Anders Karlsson*, bataljonens beduinofficer, INFO-chefen *Bo Thorsell* och fyra duty officers, som i 24-timmarspass fungerar som bataljonens vakande ögon/lyssnande öron. Som DO jobbar *Gert Lindau*, *Per-Olof Michel*, *Bo Ringdal* och *Björn Sterner*.

Ställföreträdande kommandanten *Lars Josefsson* har ett visserligen föga lönsamt men dock extraknäck som sambandschef på Stri. I gruppen ingår formellt också *Jan-Olof Paulsson*, bataljonschefens adjutant.

Huvuduppgifterna för Stri kan enklast sammanfattas så här: 1) Att ge förslag till planer och order vad gäller bataljonens indelning, gruppering och uppgifter, 2) att följa upp hur bataljonen löser sina åtaganden och 3) att samverka med HQ:s motsvarighet, Operations, med observatörerna inom bataljonens område, med den civila administrationen i Romani och med ARE- respektive IDF-sidans liaisons officers.

□ Tre av våra duty officers samlade i DO-rummet, bataljonens "hjärnköret". Fr v *Bo Ringdal*, *Gert Lindau* och *Per-Olof Michel*. Den fjärde, *Björn Sterner*, var vid tillfället (fråga hemma i Sverige på leave).

□ Info-chefen *Bo Thorsell* drar ett aktuellt ärende med *Anders Karlsson* och *Alv Svensson*.

□ Intet får vara främmande för en DO. *Jan-Olof Paulsson* vaktar *Sara*, 4 månader, under tiden som hennes pappa och mamma, *Bo* och *Ann-Christin Ahlman* är ute och åker "Ökenspäret". (Det bar sej inte bättre än att *Sara* så småningom bajsade på sej, varvid den något rådvilla "Palle" fick begära assistans av *Torsten Brückner*, utbildad barn-f'lät narkossköterska.)

Våra fyra duty officers är dom som först får reda på när saker och ting inträffar, eller åtminstone den i kvartetten som just då har jouren. Rutinären den handlägger DO själv enligt vissa rutiner - det är först när något alldeles extra inträffar, som han kopplar in Stri-chefen och eventuella övriga som berörs.

Antingen *Alv Svensson* eller *Anders Karlsson* måste alltid befinna sej inom buffertzonen. En av dom har ständigt 30 minuters beredskap, dvs en halvtimme på sej för att fatta ett beslut, som helst också ska vara klokt.

-Det klarar vi lätt, säger *Alv*, och ler anspråkslöst.

Israel – tre religioners land

I sin tredje artikel om forntid och nutid i Mellanöstern ger Sandpappers specielle kulturmedarbetare Ingvar Holmquist några tips om sevärdheter i Israel. Den som ägnar några leavedagar åt den resa som här beskrivs garanteras en intressant och annorlunda upplevelse.

I detta avsnitt skall jag i korthet försöka ge tips och lite historia om sevärdheter och platser man kan – och bör – besöka i Israel, landet där tre religioner samsas sida vid sida. De är: 1) judendomen, som har sin upprinnelse omkring 2000 år f Kr, 2) kristendomen, som kom i och med Jesu födelse samt 3) islam, som presenterades av Muhammed omkring 625 e Kr. Israel är det heliga landet för alla tre.

Vi börjar vår resa på morgonen vid Döda havet, där man lämpligen åker in till Cumran-grottorna och ser de platser, där man 1947 fann skrifter från tusen år äldre än tidigare kända. Själva rullarna, som daterar sig från 100 f Kr, kan beskådas i Cumranmuseet i Jerusalem.

Vi fortsätter söderut på västsida av Döda havet. Efter några mil kommer vi ner till kibbutzen och oasen Ein Gedi, där David gömde sig när konung Saul försökte få fatt i honom för att döda honom. I Ein Gedi finns utmärkta möjligheter till bad och du bör inte missa det unika tillfället att flyta som en kork

☐ Solljus genom rökelsedimmar i Födelsekyrkan i Betlehem.

i saltmättat vatten. Det går inte att drunkna i Döda havet, påstås det.

Några mil söderut ligger den gamla judiska fästningsruinen Massada, ett minnesmärke man absolut inte bör missa. Massada var en judisk befästning på Jesu tid. Tänk dig en stubbe, uppförstora den och låt den bli 260 meter hög, så får du en bild av Massada-klippans form. På denna stora "stubbe" bodde år 73 e Kr ca 970 människor. Man odlade, hade stora vattencisterner, synagoga, sovsalar, bastu för 200 personer, simbassäng, slott och mycket mer. När Jerusalem var krossat år 70 e Kr fanns denna utpost och fästning kvar. Tillsammans med soldater och belägrade Massada i tre år. Under belägringen fick hebreiska slavar bygga en lång ramp upp mot bergets topp, för att man skulle kunna erövra Massada. Före stormningen hade emellertid alla som bodde i fästningen begått kollektivt självmord. Utgrävningarna av Massada påbörjades 1963 och pågår fortfarande.

Det är en hisnande upplevelse att åka med linbanan, som går nästan lodrätt upp till toppen av berget. Linbanekorgarna – två stycken som var och en tar omkring 40 personer – går i skytteltrafik. Nedanför berget ser man gravplatser, där man begravt offren för självmordstragedin. Intill linbanestationen finns ett gästhem med en modell av Massada. Beskåda gärna den innan du beger dig upp till toppen.

För att återvända till Jerusalem kan man antingen åka över Arad och Hebron (den vägen är dock ganska lång!) eller tillbaka samma väg. Den sistnämnda tar ungefär en och en halv timme med bil. Vid vägkorsen till Jeriko är det lämpligt att åka in till stan, som har många fina restauranger, och äta lunch. I Jeriko kan man naturligtvis också köpa de jättegodaste apelsinerna som är så karaktäristiska för staden.

Jeriko är en av världens äldsta städer, ca 8000 år. Staden har skövats många gånger. Mest bekant är Jerikos förstöring, när Josua stötte i basunerna så att murarna föll och Israels folk kunde komma in i landet från öster. I norra delen av staden finns en ruinkulle med gamla stadsmuren. Längre norrut finns ruinerna efter Hishams palats och strax väster om stan ruinerna efter Herodes palats. I norra delen av staden finns också Elisuss källa, om vilken det berättas i 2. Kon. 2:19.

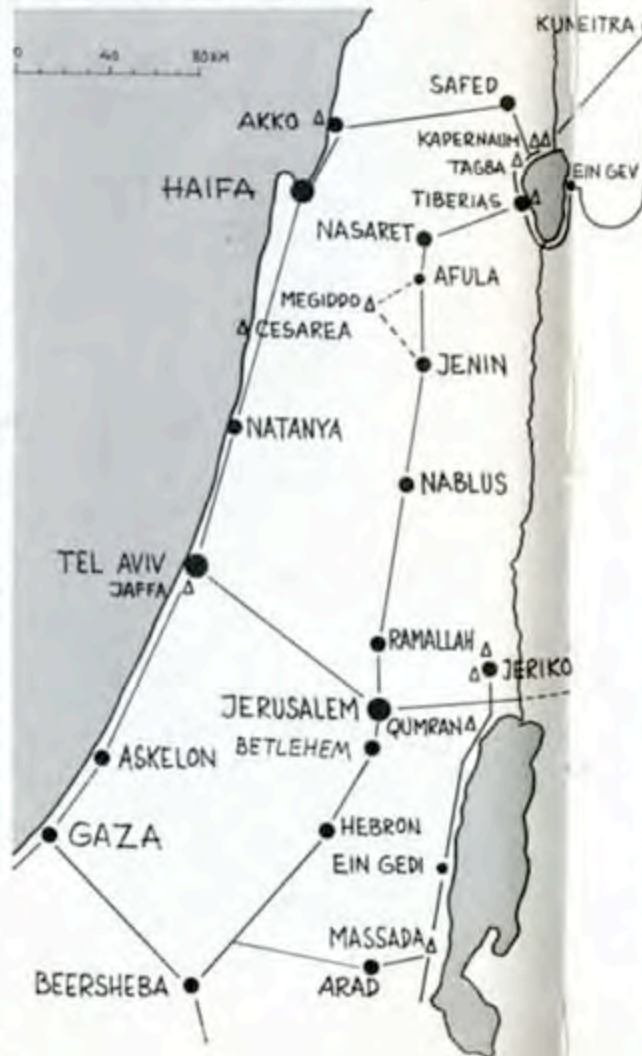
På eftermiddagen fortsätter vi över Jerusalem till Betlehem för att se födelsekyrkan, en av världens äldsta byggnader som fortfarande är i bruk. Kejsar Konstantin den Store lät bygga den på 300-talet på den plats man tror att Jesus föddes. Glöm inte att titta in i födelsegrottan under koret i kyrkan. I en stjärna på golvet står det skrivet på latin: "Här födde jungfrun Maria Jesus Kristus".

Har man tid kan man åka ytterligare ett par mil söderut och kommer då till Hebron.

En helig plats för både judar och araber, eftersom patriarkerna Abraham, Isak och Jakob är begravda där tillsammans med sina hustrur. Nästa dag kan man med fördel åka från Jerusalem till Tiberias. Man bör starta tidigt

☐ Modell av staden Megiddo (från Salomos tid).

på morgonen. Vägen är visserligen bra men krokig och resan tar nästan tre gånger så lång tid som man tror, när man tittar på kartan.

I Nablus passerar vi mellan två höga berg. Gerissim i söder och Ebal i norr. Här finns Jakobs brunn. Det berättas att Jesus här mötte en lättfärdig kvinna och inledde ett samtal med henne, som gjorde att hon kom till en vändpunkt i sitt liv. (Joh. 4.) När vi åker vidare norrut passerar vi en liten plats som heter Dotan. Det var där som Josef såldes av sina bröder och transporterades till Egypten ca 1600 år f Kr. (1 Mos. 37:17-36). Vid Jemin tar vi av till vänster och efter en dryg mil är vi framme i Megiddo.

I en liten sal i kaféet vid ruinkullen finns en modell av den gamla staden, där man har hittat inte mindre än 19 bebyggelser ovanpå varandra. Där finns bl a ett runt altare, på vilket kananéerna en gång i tiden sågs ha offerat småbarn. Där finns också resterna av Salomos ställar. Salomo var den tredje konungen i Israel och regerade omkring 950 f Kr. Det finns en väl bevarad vattenkanal till den gamla staden i Megiddo. Det sägs också att här skall en gång stå den sista striden med härar från hela världen och att Gud själv skall krossa all ondska. Ute på den stora, milsvida slätten skall slaget stå, slaget vid Harmageddon.

Vi kör vidare mot Nasaret och passerar Afula. På vänster sida har vi nu Gilboa berg, där konung Saul begick självmord i en strid där hans söner stupade. Efter Afula ser vi på höger sida först Nain, där Jesus uppväckte en död, och längre fram En-Dor, där konung Saul besökte en spiritist natten före sin död. Nasaret är staden, där Jesus växte upp. Stadsbildens domineras av Bebedelsekyrkan, som är tre kyrkor ovanpå varandra. Den m-å-s-t-es. I Nasaret finns också många fina restauranger med utsökt mat.

Vi åker vidare till Tiberias, staden vid Genesarets sjö, och passerar på vägen havsnivån. Tiberias är en gammal stad, som fanns redan på Jesu tid. Där finns bl a en korsfararborg. Är det lördag bör du besöka någon av synagogorna längs infartsgatan. Gudstjänsten börjar klockan åtta på morgonen. Kom ihåg att sätta på dig mössan innan du går in, alltså tvärtom vad vi är vana vid. På Genesarets västra strand ligger Tagba, där Jesus bospisade 5000 man.

Några kilometer längre norrut längs stranden av Genesarets sjö ligger Kapernaum, som numera bara är ruiner. Synagogan från 200-talet e Kr är den största sevärdheten. Uppe i backen kan man se Saligprisningarnas kyrka. Det var på den bergssluttningen som Jesus höll sin berömda bergspredikan. Efter att ha fortsatt på nordsidan av Genesaret ånda upp till Kuneitra vid gränsen till Syrien fortsätter vi västerut över bergen. Vi kommer nu först till Safed, 840 meter ö h. Israels högst belägna stad. Safed ligger "fasthakad" på en bergssida. Staden har många bra hotell, fina restauranger och flera kvarter med enbart konstnärsalonger. Efter ytterligare några mils körning kommer

vi till Akko vid Medelhavskusten. Under korsfarartiden var Akko landets viktigaste hamnstad. En originell borg från den tiden finns fortfarande kvar. Missa inte karavanserajen (kamelmotellet), som finns i gamla stan.

Vi fortsätter söderut efter kusten och kommer till Haifa. Stadsbildens domineras av Dai Bahai-templet, byggt till minne av religionsstiftaren Mirza Ali Muhammed, som avrättades 1850 och ligger begravd i templet. Baha-Ullah, Guds glans, blev hans efterträdare. Religionen är en "pyttipanna" av kristen, buddhistisk, islamsk och judisk religion. I Haifa finns många sevärdheter: båten Exodus, Gan Haem-parken, Japanska museet, Nautiska museet, Marin- och invandringsmuseet för att nu nämna några.

Några mil söderut efter kusten passerar vi fästningen Cesarea, i vilken Paulus satt fängslad i två år. Ytterligare en bit söderut ligger den välkända badorten Natanya.

Vi avslutar vår resa i Tel Aviv, där det första man bör besöka är Shalom Tower, 22 våningar högt och med utsikt över hela stan med omgivningarna. Tel Aviv, som betyder "Värrens kulle", är Israels största stad. Den har mycket fina kulturevenemang och är både västerländsk och österländsk till sin karaktär.

☐ Morgonfiske på Genesarets sjö (bilden längst upp).

☐ Portalruin vid Saligprisningarnas kyrka intill Kapernaum (bilden i mitten).

☐ Synagogan i Kapernaum från 200-talet (bilden till höger).

Först carchecking – sen barchecking

Stilla natt i Tel Aviv

Det var en krogsväng som de flesta skulle ha bedömt som totalt misslyckad. Lars-Olof Gunnarsson, Mullsjö och Markku Järvensivu tyckte den var toppen. Lugn och städad. Lars-Olof och Markku utgör en tredjedel av militärpolisstyrkan i Tel Aviv. Eller gjorde, rättare sagt. Båda har nämligen roterat och befinner sej nu i Kairo respektive Rabah.

□ Det började med en rejäl smäll. En UNIFIL-lastbil rände på motorvägen vid Herzliyya bakifrån in i en israelisk lastbil och försäkrade en trippelkrock.

□ Sven Smedjegården, snart avgående chef för MP-kompaniet.

Till skillnad från oss vanliga dödliga brukar Lars-Olof och Markku ta en krogonda – eller barchecking som det heter på ett finare språk – när dom jobbar. Å andra sidan brukar en och annan Coca Cola bli det enda dom får i dryckesväg. Att det ändå kan gå ganska hett till när dom är ute är inte deras fel. En MP bråkar inte, om han inte absolut måste. Men gäller det att avstyra ett bråk, så är han beredd att dela ut både en och två s k karameller. Ta emot också för den delen.

För undvikande av missförstånd vill vi gärna framhålla, att MP är din kollega och vän. Du behöver inte alls se snett på honom. Han har inget emot att du går ut och slår runt en kväll, tvärtom kan du fråga honom om de rätta ställena. Det är först när du inte uppför dej som det anstår en FN-soldat, som han

blir "farlig". Därför ett gott råd: Om en MP säger till dej att du ska sticka hem till hotellet och knyta dej, så gör som han säger! Börja inte argumentera och ifrågasätta varför. Gör bara som du blir tillsagd, så slipper du bli rapporterad och förmodligen också bestraffad.

Det finns skäl att ta det lilla lugna på vägarna också. Överträd ej hastighetsbestämmelserna. Militärpolisens trafiksektion är utrustad med radar och jobbar precis lika effektivt som hemma. Dom dyker upp där du minst anar det.

När Sven Smedjegården, chef för MP-kompaniet, skulle till Tel Aviv på en av sina inspektionsresor, passade Sandpappret på att hänga på. Det är ju inte för ofta man har tillfälle att gå ut och studera nattlivet i en storstad under polisbeskydd.

Nu blev det emellertid inte mycket att skriva

□ Det gick lugnt och städad till på Cactus denna kväll. Både på dansgolvet och vid sidan av. Övanligt lite FN-soldater. Markku och Lars-Olof tog sej fem minuter och en Coca Cola.

□ Strax slog sej Tor Olsen från Lilleström och UNIFIL ner för en pratstund. Här kollar han i all vänskaplighet Markkus muskler och blir i sin tur utsatt för samma behandling av Lars-Olof.

om, vilket i och för sej är ett gott betyg åt den vid tillfället ifråga i Tel Aviv befintliga delen av FN-styrkorna. Visserligen började kvällen med en rejäl smäll, men sen var det stilla och lugnt resten av natten. Och smällen åstadkoms förresten av en UNIFIL-lastbil, som på motorvägen mellan Natanya och Tel Aviv rände in i en israelisk lastbil bakifrån och försäkrade en trippelkrock. Stora skador på alla fordonen men bara en personskada och dessbättre också en förhållandevis lindrig sådan. Precis när den förstärkta MP-duon från detachment Tel Aviv stärkte sej med en kopp te inför nattens äventyrligheter kom telefonsamtal från polisen i Herzliyya med en oplanerad avstickare en bit norrut som resultat.

MP-organisationen

Militärpolisen inom UNEF har till uppgift att i samarbete med de lokala polismyndigheterna upprätthålla lag och ordning bland FN-personalen i Egypten och Israel.

MP-kompaniet består av ett 70-tal personer från samtliga kontingenter, dvs Swedbatt, Ghanbatt, Indbatt, Finbatt, Canlog och Pollog. Chef är Sven Smedjegården, i det civila polischef på Arlanda flygplats, som inom kort kommer att avlösas av Ulf Wall, polismästare i Storumans distrikt.

Sven sitter med sin stab på HQ i Ismailia, där också Traffic Section (chef: Kjell Börnerheim, Sollentuna) och SIS, Special Investigation Section, hör hemma.

MP-kompaniet är uppdelat på åtta detachments, ett i vardera Ismailia, Kairo, Port Said, Suez, Rabah, Tel Aviv, Jerusalem och Eilat. Totalt 14 svenska militärpolis är fördelade på alla detachments utom de i Port Said och Suez.

Normalt hinner varje MP tjänstgöra på tre detachments, eftersom rotationen i princip sker i tvåmånadersintervaller. Avsikten är att var och en ska få arbeta både i Egypten och i Israel. Detta gäller dock ej Ghanas, Indonesiens och Polens militärpolis. Eftersom dessa länder inte erkänt Israel, kan dom nämligen inte komma in där.

Kvällens (nattens) barchecking inleddes på Bar 51, men det blev bara en snabbvisit. Tre något vilsekomna besökare i lokalen och av dom definitivt inte någon FN-soldat. Praktiskt taget lika ensligt på Kit Kat Club, Schmulick's (den lokal som franska UNIFIL-soldater nästan lyckades jämna med marken för en tid sen) och allt vad dom nu heter. Bästa trycket var det onekligen på Cactus Club, men inte ens där var det sej riktigt likt. En typisk off-night, om du förstår vad vi menar. Till stor del förmodligen beroende på att de franska UNIFIL-soldaterna hade fått Tel Aviv-förbud efter historien med Schmulick's.

Nu har fransmännen som bekant lämnat Libanon och UNIFIL och åkt hem till Frankrike och man kan inte påstå att MP-killarna i Tel Aviv känner någon större saknad. Dom har vid flera tillfällen fått tillämpa våld för att komma till rätta med fransmän på Tel Aviv-leave och även själva blivit utsatta för våld. Bortsett från ett par tråkiga händelser har det däremot knappast varit några problem alls med UNDOF- och UNEF-kontingenterna.

Varför just fransmännen "ballade ut" är svårt att säga. En förklaring kan möjligen vara att det stora flertalet av dom var fällskärmsoldater, vana vid hårda och tuffa tag.

□ Även i Tel Aviv är det dag ibland. Då hör fotpatrullering på Dizengoff till rutinen för stadens militärpolis. Här är det Louis Gauthier från Ottawa som tillsammans med Markku är ute på en sådan.

□ Och glad blev drivern Kjell Kinström, när han fick syn på de båda militärpoliserna. Även om man är från en stor stad som Stockholm, kan det vara svårt att hitta i Tel Aviv. Problemet var dock snart löst.

□ Drivern Bengt Johansson från Kiruna stoppas av Leif Johansson, Värberg och en av hans polska kolleger inom trafiksektionen. Jodå, både blue card och körorder fanns med och inte hade det gått för fort heller.

Gillar du ta en chans? Ta FN-flyget på leave!

Stor-Movcon och Lill-Movcon, dvs Arne Hedén, 23, och Mikael Ekström, 24, har en ganska jäktig tillvaro. Dels ska dom sköta det mesta som har med ankommande och avgående SCACYP-plan att göra, dels ska dom svara för passagererbokningen på FN-flyget och beställa specialflygningar från Austair. (De ordinarie rekflygningarna per helikopter bokar Info-chefen Bosse Thorsell in.) Och så ska dom svara på en massa frågor från folk som vill veta allt om i vilken omfattning FN-flyget kan utnyttjas för leave- och permissionsresor.

Sandpappret vill gärna minska deras arbetsbörda genom att redogöra för den sista biten. FN har många strängar på sin lyra. En av strängarna är egen flygverksamhet inom verksamhetsområdena. Här i Mellanöstern finns ett antal fasta flygningar (måndagar-fredagar) mellan Akrotiri på Cypern, Ismailia, Jerusalem, Tel Aviv, Damaskus, Kairo och Baluza. De genomförs med en Fokker Friendship, stationerad i Jerusalem samt två Buffalo-plan och en Skyvan, stationerade i Ismailia.

□ Varje gång det startar eller landar en flygmaskin på flygplatsen i Baluza är Arne Hedén eller Mikael Ekström där och svarar för brand- och räddnings säkerheten. Den här gången båda för bildens skull. Mannen i mitten är Tan Kheng Hoe Shanamurt Hagan, chefspilot vid Malaysian Air Charter.

Deras huvudsakliga uppgift är att transportera FN-personal på tjänsteuppdrag, post, gods och sjuka. I mån av plats kan de också utnyttjas för leave- och rekreationsresor.

□ FN:s flygplats El Gala klockan sju en tisdagsmorgon. Flygplansmodellerna ser nämligen lite ålderdomliga ut, men annars skulle det kunna vara vilken inrikesflygplats som helst. Längst till vänster en Buffalo och längst till höger en Skyvan. Mellan dessa båda står Buffalo till Damaskus.

(Fokkern tar 34 passagerare, Buffalo 25 och Skyvan-maskinen 12.)

Förutom transporter till och från platser utanför BZ finns vidare ett antal flygningar inom densamma. Fyra helikoptrar - Bell Iroquois från Austair - används för rekflygningar och "special flights" inom zonen. Helikopterflyget kan i detta sammanhang förbises, eftersom det inte tar några leave-resenärer.

INGA GARANTIER

Hur ska man då göra om man vill åka med FN-flyget på leave-resa? Jo, man ska skriftligen eller genom personligt besök göra en beställning hos Movcon högst 15 dagar före avresa. Dessvärre innebär inte denna beställning att man är garanterad att komma med. Det är helt en fråga om tillgång och efterfrågan på platser. Tjänsteresor (som kan bokas upp till 30 dagar i förväg) prioriteras.

Hur stora är chanserna då?
- Mellan Baluza och Ismailia brukar det aldrig vara några problem, berättar Arne, men problemet är att det inte precis är den flygningen som är aktuellast när det gäller

□ Piloten Bob Dowling från Malaysian Air Charter checkar noshjulet på sin Skyvan till Baluza.

leave-resorna. Då brukar Damaskus och Akrotiri vara betydligt populärare och därför är chanserna att komma med på de resorna betydligt mindre. Rent generellt kan man i alla fall säga, att ju förr man beställer desto större chans har man.

-Låt oss anta att jag tar leave en tisdags- onsdag-torsdag för att åka och titta på Damaskus. Jag kommer med dit, men inte tillbaka. Vad händer då?

□ Vid spakarna: Förstepiloten Marc Terreau.

-Ja, tyvärr kan vi inte göra något åt den saken. Det blir något som du får klara ut på egen hand med din chef. Dessvärre är exemplet inte alls så ovanligt. Mens du står där och väntar på flygplatsen kommer kanske ett antal tjänsteresenärer i sista stund. Då spelar det ingen roll hur länge du har väntat, dom har i alla fall förtur. Det hela är alltså lite av gambling, men det finns ju dom som är lagda åt det hållet...

I mån av plats får vi också använda oss av FN-flyget för våra anhöriga - under förutsättning av att dom är utrustade med blue cards. Gör gärna ett försök men var medveten om att om du har otur, så kan det komma surt efter.

Från Ismailia till Damaskus

Klockan är sju på morgonen och vi befinner oss på El Gala, FN:s flygplats i Ismailia. En polsk MP har just skjutsat oss dit från HQ. Om en timme ska vi flyga Buffalo med Canadian Air Force via Tel Aviv till Damaskus. Avsikten är att undersöka möjligheterna att som gratispassagerare kunna utnyttja FN-flygets resurser.

Ska vi komma med planet, eller ska det bli så många tjänsteresenärer att vi blir tvungna att stanna kvar i Ismailia? När vi checkar in passar vi på att intervjua den kanadensiska flygplatspersonalen och får ett glädjande besked. Endast 12 personer är inbokade - hälften duty, hälften leave. Buffalo tar 26 passagerare. Det är alltså ingen risk att vi inte kommer med. Även om det i sista stund skulle komma till ytterligare några tjänsteresenärer. Så många kan det inte gärna tillkomma! Det skulle inte bli några fler passagerare

all. Det var gott om plats i kabinen trots att vi delade på utrymmet med ett 10-tal post-säckar och det egna bagaget.

Sandpappret kan naturligtvis lika lite som Movcon ge några garantier, men att döma av vad som framkom vid våra samtal med flygplatspersonalen i Ismailia och av vår egen testresa, förfaller det som om även icke tjänsteresenärer har ganska goda chanser att komma med. Särskilt om man kan undvika måndagar och fredagar som resdagar.

På 3000 meters höjd och med 280 kilometers hastighet flyger vi mot Tel Aviv. Sakta men säkert. Strax efter klockan 9 börjar vi på att gå ner för att landa på Ben Gurion-flygplatsen. Skylten "Fasten seatbelts" och "no smoking" länds. Strax innan vi ska ta mark avbyter förstepiloten Marc Terreau approachen, faller in de landningshjul som han strax innan fällt ut och drar på båda motorerna för fullt.

TJOCKA I TEL AVIV

Det var ovanligt lågt i tak över Ben Gurion, där det hör till ovanligheterna att vädret är sådant att flygplanen inte kan landa. Det här var en sådan ovanlighet. Av vår loadmaster Ray Raywoith, som också fungerar som "flygvärdinna", får vi besked om att vi ska gå till Jerusalem i stället. Ett glädjande besked för chefen 2. kompaniet i Cypern-bataljonen, som är på leave tillsammans med sin familj (förutom

oss själva de enda icke-kanadensarna ombord) och ska just till Jerusalem. De som inte ska längre än till Tel Aviv - och det är flertalet av alla ombord - får ta bil den sista biten. Dessbättre var det inte några nya Damaskuspassagerare som skulle på i Tel Aviv.

Klockan 09.27 landar vi i Jerusalem och en knapp timme senare startar vi igen. Besättningen börjar nu få ont om tid. Just denna dag kan man nämligen inte flyga tillbaka direkt från Damaskus till Ismailia, eftersom man fått order att plocka upp force commander Rais Abin i Jerusalem och det gäller att vara tillbaka i Ismailia före solens nedgång. På El Gala landar man nämligen inte gärna efter mörkrets inbrott.

Från Jerusalem sätter vi kurs ut över Medelhavet, eftersom de militära myndigheterna i Israel inte tillåter att vi flyger den närmaste vägen över israeliskt landterritorium. Klockan 11.15 flyger vi in över den syrisk kusten och tre minuter senare ser vi snö för första gången sen den 8 december. Vi flyger över Golanbergen. Klockan 11.50 landar vi i Damaskus. Faktiskt bara 10 minuter försenade.

CHANSERNA GODA

Hemresan vill vi av olika skäl inte gå närmare in på, men så mycket kan vi i alla fall avslöja att det fanns gott om plats i planet då också.

TIDTABELL

	MÅNDAG	TISDAG	ONSDAG	TORSDAG	FREDAG
	ISM DEP 08.00 AKR ARR 09.30 DEP 10.00 JER ARR 11.10 DEP 11.55 AKR ARR 13.05 DEP 13.50 ISM ARR 15.20 (BUFFALO)	ISM DEP 08.00 TEL ARR 09.15 DEP 10.15 DAM ARR 11.40 DEP 12.40 ISM ARR 15.10 (BUFFALO)	JER DEP 08.00* BEI ARR 09.10 DEP 10.10 JER ARR 11.20 (FOKKER) *Libanon är f n förbjudet område för UNEF-personal	ISM DEP 08.30 DAM ARR 10.30 DEP 11.30 TEL ARR 12.55 DEP 13.55 ISM ARR 15.50 (BUFFALO)	ISM DEP 08.00 AKR ARR 09.30 DEP 10.00 JER ARR 11.10 DEP 11.55 AKR ARR 13.05 DEP 13.50 ISM ARR 15.20 (BUFFALO)
AKR = AKROTIRA BAL = BALUZA BEI = BEIRUT KAI = KAIRO DAM = DAMASKUS ISM = ISMAILIA JER = JERUSALEM TAS = EL TASA TEL = TEL AVIV	ISM DEP 11.15 TAS ARR 11.30 DEP 11.40 BAL ARR 11.55 DEP 13.05 ISM ARR 13.45 (SKYVAN)	ISM DEP 08.15 TAS ARR 08.30 DEP 08.40 BAL ARR 08.55 DEP 09.15 ISM ARR 09.55 (SKYVAN)		ISM DEP 08.15 TAS ARR 08.30 DEP 08.40 BAL ARR 08.55 DEP 09.05 ISM ARR 09.45 (SKYVAN)	ISM DEP 11.45 TAS ARR 12.00 DEP 12.10 BAL ARR 12.25 DEP 12.35 ISM ARR 13.15 (SKYVAN)
	JER DEP 08.00 ISM ARR 10.00 DEP 11.15 JER ARR 12.35 (FOKKER)		JER DEP 08.00 KAI ARR 11.00 DEP 12.00 JER ARR 14.00 (FOKKER)	JER DEP 13.00 ISM ARR 15.00 DEP 15.30 JER ARR 16.50 (FOKKER)	

Sammanlagt trafikeras FN-flyget i Mellanöstern 15 platser. I denna tidtabell, där reservation för eventuella ändringar måste göras, har endast medtagits den trafik som är av intresse för personalen i den svenska bataljonen. Austairs helikoptertrafik inom BZ finns därför ej med. Ej heller trafik till och från platser belägna utanför den svenska delen av BZ. Samtliga tider är angivna i lokal tid.

MÅNADENS GÄSTTYCKARE:

"Ska sporten hållas vid liv måste vi som blev över ställa upp!"

Månadens gästtyckare är Tommy Wall, kompaniassistent på 3. kompaniet.

Det är dom som nu sitter där och buar när elitmännen missar 2,15 meter i höjd eller bara klarar 10,5 på 100 meter. Det är dom som satsar tusentals kronor av sin magra lön på biljetter till evenemanget. Dom som sprang hem till morsan när det började osa hett på lekplatsen, det är dom som idag sitter vid ringside och råmar av missnöje när "Jätten" Lundby inte kan hålla sej på benen.

Det var dom som ringde TV och skällde för att det visades för lite boxning under OS i München 1972, det var dom som hänskrattade när Stenmark körde åt pipan i de olympiska spelen fyra år senare.

Det är dom som är den stora publiken, en skoningslös armé av entretbetalande diggare. Dom som kräver allt av våra hjältar – och lite till.

Det där har sportjournalisterna förställt. Det är därför vi har den sportjournalistik vi har. Låt mej få ta ett exempel på hur skoningslös pressen är.

"Succé för Hedberg och Pröjsarn", kunde man läsa i rubrikerna efter deras första NHL-match för säsongen. Det var stora, svarta stilar på löpsedlar och förstasidor. Texten inne i tidningarna däremot antydde att det inte var så alldeles helt med den påstådda succén.

Det gick några dagar och det kom nya rubriker – "Jubel för Hedberg och Pröjsarn". I texten läste man att vad grabbarna hade fått i stort sett inte var mer än en och annan spridd applåd.

Nya veckor och nya succérubriker. Efter 15 matcher är rubrikerna svartare än någonsin – "Äntligen har det lossnat för de svenska vikingarna". I texten kan man läsa att Hedberg och Pröjsarn slutligen tystnat alla besvikna kritiker.

Spritmissbruk i ny variant

Hemma skulle man inte bli trodd om man berättade det, därför grejade vi ett bildbevis. Bilden är inte arrangerad, sanningen är den att vi råkade passera just som det skedde. Det var på 2. kompaniet, där Thomas Öndemar, Södertälje, bartender på mässen stod och hällde ut visky ur den ena gallonflaskan efter den andra. Totalt sex, varav den på bilden var den sista.

Bakgrunden är den att man på kompaniet håller sej med den bestämmelsen att den som fyller är får bjuda sina kompisar på en, säger en, baksidsdrink. Det blir alltid visky eftersom de tomma gallonflaskorna med vaggan är så åtråvärda. (Man lär kunna få uppemot 600 kr för en tomflaska hemma i Sverige.)

Men nu är man inte särskilt förtjust i visky på 2. kompaniet, varför åtgången är lika dålig som tillgången på födelsedagsbarn är god. Eftersom de senare vill ha sin tomflaska så snabbt som möjligt för att skicka hem den till Sverige, återstår bara att hålla ut innehållet.

Det var visky för över 2000 kr med svensk mått mätt som rann ut isanden denna morgon.

Vid ett besök på position 571 nyligen fick stabsredaktören extra skrivhjälp i form av grabbarnas våldresserade kameleont, QM3.

I, det kan hon onekligen ta...

Kerstin Annoual från Nyköping har jobbat som sjukgymnast sen 1967. 1975 kom hon ner till Mellanöstern och två år senare till Rabah, där hennes haitiske make jobbar som MTO för FN:s field service.

Eftersom hon gärna ville upprätthålla sina kunskaper men inte kunde få anställning på ett civilt sjukhus, tog hon kontakt med Pollog, som emellertid inte hade intresse av att ta hennes tjänster i anspråk. Men det hade dessbättre både den svenska bataljonen och Ast/FN, som gav klartecken till en form av timanställning.

Det är bakgrunden till att Kerstin kommer till oss fem dar varannan vecka och ger bot för dåliga ryggar, axlar och nackar.

Tre bataljoner FN-svenskar har tidigare masserats av Kerstin – vi är den fjärde. Mellan 30 och 50 patienter har hon haft varje bataljon

och efter i snitt fem-sex behandlingar har krämporna varit borta.

Just nu har hon sex patienter, vilket är mer än nån gång tidigare. En av dom är Göran

Bouvin från Alnö, som på bilden behandlas för en axelskada efter en fotbollsmatch. Kolla hur Kerstin får jobba och slita!

I, det kan hon onekligen ta...

NÄR DU TÄNDER PÅ P – ANVÄND DEJ EJ AV B!

Av hygieniska skäl brukar man då och då bränna ur de sk p-rören. Man använder sej då inte av bensin att tända på med utan av diesel. Detta var Per Uhlegård, 24, från Stockholm mycket medveten om, när han tillsammans med en kamrat på Camp Sinai skulle bränna ur ett p-rör i skarven nere vid markytan på nyårsaftonens förmiddag.

Kompisen hällde på vätskan och själv stod jag och sträckte ut handen mot p-röret för att tända på, berättar Per. I samma ögonblick som jag satte till den brinnande tändstickan, flammade det upp en två meter hög och en meter bred låga. Precis som om p-röret hade varit en eldkastare. Min första tanke var att jag höll på att brinna upp. Jag kastade mej så snabbt som möjligt bakåt. Omedvetet måste

jag väl ha blundat, vilket räddade min syn. Tog av mössan och kände att håret var svett och huden skadad. Som tur var hade kläderna inte fattat eld, men konstigt nog var jag svedd på bröstet under skjortan.

Så långt Per, som hade tur i oturen också. Omkring 20 meter från olycksplatsen stod nämligen en sjukvårdare, som handlade föredömligt snabbt. Innan Per han fram till honom, hade han redan fått fram en slang och började kyla ner den brännskadade med kallt vatten. Sen satte han in dropp och ordnade ambulans-transport till sjukhus i Baluza. Med svår värk av svedan. Redan efter ett dygn var svedan borta, men i stället blev han då svullen och stel i ansiktet och hade problem med att äta. På sjukhus blev Per kvar i 10 dygn. Efter

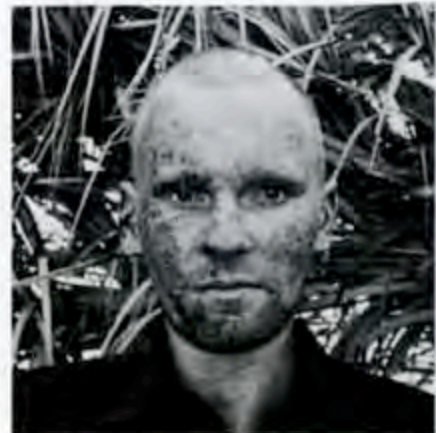
ytterligare ett par veckor var skadan läkt. Men Per måste fortfarande vara försiktig och får exempelvis akta sej för att få för mycket sol i ansiktet.

– Så här efteråt skäms jag egentligen, säger Per. Jag visste nämligen att den tändvätska jag använde mej av var utblandad med bensin, men just då reflekterade jag inte över det. Fråga mej inte varför.

Vi har berättat den här historien för att den ska tjäna som varnande exempel. Åtskilliga p-rör kommer att brännas av under återstoden av vår tid här nere. Gör då så här: Häll diesel i röret, dränk in en trasselsudd med lite diesel, tänd på suddens och släpp ner den i röret.

Per Uhlegård på nyårsdagen...

... två veckor senare...

... och nu.

... som inte får ... En sak som inte ...
... i Kraslow) lytt av Tommy ...
... bakarna Roland Andersson och ...
... Ingemar Erlansson inte en enda ...

Stefan Persson enorm i natt

NEW YORK grepp i första perioden. Backen ...
Stefan Persson, 24, spelade Larry Robinson mitt utvänd och ...
... som en ... Stefan Persson har ...

Man kan inte lita på sportsidornas rubriker, hävdar denna månads gästtyckare Anders Wall.

Jag har få den uppfattningen att svenska folket tror, att sporten står och faller med stjärnorna – Ingemar Stenmark, Björn Borg och Linda Haglund.

Det tycker jag är helt fel. Jag tycker att sportens existens hänger på dom som blev över, när klassen skulle delas upp inför gymnastiktimmens fotboll.

Det är dom som bär upp sporten, dom som lagledarna stoppade in i gänget med en rynkning på näsan. Dom som aldrig kom över 1,20 meter i höjd, aldrig under 13 sek på 60 m.

Vad då besvikna? Enligt de svenska sportsidornas rubriker har dom lirar på topp hela tiden. Kan man inte lita på rubrikerna?

Nej, tydligen inte!

Allt det där gör tidningarna för att dom troe att det är så vi vill ha det, vi som alltid blev över när klassen skulle delas upp på lag. Vi som pröjsar biljetterna och köper tidningarna. Det är oss som sporten står och faller med.

Till sist tycker jag att sportjournalisterna ska hålla sej till sanningen och inte hitta på en massa lögnar för att få sälja flera tidningar.

Rais Abin

Stig Nihlén

Emmanuel A. Erskine

Hannes Philipp

William Callaghan

Ensio Siilasvuo

Vad vet du egentligen om FN i Mellanöstern?

Handen på hjärtat – hur mycket känner du egentligen till om FN:s militära engagemang i Mellanöstern?

Är kunskaperna i ämnet inte vad dom borde vara, så läs den här artikeln. I den gör vi ett seriöst försök att ge en visserligen kortfattad men dock information om organisationerna bakom förkortningarna.

Vi börjar väl med oss själva. Att vår bataljon ingår i UNEF (United Nations Emergency Force) vet åtminstone alla som beställt visitkort, förhoppningsvis också övriga. Egentligen har vi också en romersk tvåa efter namnet, men den används ej i dagligt bruk. UNEF I, som bildades 1956, upplöstes nämligen 11 år senare. UNEF I med HQ (headquarter) i Gaza var FN:s första militära fredsstyrka. Den 25 oktober 1973 upprättades UNEF II, som består av drygt 4800 man (varav 4200 militärer) från sju länder). Befälhavare eller FC (Force Commander) är den indonesiske generalmajoren *Rais Abin* med den svenske brigadgeneralen *Stig Nihlén* som ställföreträdare och stabschef. UNEF:s HQ är beläget i Ismailia. Där är också tre av de ingående kontingenterna baserade, nämligen CANLOG och POLLOG (kanadensisk respektive polsk underhållsbataljon) samt AUSTAIR (den australienska helikopterdivisionen).

UNEF:s fyra övriga kontingenter är som bekant baserade inom BZ (buffertzonen): FINBATT med HQ i Abu Rudeis, INDBATT med HQ i Wadi Reina, GHANBATT med HQ i Mitla och Swedbatt med HQ i Baluza. Förutom UNEF finns i BZ också SFM (U.S.

Sinai Field Mission), som är en anläggning för elektronisk kontroll av de strategiskt viktiga Gidi- och Mitla-passen.

UNIFIL

(United Nations Interim Force in Lebanon) är UNEF:s motsvarighet i Libanon. UNIFIL består av ungefär 6000 man från Senegal, Nepal, Norge, Irland, Nigeria, Kanada, Holland och Fijidoarna. FC är den ghanesiske generalmajoren *Emmanuel Alexander Erskine*. UNIFIL upprättades så sent som den 19 mars förra året och då med svenskt deltagande ur UNEF. UNIFIL:s HQ är beläget i Naqoura, Södra Libanon.

UNDOF

(United Nations Disengagement Observer Force) är UNEF:s och UNIFIL:s motsvarighet på Golan. Hittills har BZ bevakats av en bataljon från vardera Österrike och Iran med kanadensisk och polsk underhållspersonal, totalt ca 1 100 man. På grund av utvecklingen i hemlandet har Iran nu av sagt sej uppdraget och bataljonen har i avvaktan på en mer permanent lösning ersatts av ett kompani ur Finbatt. UNDOF:s HQ ligger i Damaskus och FC är den österrikiske generalmajoren *Hannes Philipp*.

UNTSO

Första gången FN skickade ut militär personal på fredsbevarande uppdrag var när observatörsorganisationen UNTSO (United Nations Truce Supervision Organisation) upprättades i juni 1948. Uppgiften var då liksom nu att övervaka stilletståndslinjerna mellan israeler och arabier efter kriget vid staten Israels bildande 1948.

UNTSO är till skillnad från UNEF, UNIFIL och UNDOF en organisation utan särskild mandattid och fungerar därför i praktiken som en permanent organisation. När det gäller exempelvis UNEF och UNIFIL måste FN:s säkerhetsråd vara enigt om förlängning av mandatet. Ett veto kan alltså förhindra förlängning. För UNTSO däremot gäller att säkerhetsrådet måste vara enigt om en eventuell upplösning. Ett veto kan med andra ord säkra förlängning.

UNTSO består av ca 300 officerare från 17 olika länder, aktiva eller reservofficerare. Tillförordnad COC (Chief of Staff) är den irländske översten *William Callaghan*. UNTSO:s HQ är inrymt i Government House i Jerusalem, en byggnad som engelsmännen skänkte till FN när man drog sej bort ur området i samband med att staten Israel bildades.

De flesta av UNTSO:s observatörer (UNMO eller – om de är verksamma inom någon bataljons område – BUNMO) tjänstgör i UNEF, UNIFIL och UNDOF. Dom som tjänstgör i UNEF ingår i OGS (Observer Group Sinai). OGS är i sin tur indelat i två enheter, OGSC (med bas i Kairo för ca 75 man) och OGSJ (med bas i Jerusalem för ca 40 man). OGS-chefen ingår som stabsmedlem i UNEF:s HQ, där han är chef för en sektion som heter OGS Branch. OGS har också en liten bas inom Swedbatts område, nämligen i Rabah. OGS är operativt underställd FC UNEF men lyder administrativt under UNTSO.

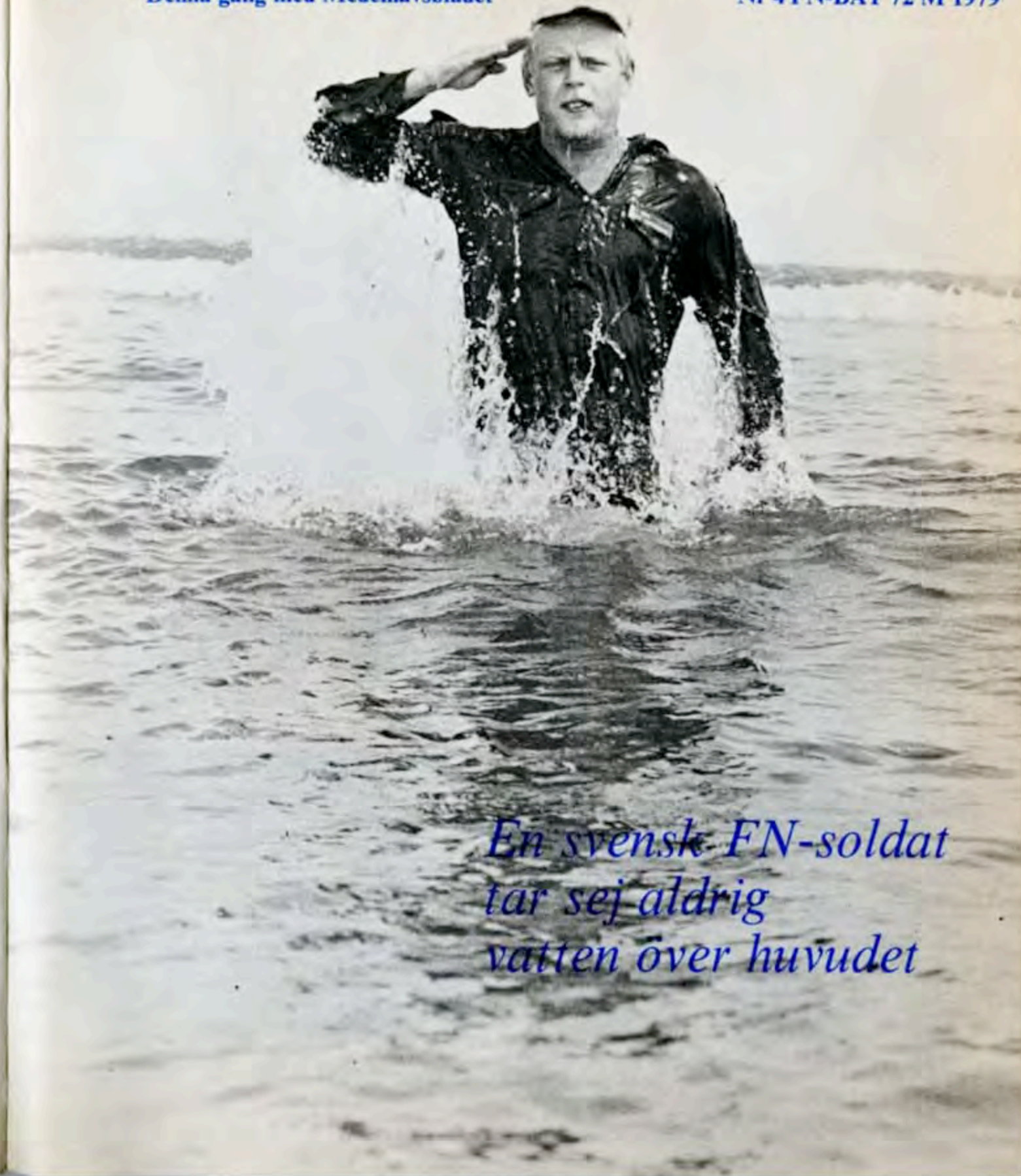
Ansvarig för samordningen inom UNEF, UNIFIL, UNDOF och UNTSO – Chief Coordinator – är den finske generallöjtnanten *Ensio Siilasvuo*. Han har sin stab i Government House.

SANDPAPPRET

Denna gång med Medelhavsbladet

Nr 4 FN-BAT 72 M 1979

En svensk FN-soldat tar sej aldrig vatten över huvudet

□ Kompanichefen Rolf Wahlbeck på "gräsmattan" (obs skylten!) framför mässtället.

□ Utan 1. kompaniets växel skulle inte heller 2. kompaniet få några samtal. Eller kunna ringa själva. Jörgen Gustafsson, Norrtälje, kopplar vidare ett samtal till 2. kompaniet.

"Camp Sinai" har byggts upp från scratch

"Camp Sinai" är vår mest annorlunda camp. Annorlunda såtillvida att den är uppbyggd från noll och ingenting. Till skillnad från på övriga camper har man inte haft förmånen att få ta över en massa befintliga byggnader och faciliteter. Den verkliga nybyggarcampen med andra ord.

1. Komp

Kompanichef: Rolf Wahlbeck
Stf kompanichef: Urban Eskelund
Kvartermästare: Torbjörn Ullström
Infochef: Jan Ahlin
Plutonchefer: Peter Forsberg (1)
 Thomas Andersson (2)
 Anders Rasmusson (3)

□ Fortfarande är "Camp Sinai" i mycket stor utsträckning en tältcamp. HQ har trots upprepade påståtningar inte gett tillstånd till att sätta upp de monteringsfärdiga prefabhusen i förgrunden.

SANDPAPPRET

Är tidningen för den svenska FN – bataljonen i Mellersta Östern.

TEXT: Kåbe Lidén

FOTO: Stieg Forsberg

TRYCK: Keter Press, Jerusalem 1979

OMSLAGSBILDEN: OK, den här omslagsbilden är arrangerad, men visst har den sina förtjänster ändå! En ganska kul bild, som dessutom på ett förträffligt sätt illustrerar den svenske FN-soldatens kvalitéer. Salta grabbar som aldrig tar sej vatten över huvudet. Soldaten heter i detta fall Tommy Johansson, mycket lovande mellanviktsboxare från Oxelösund med en andraplacering vid junior-SM häromåret som hittills främsta merit. Bilden är tagen vid avbrottet på Coastal Road.

Det var bat 60 M som började bygga upp "Camp Sinai" och sen har följande bataljoner jobbat vidare. En del tält har efter hand ersatts med prefabhus, men fortfarande bor omkring 50-talet personer på campen i tält. Egentligen skulle dom inte behöva göra det. Mitt på campen ligger nämligen tre monteringsfärdiga prefabhus, som skulle kunna resas på nära nog nolltid, om man bara fick tillstånd från HQ att göra det.

—Vi har gjort upprepade framställningar

om att få sätta upp husen, säger kompanichefen Rolf Wahlbeck, men det har blivit njet varje gång. Läget har av allt att döma frusits inför en framtida flyttning.

Den tillfällige besökaren på "Camp Sinai" kan knappast undgå att märka, vilken ordning som råder där. Snyggt och prydligt och inte alls lika rörigt som på övriga camper. Ganska "skrotfritt" också i omgivningen, vilket kanske är det främsta skälet till att man förlagt hundgruppen dit.

□ Rep-och-drivskillarna tillhör de mest oumbärliga ämnen på campen. Sex av totalt 17 fordon var ur funktion när 1. kompaniet i 72 M tog över-idag är fordonsläget inom kompaniet så bra att övriga kompanier kommer och ber att få låna. Här håller grabbarna på med översyn av en Kaiser-Jeep. Fr v Gustaf Karlsson, Södertälje, Gunnar Gustavsson, Köping, och Ulf Nilsson, Oskarshamn.

□ Kockarna på "Camp Sinai" har ett mycket gott rykte - och det med all rätt. Av de sex i kokgruppen är det bara två som inte jobbar som kockar i det civila. Det är gruppens chef, Björn Eriksson, och Erik Almqvist. Men den sistnämnde är bagare och besitter således talanger som brukar resultera i blå camp-tårta en gång i veckan och vad gäller Björn, så har sju (!) bataljoner inom kokeriet givit honom all den rutin och allt det kunnande som han kan tänkas behöva. På bilden ses fr v Per-Olof Sahrén, Mora, Björn Eriksson, Hudiksvall, Hans-Olov Olsson, Helsingborg, Classe Clevsäter, Kågeröd, och Erik Almqvist, Växjö. Saknas gör Kim Söderblom, Södertälje, som var på leave när denna bild togs.

□ Tre fjärdedelar av 1 kompaniets Info-grupp på uttryckning. Fr v Åke Lindberg, Kristianstad, Thomas Hult, Umeå, och chefen själv, Jan Ahlin, Hässleholm. Saknas gör Sigvard Johansson, Vara.

Tillfälligheternas checkpoint

562 heter vår nyaste checkpoint. Den ligger vid Supply Road utanför infarten till "Camp Sinai" och det har den gjort sen morgonen den 27 februari. Checkpointens uppgift är att kontrollera att egyptiska fordon, personal samt beduiner ej vistas söder om den s k green line (som går längs med Hemingway Road och dess förlängning österut) utan tillstånd eller eskort samt uppföljning av FN-trafik.

Det är "Camp Sinais" campvakt som flyttat några meter från Supply Road och fått delvis nya uppgifter. Upprinnelsen till flyttningen är en bilresa som FC Rais Abin och hans adjutant gjorde i februari. När herrarna for förbi den aktuella platsen, sa plötsligt adjutanten till sin chef något om att borde det inte finnas en checkpoint här? FC tyckte sej också minnas en sådan och väl på HQ i Ismailia kollade han med sina kartor och fann att visst skulle det göra det.

(Det var bara det att någon person någon gång - vi har inte lyckats slå fast vem, var och varför - hade beslutat sej för att göra om checkpointen till campvakt och flytta in den närmare campen. Denna någon hade tydligen inte frågat höga vederbörande om lov utan bara

handlat. När 72 M övertog makten och härligheten i den svenska delen av BZ, fanns bara en gammal kur kvar av den forna checkpointen.)

FC lyfte nu på luren och slog en signal till Swedbatts chef, som i sin tur satte sin Stri-chef på fallet. Precis när måndagen den 26 februari övergick till att bli tisdagen den 27 ringde Al Svensson vidare till chefen i kompaniet och vidarebefordrade Abin-ordern om omedelbar tillbakaflyttning av checkpointen. Och i det militära menas med omedelbart som bekant just omedelbart. Det var först efter övertalning som Stri-chefen gick med på att tillbakaflyttningen skulle få anstå till påföljande morgon.

Och sen dess har Jerry Ljunghaga från Vingåker stått där och kontrollerat fordon och människor. Han och hans polare i campplutonen.

Och så gör vi som Acke

—tar ett raskt skutt över till nästa sida!

□ Samtliga medlemmar av hundgruppen. Fr v Börje Nilsson med Trix, Jan Karlsson, Mats Johansson med Jimmy, Lars Ohlsson med Harry, Stefan Rosenberg och Gunnar Svensson med Ace.

HUNDLIV I SINAI: REKARE PÅ LIVSTID

Får vi presentera våra ständiga rekare: Trix och Ace, 8, Harry, 3, och Jimmy, 2. Det handlar alltså om våra fyrbenta vänner i hundgruppen. För dom är teorin om att för lång FN-tjänstgöring ger svåra anpassningsproblem vid hemkomsten bitter (?) realitet. Dom skulle aldrig klara en sådan omställning och får därför kallt räkna med att vara kvar här nere så länge dom lever.

Jan och Harry har förstas en chans att komma hem igen. Den chansen består i att den nyligen slutna freden i Mellanöstern gör att behovet av FN-trupper i området försvinner. Men för Trix och Ace återstår inte ens det hoppet. Dom börjar nämligen på att närma sej pensionsåldern och den grymma sanningen är den att hundpensionärer inte är lönsamma att ha hem.

Nu är det förstas knappast troligt att när

□ Börje Nilsson har gått in i hundgården och tagit sej en middagshur tillsammans med Trix.

i kvartetten saknar gamla Sverige särskilt påtagligt, för dom har det nämligen mycket bra här nere. God och riklig mat på regelbundna tider och ett lagom inrutat hundliv. På morgnarna rastas dom ordentligt av sina förare och sen kan dom baksisa i flera timmar i sin luftkonditionerade hundgård innan det blir aktuellt med fysisk träning alternativt att göra lite nytta.

Visserligen ska nån av dom kanske iväg till checkpoint 553 och upprätthålla ordningen redan på förmiddagen, men annars brukar det inte vara mycket jobb att tala om förrän på kvällar och nätter. Såvida det inte råkar vara transitering förstas, men det inträffar ju inte så ofta. Nattpatrullering längs E- och J-linjerna är den huvudsakliga arbetsuppgiften. Dessutom går varje natt någon av hundarna med förare vakt på "Camp Tre Kronor."

Alla fyra är utbildade vid hundsolan i Sollefteå, där grundutbildningen brukar påbörjas vid ungefär ett och ett halvt års ålder. Den pågår i fyra månader och omfattar spårning, vindmarkering, ljudmarkering, förarskydd, fasttagande av flyende samt givetvis också fullständig lydnessdressyr. Färdigutbildad är varje hund värd ca 30.000 kr.

Chef för hundgruppen är Stefan Rosenberg,

Malmö, med Jan Karlsson, Vänersborg, som ställföreträdare. Dessutom har varje hund också sin förare: Börje Nilsson, Malmberget (Trix), Gunnar Svensson, Stockholm (Ace), Lars Ohlsson, Sundbyberg (Harry) och Mats Johansson, Halmstad (Jimmy). Hundgruppen hör organisatoriskt hemma inom STR-kompaniet, men är placerad på Camp Sinai och underställd i kompaniets chef, Rolf Wahlbeck. Gruppen ger dock service åt samtliga kompanier.

Sandpappret bad Trix, Ace, Harry och Jimmy om en kort presentation av deras förare, men ingen föreföll särskilt pigg på att yttra sej. Hänvisade till tystnadsplikten. Harry, som ser rött när han ser stjärnor, sträckte sej dock så långt som till en kraftfull utskällning av officerare i största allmänhet. (Faktum är att han, när han är på det humöret, brukar visa dom sitt förakt genom att kissa på dom, vilket bl a UNMO-majoren David Niederhausen fått erfara.

Förarna var dock mindre nödbedda och gav följande beskrivningar av sina vänner. (För att göra det hela lite intressantare fick dock ingen uttala sej om just "sin" hund.)

Mats Johansson om Harry: Lekfull och glad, kanske lite i snällaste laget. Småbusig och galen i pinnar. Något av specialist på bevakning och spårning.

□ Gunnar Svensson tränar Ace.

Börje Nilsson om Jimmy: Fint humör, bra att jobba med. Småbusig och pinnigalen också han. Glad, livlig och mycket arbetsvillig. Specialist på bevakning.

Lars Ohlsson om Ace: Leder av ålderskrämpor - framför allt njurbesvär - men är fortfarande den mest arbetsvilliga av alla hundarna. En trevlig och bra kompis. Mycket allround. Gillar ej beduiner.

Gunnar Svensson om Trix: Älskar att bli kliad bakom öronen. Har besvär med njurarna sen ungefär ett år tillbaka. Är lite egen men mycket charmig. Är som en gammal gubbe också. Slö tills det händer något, men då blir han hetsig och tänd.

Sällan en lugn minut vid checkpoint 553

När det gäller antal in- och utpasseringar och trafikintensitet är det ingen av våra checkpoints som kommer upp i ens tillnärmelsevis samma omfattning som checkpoint 553 vid Qantara Road, en och en halv mil öster om Qantara. I runda tal 16 000 människor in- och utpasseras via 553 varje månad.

Många av dom kommer med vad grabbarna på checkpointen kallar "Kairo-expressen", en gammal amerikansk skolbuss som gör två turor om dan mellan El Kirba och Qantara i vardera riktningen. (Kairo-expressen? Ja, om man byter buss i Qantara och sen i Ismailia kan man så småningom hamna i Kairo.)

Att ligga vid 553 är ett populärt knäck på 1. kompaniet. Där händer det nämligen ständigt saker och ting och när det händer saker och ting så går tiden fort. Bara att kolla de omkring 300 fordon som passerar checkpointen varje dygn tar sin tid. Nästan alla dessa är civila, då FN-trafiken huvudsakligen går via checkpoint 560 på 2. kompaniet. Checkpointen är öppen för civil trafik mellan klockan 6 och 18 varje dag.

Nästessammanställningar (egypterna har sex värn alldeles intill, tre på vardera sidan vägen) och ständiga patruller nertill 554 är övriga arbetsuppgifter.

Kommer du ihåg reportaget från checkpoint 567 i nr27 Problematiken vid 553 är i stort sett densamma. Alltså beduiner som vill över till den egyptiska sidan med falska, lånade eller för gamla legitimationskort och som blir sura på svenska FN-soldater som gör sitt jobb och stoppar dom. Avvisningar hör till rutinen och sker fler gånger varje dag.

Det finns också andra likheter mellan dessa båda checkpoints. Dit hör en viss form av idrottsutbyte med "kollegerna på andra sidan". Vid 567 handlar det mest om fotboll och ständiga svenska segrar. Vid 553 handlar det mest om volleyboll och ständiga svenska förluster.

Men huvudsaken är ju som bekant inte att segra utan att kämpa väl.

□ Den s k Kairo-expressen har anlänt till 553. Göran Ekborg från Älgön utanför Marstrand kollar passagerarnas ID-kort.

□ Stortvätt på gång för Stig Ulars, Gagnef, och Åke Fahlén, Örnsköldsvik.

□ Kvällens basrubad förbereds. Det är Kenneth Johansson från Ratu (fyra mil norr om Umeå) som idgar och Ronny Grundström, Årvidsjaur, som hugger.

□ En grupp som just återvänt till checkpointen efter tremilamarschen. Knästående fr v Janne Andell, Helsingborg, Sven-Anders Svensson, Falkenberg och Christian Syrén, Ystad. Stående fr v Ulf Swanström, Sjöfle, Peter Skogh, Rimbo, och positionschefen själv, Kim Wilhelmsson från Finspång.

□ Glenn Ahling från Bohus och Stefan Pettersson från Fagersta kopplar av med en stilla tvåmansvtt.

□ Somliga lirar kort och andra ägnar sej åt styrkeövning - Fr v Sören Hagström, Årvidaberg, Bengt Åke "Gotland" Rundqvist, Eskelhem, och Tommy Andersson från Norsbron utanför Karlstad.

□ Ett trött och ganska sluköri gäng ägnar sej åt fotsövning. Grabbarna som just kommit tillbaka från tremilamarschen (bilden ovan) heter Per-Arne Jerlstaad, Karlskrona Jan Svensson, Huskvarna, Juha Hiltunen, Nyköping, Rolf Wandås, Kristianstad, Tommy Johansson, Oselövund, Rolf Gelfgren, Söderlälje och Hasse Einarsson. Sala. Hundin heter Malish och är ett arv från 79-år. Med tanke på vad kompanierna hade bakom sej översteg positionschefen Torbjörn Nestenius diskningen efter lunchen (bilden till vänster). Annars tillhör det kokken Jan Svenssons uppgifter.

Vakten på "Camp Tre Kronor" består alltid av en grupp ur någon av 1. kompaniets tre plutoner (skiftar var tredje vecka) förstärkt av två man ur 3. kompaniet, som svarar för nattpatrulleringarna av området.

Campvaktens viktigaste uppgift är att kontrollera alla in- och utpasseringar. Här är det Lars Frank, Malå (med ryggen mot kameran), som stoppar "Bröderna Bajs"-bilen, som kommer två gånger om dan för att hämta soporna på campen. Lars Bygdén kollar ID-korten medan Leif Holmqvist, Hallstahammar (t v), och Sven Sundelin, Rossön, redan hoppat upp på bilen för att eskortera den in på campen.

Israeliskt motståndsnäste vår nordligaste position

På 550, bataljonens nordligaste position, ca 13 km öster om Port Fouad, träffade Sandpapprets positionstesterteam för första och enda gången på ett gäng, som inte var odelat nöjt med tillvaron. Den som vet vad som hände natten mellan den 8 och 9 januari i år inser lätt varför. Det var då som Medelhavet slog till och tog med sej ca 60 meter av Coastal Road, 7,5 km öster om positionen. Sen dess har grabbarna på positionen ingen annan förbindelse med omvärlden än en uppblåsbar gummibåt. Om man inte vill simma förstås.

Det var ända tills helt nyligen tämligen klart att positionen skulle flyttas till korsningen mellan Coastal Road - Plastic Road, men nu ser det inte ut att bli något av med den saken. Egypterna har sagt OK, FN:s högkvarter i New York har sagt OK och israelerna har sagt OK men sedan ändrat sej. Man kan väl våga sej på den gissningen, att dom vid närmare eftertanke inte gärna vill att det ska bli fritt fram för egypterna till vad som under oktoberkriget 1973 var det enda motståndsnästet längs hela den så kallade Bar Lev-linjen, som inte togs av egypterna.

På den tiden kallades 550 för Budapest och var den nordligaste av Bar Lev-linjens 16 motståndsnästen. Trots att fortet när kriget utbröt den 6 oktober var i mycket dåligt skick och endast förfogade över två stridsvagnar, varav den ena följde stridsoduglig, lyckades kaptenen Motti Ashkenazi med 18 man hålla fortet fram till krigets slut.

När Sandpappret gästade 550 hade Ashkenazis med flera efterträtt av Torbjörn Nestenius från Helsingborg. Och de 18 israeliska soldaterna var ersatta av nio svenska FN-soldater. Deras uppgift är också en helt annan och betydligt fredligare, nämligen att se till att inga fiskebåtar eller andra flytetyg kommer närmare kustresan än 5 000 meter. Därmed inte sagt att uppgiften är särskilt enkel, för det är den inte. De fiskare som brukar hålla till i dessa vatten är nämligen inte särskilt benägna att respektera den fastslagna gränsen och svenskarnas resurser för att verkligen kunna avvisa dom tämligen bristfälliga. Mestadels kan man inte göra mycket annat än rapportera överträdelserna till Info-killarna på kompaniet.

Vi nämnde att dåvarande Budapest var i dåligt skick redan 1973. Det är ändå inget mot vad nuvarande 550 är idag. Bataljonens risigaste position utan tvekan. Rena soptippen, säger grabbarna själva. Några större ansträngningar har inte heller gjorts för att rusta upp positionen. I någon mån för att man nu en längre tid trott på en nära förestående flyttning, men framför allt därför att det kan vara mycket ohälsosamt att börja gräva allt för djupt i bräten. Där döljer sej med största säkerhet både minor och blindgångare.

Miljön är en av anledningarna till att 550 inte kan räknas till våra mest populära positioner. Isoleringen genom vägbrottet en annan. Men isoleringen innebär ju samtidigt ett bra skydd mot ej förhansanmälda besök, så visst har medaljen en framsida också. Något som definitivt är positivt med 550 är den egna badstranden, som också brukar utnyttjas flitigt när vädret så tillåter.

Och det gör vädret som bekant ganska ofta här nere.

PRESSTOPP: Sedan detta skrevs har fredsavtalet mellan Egypten och Israel undertecknats. Detta innebär i sin tur att israelerna inte längre motsätter sej någon flyttning av positionen, som sen en tid tillbaka redan återfinns på sin nya plats.

Position 554 är ett riktigt blåshål. Trots detta trivs emellertid grabbarna bra där. Till uppgifterna hör att köra patrullspåret ner till 555 en gång per dag och varannan natt. Ganska ofta händer det då, att man upptäcker fotspår efter människor och dromedarer som leder från den svenska sidan över E-linjen och in på egyptisk mark. Hittills obekräftade misstankar om någon form av smuggling över gränsen föreligger.

Andra former av gränsöverträdelser förekommer också och vällar vissa problem. Det är beduinerna som gärna tar över sina får till de egyptiska minfältet, som samtidigt är bra betesmarker. Än har ingen olycka hänt, men det är väl bara en tidsfråga.

700 meter väster om positionen ligger ett stort egyptiskt näste. När en vaken och skarp-synt svensk post för en tid sen granskade den

egyptiska sidan i sin kikare, upptäckte han att nästet var utrustat med Sam 7-robotar, något som enligt gällande överenskommelse mellan FN å ena sidan samt Egypten och Israel å den andra inte får förekomma. Han rapporterade sina iakttagelser och när det var dags för nästa inspektion av LFA-zonen var robotarna mycket riktigt borta (nergrävda?). Sen dess har dom kommit fram mellan varje 14-dagarsinspektion och lika snyggt och prydligt gått upp i rök inför en ny.

Dan innan Sandpappret kom till 554 hade det blåst så hårt vid positionen att dess prefabhus blev underminerat av undanblåst sand. Elof Josefsson, Falköping, Bertil Jönsson, Ovi-ken, Mats Holgersson, Halmstad, samt Berndt Johansson och Leif Westerberg från Skövde satte genast in en snabb "låt-inte-huset-sjunka"-aktion.

Position 555 är belägen inom ett mycket minirikt område. Ibland skjuts det också vid 555, fast det är ett tag sen nu.

När Sandpappret kom på besök höll pollogerna på med minpikning längs patrullspåret en bit från positionen. Och våra egna grabbar var under tiden ifärd med en städ- och

uppsnygningsdrive inför ett kommande VIP-besök. Här håller man med hjälp av sopar och spadar på att få undan all sand från vägen utanför positionen. De flitiga heter fr v Roland Sjögren, Karlskrona, Bosse Svensson, Stockholm, Jan Jönsson, Jönköping, Curt Eriksson, Gävle, och Sören Lindh, Trollhättan.

Fantasin helt slut

När vi hade besökt 24 camper och positioner, hamnade vi avslutningsvis på position 552. Enligt uppgift en lugn position, där det sällan händer något uppseendeväckande. Men grabbarna var inte lessna för det utan sa sej tvärtom trivas mycket bra med tillvaron.

OK, det är väl bara att erkänna att vid det här laget hade vår med tiden tämligen avtagande fantasi och uppfinningsrikedom tagit slut helt. (Vi hoppas på viss förståelse - det är i allmänhet inte mycket som skiljer det ena positionslivet från det andra.)

Genom det radikala greppet att placera positionens mannar i tripp, trapp, trullposition på stegen upp till posttornet, kan vi i alla fall presentera dom uppifrån och ner i stället för från vänster till höger. Alltså: Jourhavande post Anders Lundqvist, Oskarshamn, positionschefen Per Uhlegård, Stockholm, Lars Björklund, Ljungarp, Kenneth Adersvall, Trollhättan, Lars Bygdén, Kolmården, och till höger om honom Fritz Asplund, Idivuoma, Sven Sundelin, Rossön, Per Iredahl, Malung, och Thomas Andersson, Hälsleholm. Stefan Nordlund Borlänge, låg till sängs i halsont och feber och kunde därför inte vara med på stegen.

SVEPET SVEPET SVEPET SVEPET SVEPET

Positionen som mest är till för oss själva

Visserligen har vi redan berättat om invigningen av vår bad- och rekreationsposition OP Triss i ö-K, men några bilder från densamma tycker vi nog att vi kan kosta på oss ändå.

OP Triss är, som väl de flesta redan känner till, en position där bevakning och infotjänst kommer först i andra hand. I första hand har den kommit till för vårt eget nöje. Där kan vi bada, segla eller bara slappa och ha det skönt – där finns tre trissjollar, en kanot, en roddbåt och en surfingbräda till vår förnöjelse.

Men det finns vissa regler om hur det här ska gå till och innehållet i dessa regler kan vara vårt besväret att ta reda på. Dom gäller nämligen för alla – oavsett ställning och grad.

□ I bataljonschefens frånvaro klipper stabschefen Björn Lundholm av bandet och förklarar OP Triss invigt för sitt ändamål.

□ I egenskap av redaktör sjuätter Solveig Hylén-Cusallius räddningsbåten med hjälp av en flaska vodka.

□ Tredje plats är ju en ganska fin placering i de flesta tävlingar, men är det kappsegling och bara tre båtar som ställer upp, så är det förstås inte mycket att hurrå för. Dessa båda, sängfågeln Agneta Olsson och plåtslagaren Stieg Forsberg, kom sist – flöt ivra.

Skadad dromedar fick ej avlivas

Detta är en illa skadad dromedar, som försöker att resa på sej efter att ha gått på en trampmina, eller rättare sagt två. Båda frambenen är av, praktiskt taget bortsprängda under knäna.

Tjänstgörande DO Per-Olof Michel var den

förste som fick veta om olyckan. Han informerade genast Anders Karlsson, som i egenskap av beduinofficer begav sej av till Romanipolisen för vidare befordran till olycksplatsen vid position 565. Polisen ansåg sej inte kunna ge tillstånd till att avliva dromedaren utan ägarens medgivande och denne, som man faktiskt lyckades få tag på, vägrade. Djuret fick ligga kvar på platsen i svåra plågor till nästa dag, då det med hjälp av ett rep drogs in till säker mark och slaktades.

Vi kan inte göra mycket annat än acceptera att vad vi brukar kalla djurplåger är ett okänt begrepp här nere.

Medaljutdelning i Qantara

Bataljonschefen Göran Wetterhindh och bataljonsläkaren Bertil Bergwall var nyligen inviterade till Qantara och guvernören för norra Sinai, Mr Mohammed Hussein Shawkat, som ville uttrycka sin tacksamhet för Swedbatts insatser i samband med de båda minolyckorna den 14 januari respektive 28 februari.

Guvernören tackade inte bara för de svenska insatserna vid dessa båda tillfällen utan passade också på att uttrycka sin tacksamhet över den medicinska hjälp som vårt fältsjukhus i Baluza ger åt den lokala befolkningen. Som ett synbart bevis för sin tacksamhet förärade han Swedbatt en Sinai-plakett och sex Sinai-medaljer.

SVEPET SVEPET SVEPET SVEPET SVEPET

Veckan när allt var *яоу чо ддн*

Det var lite upp och ner på "Camp Tre Kronor" veckan före medaljparaden. Det snickrades, målades, skruvades, hamrades, pynades, fejadades och städades för att allt skulle vara i bästa funktion och se så snyggt och prydligt ut som möjligt dagen M. Och det repeterades in i det sista för att allt skulle sitta perfekt – inte bara på "Camp Tre Kronor" utan också på övriga camper.

Lönen för mödan blev ett arrangemang som inte gärna hade kunnat genomföras på ett bättre sätt. Läs mera om det på nästa uppslag!

□ Carl-Erik Lauritz, Åre, gruppchef på Rep & Driv, var dan före dan sysselsatt med att fixa en ränna för mikrofonsladden ute på gården. (Fotografen undrade om det inte var enklare att dra sladden i luften. Jo visst, men i det militära går verksamheten inte ut på att göra det lätt för sej.)

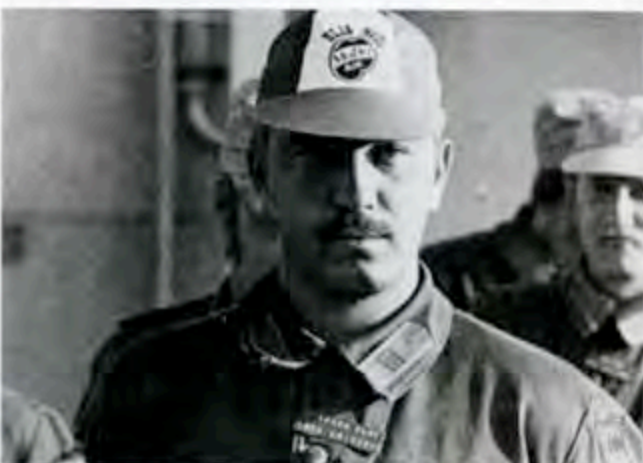

□ Den här synen från generalrepetitionen dan före dan, vill vi inte gärna undanhålla läsarna. Bataljonsassistent Kaj Lindman var alldeles utmärkt i rollen som FC Rais Abin.

□ Naturligtvis ville man från programansvarigt håll inte riskera att bataljonsstabens medlemmar skulle förstöra helhetsintrycket genom illa genomförd marsch eller på annat sätt. Förmodligen var det därför stabens medlemmar fick sina medaljer några dagar före de övriga.

På bilden ovan är det P-O Michel som får sin medalj av bataljonschefen.

□ Stabsred har inte varit med på så värst många morgonuppställningar (är det egentligen någon? Sätt's ann), men just denna dag – den dag då vi medaljerades för våra eminenta insatser i fredens tjänst – hade vi definitivt ställt upp och gjort precis som Janne Eriksson på Rep & Driv, fast i annan mössa, om förutsättningarna hade varit lite annorlunda. Om Djurgården hade vunnit med andra ord. Men nu gjorde inte Djurgården det och därför kunde Janne från Örnsköldsvik stå där och se så här nöjd ut i sin Mo Do-mössa. Och vem var det som sa att STR-chefen Bengt Hällkvist inte har någon humor?

Det stämmer inte alls!

Den 28 mars 1979:

Välregisserad medaljparad en uppvisning i precision

Det är klart att med ett sådant genrep, under vilket programansvarige stabschefen Björn Lundholm upprepade gånger rev sitt hår i fortvivlan och likt en annan Ingmar Bergman krävde omtagning på omtagning, så måste det statistiskt sett bli en mycket lyckad premiär. Det blev det också.

Vi tänker alltså på den 28 mars, den stora dag då vännen Enoc Claesson hemma i Farsta - åtminstone vid något tillfälle stabsredaktör på samtliga platser där Sverige ställt upp med en FN-bataljon - fyllde 50 år och vi själva medaljerades för vår insats i fredens tjänst. Allt gick som smort. Drygt 100-talet gäster med Force Commander Rais Abin och vår Kairo-ambassadör Axel Edelstam i spetsen kom i tid och hade intagit sina platser på pricken 10.55.

Exakt tre minuter senare marscherade bataljonsorkesteren in taktfast framförande Sousamarschen "Semper Fidelis" och sen kom ambassadören, fanvakten, bataljonen, bataljonschefen och FC i rätt ordning. Också de efterföljande inslagen flöt precis så perfekt som nämnde Lundholm måhända hade vågat drömma om. Si, det var en uppvisning i militär precision och organisationsförmåga.

Till och med vädergudarna höll sej till givna order. Solen sken från en klarblå Sinai-himmel, de senaste dagarnas hårda vind hade mojnast nästan helt och det var så där lagom varmt och skönt. Hade det inte varit för det som hände på Scandinavium i Göteborg kvällen innan, hade livet naturligtvis lekt. Visst ska man vara lycklig och glad när man får medalj, men det

är inte så lätt när ens lag just fått ordentligt "me" dalj... Om man åtminstone hade hetat Janne Eriksson och jobbat på Rep & Driv.

Aldrig har så många stjärnprydda gentleman, med eller utan bättre hälfter, skådats på "Camp Tre Kronor" som denna dag. Åtminstone måste det ha varit minst ett halvår sen. Denne medaljparadsrapportör räknade in två generaler, sju överstar och 11 överstelöjtnanter bland gästerna. Antalet majorer och nedåt föreföll i det närmaste oräkneligt. Även på den civila sidan återfanns en rad prominenta personer, ingen nämnd och ingen glömd. Gemensamt för alla gästerna var att dom tycktes trivas och roas av den närmast utvalda som bjöds av två- och fyrbenta egna förmågor och direktimporterade fältartister made in Sweden.

FC delade själv ut medaljerna till officerarna. På den undre bilden är det som synes bataljonschefens tur.

En 19-mannagrupp från 1. kompaniet under ledning av Kent Maltin demonstrerade sina kunskaper i närstrid...

...och 18 man plus standardförare av 2. kompaniet under ledning av Kjell-Gunnar Cronberg gjorde en mycket fin uppvisning i paradsexercis.

Fältartisterna gjorde sin kanske bästa föreställning (bilden nedan till höger).

Fredric Westman, 3. från Umeå var totalt ointresserad av den militära pompas. Föredrog att leka med sin bil (bilden nedan).

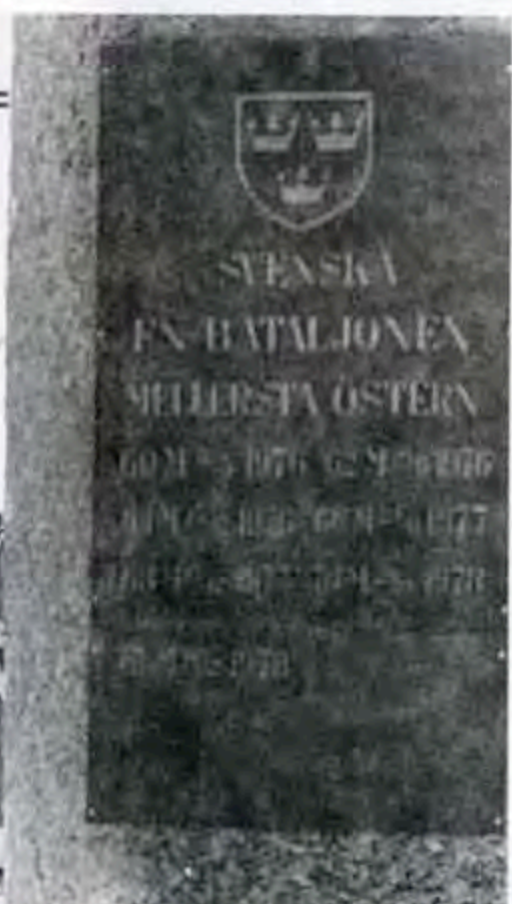

Bataljonens egen orkester omslog medaljparadstionen.

Björn Sterner var en av de båda fanbärarna i fanvakten.

Hundgruppen gjorde en bejublad uppvisning.

Tackade för applåderna med nonchalant gäspning

Jag vill passa på tillfället att på denna dag, som jag vet att ni alla sett fram emot, framhålla att ni gjort ett utmärkt jobb. Det har underlättat för oss alla att upprätthålla goda relationer med våra värdländer. Jag hoppas att ni kommer att fortsätta med samma goda anda och tillgivenhet till jobbet också i fortsättningen.

Det var kontentan av Force Commander Rais Abins tal till nymedaljerade bataljon 72 M. Han uttryckte också sin glädje över att Egypten och Israel efter 31 år av fiendskap äntligen undertecknat ett fredsavtal, men betonade att det ännu var för tidigt att säga något om de

direkta följderna av detta avtal.

Så följde utmarsch och snabb omslagning av kompanierna innan det var dags för det första inslaget i den följande showen. In kom våra fyrbenta vänner Jimmy och Harry med sina förare Mats Johansson och Lars Olsson. Hundarna föreföll mera nyfikna på publiken än intresserade av att bjussa den på nån sorts gratisshow och vågade båda att hoppa över ett hinder. Fast bara första gången. Sen fann dom det för bäst att åtylda Mats och Lars kommando. Jimmy dock under starka protester. Sen tackade han för applåderna genom att vända sej mot "hedersläktaren" och gäspa stort.

SVEPET SVEPET SVEPET SVEPET SVEPET

VIP-BESÖK I

Med fanvakt och häftig sandstorm hälsades försvarsministern, statsrådet *Lars de Geer*, och hans sällskap välkomna till Baluza och Swedbatts HQ.

Bakgrunden till resan var i första hand den att försvarsministern skulle få bilda sej en egen uppfattning om de svenska FN-insatserna i Mellanöstern och på Cypern.

Under besöket hos oss, som varade i tre dagar, så sej försvarsministern vara mycket imponerad av den goda andan inom bataljonen.

VIP-BESÖK II

Dewi Abin, maka till Force Commander *Rais Abin* och därför även kallad "Supreme Commander", står i ett speciellt förhållande till Sverige och allt vad svenskt är. Denna förjusande dam, f.d. professionell journalist, är en ofta sedd och alltid lika välkommen gäst på Swedbatt.

Under besöket på Swedbatt gjordes också en utflykt till Rabah, där "Supreme Commander" passade på att prova lite lokala kläder. Förmodligen samlade hon också intryck till sin fjärde bok, ett slags personlig dagbok från öken.

▲ På bilden ovan, som togs strax söder om position 555, är försvarsministern ute och tittar på 1. kompaniet tillsammans med kontersamiral *Carl-Fredrik Algenon* och ambassadör *Knut Thyberg*. Jeopen rattas av en av kompaniets infokillar, *Thomas Hult* från Umeå.

◀ Bilden i v togs vid ankomsten, när försvarsministern hälsade på bataljonsstabens prydligt uppslådla medlemmar. Här är det *Rolf Cederholm* tur. *Arne Lindvall* sträcker upp sej för viceamiral *Bengt Schauback*.

VIP-BESÖK III

Force Commander *Rais Abin* har varit på inspektionsresa på Swedbatt. Syftet var bl a att han skulle få ett direktintryck av hur svenskarna löser sina uppgifter inom buffertzonen. Att döma av det telegram som han efter besöket skickade till bataljonschefen *Göran Wetterlundh* var han mycket nöjd med det han hade fått se.

FC var under det dygnslånga besöket runt på de olika kompaniernas camper och hann också med att besöka en rad positioner. Alldeles särskilt intresserad var han förstås av den isolerade positionen 550. På bilden är det dock batstaben som inspekteras.

Första svenska segern

UNEF-mästerskapet i terränglöpning avgjordes på en jobbig och mycket stenhård bana, som börjar med en backe på tre kilometer med en så brant lutning att den är praktiskt taget olöplig. Fem deltagare från vardera Canlog, Finbatt, Indbatt och Swedbatt ställde upp.

Många löpare tog ordentligt slut redan i den första svåra uppförbacken men samtliga tog sej i alla fall i mål. *Rune Larsson*, 1. kompaniet, behärskade loppet fullständigt och vann en överlägsen seger två minuter före kanadensaren *Tim Murphy*. Tillsammans med sina kompisar *Fritz Asplund* och *Jan-Ulf Karlsson*, också på 1. kompaniet, sprang Rune hem även lagsegern med 10 sekunders marginal till det finska laget.

Det var det första UNEF-mästerskapet som togs hem av Swedbatt, så det var inte så konstigt att bataljonschefen *Göran Wetterlundh*, som befann sej bland åskådarna, sken i kapp med solen. Den in dividuelle segern *Rune Larsson* flankeras av lagmedlemmarna *Fritz Asplund* (t v) och *Jan-Ulf Karlsson*.

SVEPET SVEPET SVEPET SVEPET SVEPET

◀ Även som radioschef får man vara beredd att hoppa in och sköta det tekniska ibland. *Tore Johansson* ger tecken åt...

▶ ... *Thérèse Juel* att hon har en till lättskare på tråden. Det var många som passade på att ringa denna kväll.

Juel-comeback i "Radio Malish"

I samband med besöket på "Camp Tre Kronor" passade en del av fältartisterna på att besöka *Radio Malish*s studio i "Norrtälje". *Thérèse Juel* erbjöd sej till och med att jobba hela kvällen som discjockey, något som radioschefen *Tore Johansson* naturligtvis med glädje accepterade.

Visste du förresten att *Thérèse* gjorde sitt första egna radioprogram i *Radio Malish*, vår egen voice of the desert. Sen dess har det som bekant blivit många fler för ett bolag långt uppe i notr som går under namnet *Sveriges Radio*.

◻ Fin hjälp hade *Tore* och *Thérèse* av *Agneta Olsson* och *Titti Sjööblom-Breitholtz*, som ställde upp i musikarkivet och letade fram beställda låtar.

Dubbelt finskt på hemmaplan

Årets första UNEF-mästerskap var biathlon, som avgjordes på Finbatts hemmaplan *Abu Zenima*. Reglerna i biathlon är något invecklade men i korthet kan säjas att denna finska fälttävlan omfattar löpning 10,5 km med två skjutstationer (AK) och en handgranatstation. Löptiden plus tillägg för bommar i skjutningen och handgranatkastningen utgör sluttiden.

Biathlon är en ren lagtävling. Varje lag består av fem man, varav en ska vara stjärnprydd. Officer med andra ord.

11 lag deltog, varav två svenska. Finnarna vann som väntat en klar seger och la också beslag på andraplatsen. Bästa svenska laget tog hem tredjeplatsen. I bronslaget hör fyra av medlemmarna hemma i 3. kompaniet - *Mats Dagerhäll* (patrullchef), *Christer Fridlund*, *Peter Olsson* och *Torgny Carlsson* samt en - *Thor Hjältn* - i andra.

Det andra svenska laget, ett rent kompanilag

Vår sedvanliga kulturartikel får på grund av olika skäl stå över till nästa nummer, då *Ingvar Holmquist* lovat komma igen för en sista gång.

från första, sköt bort sej totalt och hamnade längst ner i prislstan. Icke desto mindre fick dom komma med på denna bild tillsammans med "de stora grabbarna". Stående fr v *Fritz Asplund*, *Rune Larsson*, lagledaren *Rune Ols-*

son, mera känd som "Sport-Olle", *Olle Nilsson*, *Jan-Ulf Karlsson* och *Thomas Andersson*. Knästående fr v bronsmedaljörerna *Christer Fridlund*, *Torgny Carlsson*, *Peter Olsson*, *Mats Dagerhäll* och *Thor Hjältn*.

MERA SPORT I NÄSTA NUMMER AV SANDPAPPRET!

SVENSKARNA PÅ HQ

På HQ i Ismailia finns ett drygt 20-tal svenskar. Att också dom tillhör den svenska kontingenten är något som man inte alltid tänker på. Därför tänker Sandpappret på det och presenterar här svenskarna på HQ.

UNEF HQ är på den militära sidan organiserat ungefär som en svensk stab med en operationsavdelning, en underhållsavdelning, en sjukvårdsavdelning och en personalavdelning. Bortsett från sjukvårdsavdelningen ser den civila sidan ut på ungefär samma sätt.

Av drygt 400 medarbetare på HQ - militär personal, civilanställda och lokalanställda - är 23 svenskar. Bland dom en enda kvinna, Lisbeth Hökansson från Malmö, som arbetar som sekreterare på den civila personalsidan.

Vi börjar väl med den militära delen och kör helt demokratiskt i bokstavsordning: Sture Ahlstedt, Eksjö, är Force Welfare Officer och ansvarar för en miljondollarbudget. Rune Andersson, Halmstad, är Accommodation Officer på underhållssidan och Karl-Anders Augustsson, Stenungsund, Senior Duty Officer på Operations. Kjell Börnerheim, Sollentuna, är chef för trafiksektionen på MP-kompaniet och som sådan stationerad i Ismailia. Hans Carlquist, Skåra, är Food Hygien Adviser och det torde väl säja sej självt vad det innebär. "Lollo" Dahl, Södertälje, sitter på Report Center (receptionen) och visar alla besökare till rätta. "Pälle" Hällöf, Stockholm, är en av två insect fighters, stinky för att nu använda sej av populärbenämningen.

Lars Isaksson kommer från Norrköping och är driver. Kör stabschefens bil. Sture Larsson-Jones, Falköping, är hälsovårdsinspektör och

□ Stående fr v Christer Nilsson, Bengt Rundberg, Håkan Lindwall, Leif Johansson, Sture Larsson-Jones, Otto Göbl, Lars Isaksson, Karl-Anders Augustsson, Sture Ahlstedt, Rune Andersson, Hans Carlquist, "Lollo" Dahl, Hans Spåhl och Mikael Nordenstedt. Knästående: "Castro" Pettersson och "Pälle" Hällöf. (Hans Spåhl är DO på Observationsgrupp Sinai men tjänstgjorde vid tillfället ifråga som observatör på HQ och fick därför vara med på bilden. Det fick också militärpoliserna Leif Johansson och Otto Göbl, som räknade tjänstgörare i Ismailia när bilden togs.)

tillhör således sjukvårdsavdelningen. Krister Lindholm, Stockholm, är egentligen observatör men tjänstgör nu som adjutant åt Force Commander. Håkan Lindwall, Stockholm, är Chief Contract Officer och svarar för kontakterna med alla entreprenörer på byggnads-sidan. Janis Mieritis, Landvetter, är Duty Officer på Operations. Stig Nihlén, Östersund, är Deputy Force Commander och stabschef. Christer Nilsson, Helsingborg, är den andre svensken på Report Center och Mikael Nordenstedt, Huskvarna, jobbar som Welfare Assistent. Som sådan svarar han i första hand för idrottsverksamheten.

Bengt Rundberg, Partille, jobbar liksom "Pälle" Hällöf som insect fighter. Sven Smed-jegården, Stockholm, återvänder snart till Sverige men är än så länge chef för MP-kompaniet. Stig Sonesson, Helsingborg, är liksom Janis Mieritis Duty Officer på Operations och Berndt Wikström, Stockholm har den kanske inte alltför avundsvärda titeln Claims Officer. Han är med andra ord den som tar hand om alla klagomål.

På den civila sidan slutligen har vi Sven Delphin, Sundsvall, och Fred "Castro" Pettersson, Stockholm, båda fordonsmekaniker, samt Ingemar Sundquist, Piteå, radiotelegrafist.

Vår munhygien inte vad den borde vara

Munhygien inom bataljon 72 M är inte vad den borde vara - långt därifrån! Det påstår ett av bataljonens senaste nytillskott, Lennart Winberg, hemma i Örnsköldsvik övertandläkare inom folktandvården med tandlossningssjukdomar som specialitet, här tandläkare "på försök".

Efter att i en vecka ha varit fullt sysselsatta med att iordningställa kliniken och utrustningen var det onsdagen den 28 februari dags för Lennart Winberg och hans sköterska Pia Egnell (på folktandvården också hon, fast i Karlstad) att ta emot de första patienterna på "Camp Tre Kronor". Sen dess har det blivit många efterföljare.

□ Dental Officer Lennart Winberg, Dental Patient Lars Josefson och Dental Nurse Pia Egnell.

-Vi kan klart konstatera att munhygien försämrats påfallande här nere, säger Lennart. Det finns flera skäl till att det är så. Klimatet gör att vi dricker mer än normalt, inte minst söta drycker som saft och läsk, kostvanorna är delvis förändrade och - framför allt - det är inte lika lätt och bekvämt att gå och borsta tänderna som hemma.

-Ni har klart kunnat konstatera att munhygien är dålig, säger du. Hur?

-Många patienter har en ganska uttalad tandköttsinflammation och dessutom ofta tendens till karies, ett förstadium till tandröta.

FÖRSÖKSVERKSAMHET

Den 17 maj åker Lennart och Pia hem igen. Väl hemma ska Lennart skriva en rapport, som tillsammans med tidigare rapporter ska ligga till grund för hur vi ska ha det med tandläkariet inom framtida bataljoner. Verksamheten bedrivs nämligen än så länge på försök.

Inom de svenska FN-bataljonerna finns det givetvis ett önskemål om att en tandläkare ska ingå som permanent medlem och Lennarts personliga uppfattning är nog också att det finns behov av detta. Men, det är - som så mycket annat - en kostnadsfråga och till syvende och sist är det Ast/FN som bestämmer.

FÖRST AKUTVÅRD

Tandklinikens första uppgift här nere är att ge akut vård. En soldat med tandvärk är en dålig soldat.

-Det är riktigt, säger Lennart, och vi har också märkt att det händer mycket med tänderna här nere. Man biter sönder fyllningar, kronor går sönder och så vidare. Det har också visat sej att många av soldaterna har besvär från visdomständerna.

Men Pia och jag vill gärna hinna med den förebyggande vården också, eftersom den är så orhörd viktig. Vi har lagt upp en plan för hur vi ska ut på camper och positioner och hålla föredrag och informera. Vi har också pratat med markschefen Rolf Cederholm och kan med hans hjälp se fram emot att markans sortiment ska utökas med vettiga grejer för förebyggande tandvård - tandtråd, tandstickor etc. Inte minst riktiga tandborstar. Men också färgtabletter och munspegellampor, med vars hjälp var och en lättare kan kolla sin munhygien.

FIN UTRUSTNING

Hur är då utrustningen på tandläkarmottagningen jämfört med hemma?

-Utrustningen är den allra bästa, säger Lennart. Vi har exempelvis snabbgående och vattenkylda borrmaskiner av senaste modell och en modern röntgenapparat. Tycker nog utan vidare man kan påstå, att utrustningen är helt i klass med den man kan finna på en modern klinik hemma.

Så alltså Lennart Winberg, som avslutningsvis vill uppmana oss alla att ge våra tänder lite extra skydd genom att skölja munnen med den fluorlösning som bjuds på onsdagar!

Dom riskerar drunkna i diger pappersmängd

□ Erik Karlberg från Skölderviken utanför Ängelholm är i vanliga fall kaptan på FO:s sambandsavdelning och här nere chef för Stexet. Här hjälper han Christer Pedersen, Gävle, som har ett litet problem. Längst till höger Ola Kellgren, Göteborg.

Stabsexpeditionen, i dagligt tal kallad Stexet, är expedition och skrivcentral för bataljonsstaben på "Camp Tre Kronor." Kom inte och snacka med Erik Karlberg och hans grabbar om att det är en jätta pappersexercis hemma i Sverige, för då kan dom tala om för dej att den inte är lindrigare här. Snarare tvärtom.

Frågan är om det inte är personalen på Stexet, som har det farligaste jobbet av oss FN-soldater här nere i Mellanöstern. Dom löper nämligen påtaglig risk att drunkna i pappersfloden. Uppemot 200 000 papper skrives dom ut, stencileras och distribueras under en bataljon. Lägt räknat.

Av denna mängd svarar Öken-Kuriren för

omkring 40 000, så redaktionen är ju ganska flitig den också. (Och så fick vi in det på ett snyggt och naturligt sätt ...) Bataljonsorder och diverse rapporter är exempel på andra typer av handlingar som dominerar hanteringen.

Alla in- och utgående skrivelser och telegram går via Stexet, som dessutom arkiverar varje handling för att så småningom skicka hem dom till Krigsarkivet. Till övriga uppgifter hör distribution av internpost, handhavande av expensförrådet (kontorsmateriel) och kopiering. Dessutom är alltid någon från Stexet med som sekreterare vid bataljonsnämnden och andra större sammankomster.

□ Christer "Snigeln" Bark, Söderköping, på väg ut till dagens första internpostströnda. Totalt görs fyra rondor per dag.

□ Lars Hellkvist, Vilhelmina (närmast kameran), och Jonas Carlsson, Landskrona, drar dagens nummer av Ö-K.

Ett brev betyder så mycket En slogan som känns riktig

Söndagar, måndagar, onsdagar och torsdagar är de bästa dagarna här nere i Mellanöstern. Då kommer posten med SDS: en från Tel Aviv. En av dessa dagar utan ett brev, ett kort eller åtminstone en räkning är närmast att betrakta som katastrofal för den som drabbas. Ett brev betyder så mycket. Aldrig har postverkets slogan känts så riktig som här nere.

De som jobbar med fältposten är Lennart Sjögren, fältpostmästare, Nils-Erik Carlsson, Bengt Svensson och Staffan Vestbom. Hemma jobbar Lennart med marknadsföring på poststyrelsen i Stockholm, Nils-Erik sysslar med administrativa göromål på Stockholm 1, Bengt är postkassör i Ängelholm och Staffan är lokalpostmästare i Gustavsberg utanför Stockholm.

Alla har längre eller kortare erfarenhet av kassa- och redovisningsarbete. Vilket är en nödvändighet. Fältpostkontoret i Baluza fungerar nämligen som vilket mellanstort postkontor som helst hemma i Sverige. Man inte bara tar emot och skickar brev och paket utan bedriver också bankrörelse. Kan till och med utfärda resecheckar i US-dollar. Vilket postkontor hemma i Sverige gör det?

Till postkillarna går vi också när vi vill ha ut vår lön. Den ska i princip betalas ut i dollar, men har man ett bra skäl - exempelvis en leave-resa hem till Sverige - kan man också få några hundralappar i svenska sedlar.

□ Fältpostkontoret serverar inte bara mat 72 M utan samtliga svenska militärpolis och observatörer i Mellanöstern, liksom svenskarna på HQ i Ismailia, där denna bild är tagen. Den här gången var det Bengt Svensson som var resande i poststämman.

Arbetsdagen för våra postisar börjar redan en kvart i sex. Det gäller att hinna få klar den avgående posten till Tel Aviv med SDS: en klockan halv åtta.

— I och för sej kunde vi också ta posten genom det egyptiska postverket, säger Lennart, men vi har valt det israeliska för att det fungerar bättre. Byråkratin är inte lika omfattande där.

Förutom att fältpostkontoret i Baluza håller öppet sex dagar i veckan, besöker man också varje kompani och de avlägsnaste positionerna en gång i veckan. Dessutom serverar man samtliga svenska militärpolis och observatörer i Mellanöstern liksom svenskarna på HQ i Ismailia. Det innebär ett månatligt besök i Ismailia och i Kairo och ett besök varannan månad i Jerusalem, Tiberias, Damaskus och

□ Ulf Rosengren, Skara, och Erik Skoglund, Tärendö, hämtar posten på huspostkontoret i Tel Aviv och lastar den på SDS:en. Om några timmar kommer ett glädjande besked att ropas ut via högtalarna i Baluza.

□ Redan kvart i sex börjar postisarnas arbetsdag. Här föregår fältpostmästare Lennart Sjögren själv med gott exempel och är först på jobbet.

Förra månaden mottog bataljonen 1 588 kg brev och 1 280 kg paket. Vi var flitiga själva också och skickade hem 347 kg brev och 2 462 kg paket. Dessutom skickade vi hem 5 427 st free-mail.

Naharia. En gång i månaden besöker man också postmästaren på Sorting Post Office i Tel Aviv för att med honom diskutera aktuella postfrågor.

— Vi samarbetar också med kanadensarna här nere, berättar Lennart till sist. Den free mail-post vi skickar till Sverige går till UNBPO, som är ett kanadensiskt postkontor i Herzliyya. Där sker en avräkning mellan våra båda länder och FN.

□ Klockan är sju. Nils-Erik Carlsson tömmer brevlådan utanför posten (bilden ovan).

□ "Vi har tre säckar med", meddelar Ulf Rosengren till Sören Hansson vid Checkpoint 567. (Bilden nedan till vänster.) Sören gör tecken till sin kompis Jan-Olof Svensson, som per telefon vidarebefordrar meddelandet till Baluza.

□ En timme senare är Bengt Svensson och Staffan Vestbom i full fart med sorteringen (bilden nedan).

Han har Mellanösterns mest imponerande titel

Stockholmare sen fyra generationer. Bosatt i Kairo sen hösten 1973. Storebror till en internationellt musikliv välkänd svensk, som under många år samarbetat med *Evert* och *Sven-Bertil Taube*. Sen början av 1975 chef för det då bildade UNLOCA, United Nations Liaison Office in Cairo.

Det handlar om överstelöjtnant *P.G. Björln*, svensk FN-veteran och innehavare av vad som måste vara en av Mellanösterns mest imponerande titlar – Chief UN Liaison Officer for Peace Keeping Missions in the Middle East.

Det var 1962 som P.G. för första gången fick erfara hur det kändes att som utsänd svensk fredsbevarare bli utsatt för beskjutning. Med skarp ammunition till råga på eländet. Det var i Kongo, där han tjänstgjorde som chef för STR-kompaniet i bat 16 K. Till Mellanöstern kom han för första gången 1967 som kompanichef i bat 31 G.

Redan nerresan blev händelserik. 20 minuter över två på natten landade maskinen i Aten för bränslepåfyllning. På nolltid omringades den av soldater och pansarvagnar och det blev ett rekordlångt tankningsuppehåll på ett och ett halvt dygn. Bakgrunden var att bara 20 minuter tidigare hade iscensatts en kupp mot den dåvarande grekiska regimen.

Gästpelet i Gaza blev å andra sidan kortare än planerat. Bara efter ett par månader beslutade sej nämligen president *Nasser* för att UNEF:s närvaro i Gazaremsan skulle upphöra. Samma dag som den svenska bataljonen började utrymma slog Israel till.

På morgonen den 5 juni hade P.G. och halva bataljonen embarkerat ett tåg med Kairo som destinationsort. Därifrån var det meningen att styrkan skulle flygas hem till Sverige.

Tåget hade inte just mer än startat förrän de första israeliska raketerna började tjuta genom luften. Det blev till att lasta över till lastbilar i Qantara i stället och snabbast möjligt ta sej fram till Port Said. Därifrån båttransport till Cypern och flyg hem. Snabbare än han hade kunnat drömma om var P.G. tillbaka på sitt ordinarie knog på arméstabens utrustningsavdelning.

Men bara en månad senare fick han budet att snarast åka till Suez-kanalen för att som en av de första militära observatörerna sätta upp observationsplatser på östra kanalstranden, från Port Fouad i norr till Suez i söder. Uppdraget i kanalområdet varade ett drygt halvår och därefter bar det åter till jobbet på Arméstaben.

Efter hela fyra år där blev värken i FN-tarmen allt för svår. I mars 1972 ordinerade sej P.G. med benäget bistånd av arméchefen ännu en kommandering till Mellanöstern, denna gång Kairo. Nu fick också familjen flytta med. Efter ett intressant halvår i Kairo bar det av till Beirut och nya observatörsuppgifter i södra Libanon. I september 1973 Damaskus nästa.

Den 4 oktober kom P.G. tillsammans med en finländsk observatörskollega och en syrisk förbindelseofficer till en observationsplats på Golanhöjden. Två dar senare, två minuter i två på eftermiddagen, bröt ett fruktansvärt oväsen tystnaden. Det kom någonstans uppifrån. Tre par finsk-svensk-syriska ögon vändes mot skyn och skådade sju syriskas Mig 17 i anfallsformation mot Israel.

Redan efter ett par dar tog matförrådet i praktiken slut och sen fick trion uppehålla livhanken på i tur och ordning risgrynsgrot, risgrynssoppa och risgrynssoppa utan risgryn. I 15 dygn blev dom kvar och under stark eld hela tiden. Så småningom lyckades man få till stånd ett tillfälligt vapenstillstånd på en smal sektor av stridsscenen. Dock tillräckligt bred för att komma ut. Via Tiberias och Beirut kom P.G. till Damaskus den 22 oktober. Samma dag tog kriget

slut och det blev till att upprätta nya observationsplatser.

Den 2 november fick P.G. ett telegram. Avsändare: general *Ensis Sillasvuo* i Jerusalem. Det innehöll en order att snarast börja som liaison officer i Kairo. Två dar senare var han på plats och började sin nya tjänst. I slutet av månaden kom familjen efter.

I början av 1975 utvidgades verksamheten och P.G. blev chef för det nybildade UNLOCA, som sen successivt byggts ut och idag består av 20-talet personer från sju länder. Kontoret lyder direkt under general *Sillasvuo*. Av medarbetarna är tre liaisons officers – en rysk överstelöjtnant, en amerikansk major och en svensk dito. I egenskap av chef för UNLOCA är P.G. UNEF:s, UNDOF:s, UNIFIL:s och UNTSO:s representant gentemot Egyptens regering och myndigheter. UNLOCA arbetar genom två kanaler, dels det egyptiska utrikesministeriet, dels det egyptiska sambandskontoret LAWIO (Liaison Agency With International Organisations). LAWIO har också en motsvarighet i Israel, nämligen IDFLO (Israeli Defence Forces Liaison Office with the United Nations and U.S. Sinai Field Mission).

□ P.G. Björln – en av Mellanösterns "vanligaste" svenskar.

profilen

MÅNADENS GÄSTTYCKARE:

"Det är viktigt att vi får en aktiverande fritid"

Det jag nu ska ta upp är nog något som var och en någon gång har ägnat en tanke åt. Det handlar om fritid och fritidsproblem.

En del drar nu kanske på mungipan och menar att "fritiden är väl inget problem". Men min uppfattning är att trivs man på sin fritid, så går också jobbet lättare och – framför allt – bättre. Alltså är fritiden en viktig faktor i det dagliga livet här nere i öknen.

Det jag fortsättningsvis kommer att redogöra för är mina personliga reflektioner och tankar kring "fritidsproblemet". Inga eventuella förslag till lösningar som presenteras gör anspråk på att vara genomförbara. Låt oss i stället kalla det en form av önsketänkande och ett utvecklande av högst personliga funderingar. Dessa börjar vid frågeställningen: Vad är fritid på en FN-bataljon?

Uppfattningarna torde bli lika många som svaren. Är fritiden den tid då man inte är i tjänst? I tjänst är man ju 24 timmar om dygnet

i sex månader, så där kan inte svaret ligga. Nej, man får nog söka det någon annanstans.

Vad är det egentligen man upplever som fritid? Där kanske tanken om tiden utom tjänsten passar bättre in. Det jag upplever som fritid är alltså den tid jag inte är bunden av tjänst.

Vad gör jag av min fritid? De 15 dar som är tillgängliga för leave är väl inte något problem. Det löser ju var och en efter bästa förmåga, så den delen av fritiden tänker jag inte gå närmare in på. Som jag ser det är det den dagliga fritiden som utgör det stora problemet. Man blir så väldigt lätt passiviserad. Med det menar jag att man följer minsta motståndets lag. Det enklaste är liksom att gå och sätta sej på massen ett par timmar, läsa dagstidningen, klämma en bärs och sen gå och lägga sej.

Men man behöver ju inte följa denna minsta motståndets lag! Möjligheter att aktivisera sig genom exempelvis fysisk träning finns ju.

Men att träna bort sin fritid är ju inte precis vad alla drömmer om. Det jag saknar är en meningsfull fritid. Och då är det viktigt att den är aktiverande. Det gäller att hitta en sysselsättning som man trivs med och som ger resultat i en eller annan form.

Att ge personalen en möjlighet att bedriva självstudier vore en, enligt min uppfattning, genomförbar lösning. Kurslitteratur i diverse ämnen – både praktiska och teoretiska – skulle lätt kunna tillhandahållas. Om studierna bedrevs på egen hand, i egen takt och efter eget intresse, så skulle var och en förmodligen nå ett resultat han var nöjd med.

Önskvärt vore att det kunde bistås med handledare i de olika ämnena. (Bland bataljonens personal finns säkert en hel del kunskap och expertis som skulle kunna utnyttjas därtill!) Studerar man något vill man ju gärna kunna diskutera frågor och problem med någon. Att ha lektioner enligt fasta scheman gör nog att många drar sig för att engagera sig, eftersom det är svårt att alltid bli ledig just dessa fasta tider. Men kan man plugga på egen hand och ha tillgång till någon som man kan fråga, så går det både lättare och bättre.

Givetvis löser man inte alla fritidsproblem genom detta. Det finns säkert de som inte vill studera och för dem måste det också finnas alternativ.

En så pass enkel historia som en diskussionscirkel är nog ett av de lättare alternativen att organisera. Jag har inte för avsikt att redogöra för vad man kan diskutera – faktum är att **allt** kan diskuteras. Kort sagt, en diskussionscirkel kan bli precis vad man vill ha den till.

Ett annat alternativ vore att öka det bioutbud som finns med en videoanläggning. På så sätt kan man utöka med exempelvis dokumentärprogram, nyhetsprogram, underhållning m m från Sverige.

Kostnaderna för en sådan anläggning kan inte bli oöverkomliga. Den stora kostnaden är själva inköpet, medan själva driftkostnaderna ter sig ganska små. En videoanläggning

Månadens gästtyckare är **Christer Frånlund**, Info-assistent på 2. kompaniet.

har dessutom den fördelen att man kan göra egna program för utbildning osv.

Avslutningsvis vill jag gärna göra gällande, att om man ska kunna skapa en rikare fritid, så måste det också finnas intresse och genvar på bataljonen.

Ett sätt att skapa det är att öka utbudet av fritidssysselsättningar och skapa debatt kring frågan.

Tack för ordet!

□ Gö på massen ett par timmar, läsa dagstidningen och klämma en bärs – är det meningsfull fritid?

Den stora kostnaden är i själva verket inte hårdvaran, dvs själva apparaten, utan programdistributionen. Detta bli på grund av en sådan svåröst fråga som upphovsmannarätten. Bataljonsledningen har redan försökt realisera författarens video-förslag men har inte kunnat få till stånd den önskade försöksperioden på grund av rådande avtalslöshet mellan Sveriges Radio och berörda fackförbund.

En statlig utredning – den s k Videogramutredningen – presenterade nyligen sina alternativ till hur bli a upphovsmannarätten ska lösas. Utredningens förslag är f n ute på remiss.

Men visst kan man göra egna video-program, det har vännen Christer alldeles rätt i.

Red.

Proffsiga fältartister

Dom kom, sågs (hördes) och – segrade.

Eller gjorde dom inte?
Det är klart att det fanns en del bland oss som fortfarande inte riktigt hade kommit över det där med dubbel-Evorna Roos och Rydbergs avhopp ur fältartistgruppen, men att döma av applåder och andra bifallsyttringar torde de flesta ändå ha varit ganska nöjda med den proffsiga underhållning som "reserverna" bjöd. Och hela gänget ska ha en eloge för ett väl varierat program, som föredömligt tillgodosåg olika smakriktningar.

"Stöd mej, stötta mej" hette det första numret efter introduktionen ("Lord Don't Stop The Carneval"), en skön låt signerad Peter Lundblad och med honom själv och tjejerna. Och stödde och stöttade, det var just vad de åtta på scenen gjorde rakt igenom hela den drygt timslånga showen.

Titti Sjöblom-Breitholtz och Thérèse Juel känner väl de allra flesta av oss till och under-tecknad, som regelbundet varje vecka skriver om musik och nöjen i diverse tidningar och därför hänger med ganska hyggligt på dessa områden, borde ju rimligtvis också ha stött på namnet Agneta Olsson nån gång. Men det är bara att erkänna att hon var en helt ny bekantskap. Men en mycket angenäm sådan. Tänk att en så liten och späd tjej kan innehålla så mycket röst!

Finns det alls nån rättvisa i den här branschen, vilket för all del förefaller ganska tveksamt ibland, så kommer den Agnetan att gå långt. Detsamma gäller fästmannen Peter Lundblad, duktig gitarrist och sångare och – inte minst – begåvad låtmakare, som redan är ett gott stycke på väg.

Bland många fina nummer är det några man minns speciellt. Tittis och Thérèses Baccara-parodi i ärtiga klänningar, röda rosor och häftiga lösögonfransar (därför att den var så på kornet), samma flickors framförande av "Hej du vackra människa" (därför att dom tolkade Sture Lundqvists vackra visa så fint), Thérèse och Bosse Larsson (han kan ju sjunga också! Sätt's anm.) som Wenche Myhre och Povel Ramel i "Kristin och Jolin" (därför att

□ Kyrkan i Bahaia är ett Guds hus som kan användas till lite av varje. Till repetitionslokal för gästande fältartister exempelvis (bilden ovan). Från Kjell Wigren, bas och sång, Peter Lundblad, gitarr och sång, ledaren Bosse Larsson, Thérèse Juel, Titti Sjöblom-Breitholtz, Agneta Olsson, Anders Neglin (av vilken det tyvärr bara syns en hand och halva huvudet), piano och sång, samt Peter Fältskog trummor. Bilden nedan är från den första konserten på "Camp Tre Kronors" utescen. Vi behöver väl knappast repetera namnen igen, eller? Allra längst ner några närstudier på fr. v. Anders, Kjell, Bosse och Peter.

dom var nästan lika roliga), Bosses och Kjell Wigrens version av Evert Taubes "Rosa på bal" (därför att den var så festlig), pianisten Anders Neglins sånginsats i "More Than A Woman" ur Travolta-succén "Saturday Night Fever" (därför att det tyvärr var hans enda), Agnetas

temperamentsfulla "Sätt spinn på jorden" (därför att det var så fint tryck på både henne och låten) och Thérèses tolkning av gamla väninnan Marie Bergmans "Närma dej" (därför att den var så vacker och finstämd).

Kåbe Lidén

Här är "De nitton" som underhåller oss

Det är en avdelning på staben som Sandpappret ännu inte presenterat, men bättre sent än aldrig. Det är Uh-avdelningen, dvs den avdelning som ser till att bataljonen och dess enskilda medlemmar får de förnödenheter som behövs för att verksamheten ska fungera. Det kan vara allt från snus och julgransprydnader till reservdelar, gas och vatten.

Chef för Uh-avdelningen är Peter Tamm, i det "civila" ställföreträdande chef för materiel-enheten på P 2 och T 4 i Hässleholm. Han kom till oss i mitten av mars, då han avlöste Claes Ståhle, vilken i sin tur var här också under hela 70 M:s tid.

Uh-avdelningen består av totalt 19 medarbetare uppdelade på förrådstjänst, kassatjänst, transportledning, motortjänst samt kasernvård och fältarbeten. Dessutom ingår bataljonsläkaren i sin egenskap av stabemedlem organisatoriskt i Uh-avdelningen.

Det ska f-n vara Uh-chef. Det är han som får skulden om inte erforderliga grejer kommer fram. Men det är långt ifrån alltid hans fel.

Inte hela Uh-avdelningen men väl större delen av densamma. Om vi börjar vid närmaste kott-änden och sen går varvet runt medsols, så är det följande personer vi ser kring bordet: Jens Egertun, stabstråde på förrådsdetaljen, Mikael Ekström, Lill-Movcon, Nilserik Carlson, Bengt Svensson och Staffan Vestbom på fältpostkontoret, Rolf Löfberg, ställföreträdande Uh-chef, Lars Kronfors, stabstråde på expeditionen, chefen själv, Peter Tamm, Rolf Cederholm, markcenterföreståndare, Arne Lindvall, kasernoff, Lennart Korsvall, kassör, och Anders Dahl, stabstråde på förrådsdetaljen. Två av dessa har redan lämnat bataljonen, nämligen Staffan Vestbom och Anders Dahl. Uh-medarbetare som saknas på bilden är Lars-Erik Boström, kassachef, Lorentz Westerlund, chef för förrådsdetaljen, Lennart Sjögren, postmästare, Magnus Qvist, MTO, Arne Hedén, Stor-Movcon, Walter Meijer, expeditionschef, och Stefan Larsson, kassastråde.

Särskilt inte här nere, där den tungrodda FN-byråkratin ofta sätter käppar i hjulen. Speciella problem innebär reservdelar till fordon och generatorer, gas till kylskåp och spisar samt den ojämna vattentillförseln. (Vi har som bekant bara en enda 600 km lång vattenledning från Genesarets sjö.)

Drömsituationen för Uh-chefen på vår bataljon är när vattentillförseln fungerar, elverken

går som dom ska och alla beställningar effektueras utan fördröjning. Tyvärr lär han aldrig få uppleva den situationen. Men ändå finns det vissa glädjeämnen. Vi tänker främst på den fina andan bland hans medarbetare och allas uttalade vilja att försöka lösa de problem som uppstår.

Utan den viljan skulle vi alla stå oss ganska slätt.

Allt går genom HF

Förrådsdetaljen är en av de många viktiga detaljerna på Uh-avdelningen. Förutom Huvudförrådet, understundom också kallat Tattarhålan, finns också ett buffertförråd i Norrtälje och lokala förråd på de olika kompanierna.

HF:s huvuduppgift är att vara mottagningscentral för både ankommande och avgående gods. Allt ska i princip gå genom HF.

Chef på HF är Alf Hagberg. Uddevalla, som till sin hjälp har Berndt Lindahl, Boden, Christian Lindqvist, Säffe, Elmer Engqvist, Klintehamn, och Staffan Smedqvist, Piteå.

Från Berndt Lindahl, Christian Lindqvist och Elmer Engqvist lossar materiel från Sverige, som just kommit ner med en SCACYF. Det räknar f ö handla om fältöverdrag till bat 74 M.

STR-chefen driver Sinais enda motell

Vid rekryteringen till en svensk FN-bataljon är det den allmänna dugligheten som soldat vilken är den viktigaste egenskapen, när det gäller bemanningen av skyttekompanierna. För STR-kompaniet är vederbörandes specialist- eller yrkeskunskaper den avgörande faktorn. STR-kompaniets huvuduppgifter är att understödja bataljonen med underhållsförnödenheter och tjänster samt att lämna service åt bataljonsstaben. För att lösa dessa uppgifter fordras en rad skickliga yrkesmän av olika slag.

Chef för STR-kompaniet är Bengt Hällkvist, 42, vilken de senaste åren tjänstgjort som mobiliseringsofficer på I 4/FO 41 hemma i Linköping och efter FN-tjänsten tillträder befattningen som chef för den centrala befälsgruppen på T 1 i samma stad.

Vi frågade honom om skillnaden mellan att vara chef för STR-kompaniet och ett vanligt skyttekompani.

—Det här är ett betydligt mera differentierat kompani bestående av 150-talet individer, vilket onckligen också påverkar chefskapet. Men den största skillnaden är givetvis att till chefskapet för STR-kompaniet också är knuten befattningen som kommandant för bataljonskampen. Det innebär att jag har ansvaret för förläggningen av de olika gäster som vi får hit och servicen till dom, men det innebär också att jag svarar för skyddet av och säkerheten för bataljonsstaben.

—Den sistnämnda uppgiften är väl så här efter fredsavtalets undertecknande inte särskilt betungande?

—Det där är nog en ganska vanlig missuppfattning, men faktum är att den uppgiften är minst lika viktig nu som nånsin tidigare. Jag vill inte ge mej in på några spekulationer, men det finns en hel del som skulle kunna inträffa, som skulle kunna äventyra genomförandet av fredsöverenskommelsen. För att lösa säkerhetsuppgiften disponerar jag en särskilt sammansatt vaktpluton med enheter ur både 1. och 3. skyttekompanierna.

"MOTELL TRE KRONOR"

Vi var tidigare inne på att Bengt Hällkvist bli ansvarig för förläggningen av de olika gäster som besöker oss och servicen till dom,

Ställföreträdande kommandanten Lars Josefson och kommandanten Bengt Hällkvist, vice VD respektive VD på "Motell Tre Kronor".

en uppgift som han med tanke på besöksfrekvensen inte skulle klara utan benäget bistånd av sina tre kvartermästare. Man skulle med endast en obetydlig överdrift kunna påstå, att dom fyra tillsammans driver "Motell Tre Kronor", det enda motellet i hela Sinai.

Vi har haft många gäster under vår tid här nere och alla har varit välkomna. Fast visst har de oanmälda ställt till med vissa problem för Bengt Hällkvist och co.

Alltid någon gäst på gång, alltid någon säng som ska flyttas. Det brukar naturligtvis inte kräva att alla på kompaniexpeditionen ställer upp för att släpa iväg med en säng, men det här är alltid lite special för fotografen. Från Sten Berghand (QM 2), Lars Olofsson (QM 3), Arne Bergman (QM 1) och Hans Nilsson.

STR-
komp.

Kompanichef: Bengt Hällkvist
Stf kompanichef: Lars Josefson
Kvartermästare: Arne Bergman
Plutonchefer: Rolf Sjöberg (stabsplutonen)
Olov Wallo (transportplutonen)
Ulf Bardheim (rep & driv)
Alf Hagberg (förråds- och umgruppen)
Bertil Bergwall (sjukvårdstroppen)
Per Hallgren (förplågnadplutonen)

—Vad beror det egentligen på att vi har så många gäster och — framför allt — att vi har så många oanmälda sådana?

—I viss utsträckning beror det naturligtvis på okunnighet om möjligheterna att ta sej över kanalen, men den väsentligaste anledningen är, tror jag personligen, att ryktet om vår gästfrihet har spritt sej. Det har helt enkelt blivit allmänt känt att kommer man bara till Baluza, så lätt fixar vi resten. Och hittills har vi alltid lyckats göra det också, även om det inte varit så lätt alla gånger.

FOTNOT: Utanför STR-kompaniets militära organisation tillkommer viktiga funktionärer i skötseln av bataljonskampen. Vi tänker på "Number One", Khalid Ahmed Khalil, jämte 15 andra lokalt anställda och sju kontraktsanställda.

Utan portionsförstärkningen skulle vi jämt vara hungriga

Sex man i livsmedelsgruppen, 12 i koktroppen, nio i mässgruppen och tre markentare. Tillsammans 30 personer som utgör förplagnadsplutonen, vars tjänst det är att bat 72 M överlevt den här halvårsmissionen i fredens tjänst. Förplagnadsplutonens uppgift är nämligen bokstavligen talat att försörja bataljonen.

Chef för förplagnadsplutonen är Per Hallgren, rutinerad 36-åring som varit med om att förplägna många FN-bataljoner på olika håll.

□ Ett par av grabbarna ur livsmedelsgruppen har kommit tillbaka till "Camp Tre Kronor" efter en supplyresa och börjar lossa. Robert Lindgren, Helsingborg, och Juhani Nurminen, Sundsvall, får hjälp av waitern Mats Persson, Sollefteå, uppe på flaket.

Hans och hans medarbetares uppgift är verkligen inte avundsvärd. Även om Ast/FN med åren insett att civilt yrkesutbildad personal är ett måste för att förplagnadsidan ska fungera tillfredsställande, så kommer andra faktorer in i bilden som gör att yrkesskickligheten och ambitionerna inte alltid är så lätta att leva upp till.

Efter julbordet och andra festmåltider har "recensionerna" varit översvallande för vår duktiga personal i köksregionerna, men till vardags har det allt blivit en del klagomål också. Mestadels har det gällt synpunkter på väl ofta förekommande inslag av lamm och kyckling i kosten.

När man väl fått klart för sej hur det hängt ihop, har man skämts för att man stått där och kastat glöpd på oskyldiga—fast då har det ju varit för sent.

Så här ligger det till. UNEF har fastställt kontingentransoner uppdelade på antal gram

per man och dag. Varje kontingent beställer sin del av den uppriktigt sagt ganska magra kakan från HQ i Ismailia. För uppköpen svarar FN:s huvudkontor i New York, som gör sina beställningar på olika håll i världen.

Svårigheter med att få leveransavtalen att fungera, pappersexercisen med de lokala myndigheterna och därmed sammanhängande lossningsproblem i Port Said, dålig lagerhållning i Ismailia samt andra besvärligheter sätter emellertid käppar i hjulen. Ett parti oxfile blir alldeles för lätt - och alldeles för ofta - ett parti kyckling på sin väg från Buenos Aires till Port Said.

—Det där var förstås en lätt överdrift men det ligger något i det, säger Per Hallgren. Och problemet underlättas inte av att vi på kontingenterna måste hålla tre veckors framförhållning när vi gör våra beställningar från HQ. Eftersom en åtråvärd vara lätt tar slut, har vi egentligen aldrig nån aning om ifall vi verkligen kommer att få det vi beställt eller vad det annars blir i stället för.

Nej, vi svenskar ska nog vara innerligt glada och tacksamma för att kronan håller oss med portionsförstärkningsmedel. Vid behov 130 kr per man och månad. (Och behovet har åtminstone hittills varit konstant!) Hade vi inte det, skulle vi förmodligen ha fått skörbjugg på grund av ensidig kost. Om vi inte dess-

□ Jag har många gånger tagit upp behovet av en ny kylbil med bättre kapacitet, men utan att lyckas. Jag kan bara beklaga min efterträdare på sommarbataljonen, om inte kylbilen byts ut dessförinnan, säger Per Hallgren.

förinnan hade svultit ihjäl till följd av undernäring.

Per Hallgren: —Ytterligare en lätt överdrift, men faktum är att FN:s portionsberäkningar inte sker enligt svenskt soldatmått. Utan tvekan skulle vi alla gå omkring och vara hungriga för jämn, om vi inte hade portionsförstärkningen. Utan den skulle vi knappast heller kunna lösa våra uppgifter, för en hungrig soldat är som bekant en dålig soldat.

PS. I det här sammanhanget bör man inte glömma bort skyttekompaniernas egna kokgrupper, som till allra största delen också är bemannade med yrkesmän. Dom ingår inte i förplagnadsplutonen utan i vederbörande kompanis trossropp. Men dom utträttar samma fantastiska jobb.

□ Här är grabbarna som lagar vår mat, alla utom två. Från Kjell Thuresson, Jim Malm, Walle Mitts, Stefan Rhude, Pelle Johansson, Kjell Bexell, Bosse Larsson, Lasse Larsson och Filip Wass.

□ Hela mässgruppen sänär som på de tre hovmästarna (varav Sven-Olof Lindgren var på leave). Mats Persson smakar av middagens vin (den här bilden togs på en fredag) och serverar samtidigt en skvätt till Anders "Diskokungen" Sjöström. Mellan dessa tittar fr. mässgruppschefen "Putte" Dahl, Anders Johansson, Hasse Jonsson och Pelle Marklund roat på.

□ Efter middagen ska det diskas och för den uppgiften håller sej köket med lokalanställda medarbetare. Mosleh Ghoneim Saleh är en av dom.

□ Vad blir det för middag idag, då? Det är offmässen som undrar och kökschefen Lennart Svensson ger svar på tal.

□ Från matsalen till offmässen. Hovmästarna Peter Weinhandl och Lasse Larsson serverar stabschefen Björn Lundholm en drink.

Något som behöver fixas? Kontakta "Bröderna Bäver"

Visste du att Ulf Bardheim, chef för Rep och Driv, och hans ställföreträdare, Thomas Lundin, i dagligt tal brukar kallas bröderna Bäver. Det lär vara stabschefen Björn Lundholm, som kommit på benämningen, vilken den som kan sin "Fablernas Värld" får betrakta som mycket välfunnen. I denna populära TV-serie förekommer bl a bröderna Bäver, som driver en "fixarverkstad". Och fixarverkstad är onekligen precis vad Rep och Driv är. Hade vi inte den, så skulle vi förvisso stå oss slätt många gånger.

Rep och Driv består av 30 man, kvalificerat yrkesfolk som kan fixa det mesta från stabsredaktörens trasiga kokapparater för kontaktlinser till tunga, men trötkörda, lastbilar. Det omöj-

□ De s k "Bröderna Bäver", fr. v Thomas Lundin och Ulf Bardheim. Ulf är chef för Rep och Driv och Thomas hans ställföreträdare.

liga fixar dom på nolltid (om det bara finns reservdelar!) medan underverk tar något längre tid.

Reservdelar, ja. Dålig tillgång på sådana – framför allt den långa leveranstiden – och materielbristen är Rep och Drivs stora huvudvärk. De gånger dom går bet på en uppgift, vilket undantagsvis händer, beror det så gott som alltid på att man inte kunnat få tag i rätt reservdelar.

—Tyvärr är det lite tungrovt med FN-administrationen, säger Ulf Bardheim. Det finns vissa beställningsrutiner som vi måste följa och som

inte precis brukar innebära den bästa och snabbaste lösningen. Drömmen vore att vi fick ett visst anslag, som vi själva kunde utnyttja genom att åka till Israel och göra nödvändiga inköp.

Det var det negativa. Det positiva är grabbarna själva. Som chef behöver man aldrig vara bekymrad för att någon sätter sej på tvären. Tvärtom ställer dom upp till hundra procent med inte bara väl dokumenterad yrkesskicklighet utan också med fantasi och initiativförmåga. Många problem löser dom faktiskt innan jag ens hinner bli medveten om dom,

säger Ulf under instämmande nickar från Bäverbrorsan.

Rep och Driv är uppdelad i fem olika grupper, en bilmekanikergrupp, en specialmekanikergrupp (signalmekaniker, elektriker, kylskåpsreparatörer och vapenmekaniker), en pionjärgrupp (snickare, målare, traktorförare, rörmokare och generatorskötare), en drivmedelsgrupp (med helikoptertankning som en viktig uppgift) samt en reservdelsgroup.

Nedan ett bildsvap med enbart namn, hemort och tillhörighet i bildtexterna. I övrigt får bilderna tala för sej själva.

□ Tre killar ur pionjärgruppen: Fr v Bengt-Åke Gustafsson, Helstingborg, Raymond Markstedt, Arvidsjaur, och gruppchefen Bo Lindberg, Burträsk.

□ Thomas Nicklasson, Växjö, 2. repgruppen.

□ Per-Olov Marklund, Glommerstråsk, och Christer Larsson, Svedala, 2. repgruppen.

□ Kent Sunnäs, Kvisselby, pionjärgruppen.

□ Kenneth Holmgren, Norrtälje, 2. repgruppen.

□ Janne Wahlund, Gävle, 1. repgruppen.

□ Elverksskötaren Roger Högberg, Svanesund, pionjärgruppen.

□ Anders Pikkarainen, Pajala, och Tore Ivarsson, Varberg, 1. repgruppen.

Hallå där . . .

auditör Henning Robertson, får vi be om en liten sammanfattning så här när bataljon 72 M börjar lida mot sitt slut. Har vi egentligen varit så kriminellt belastade som det ibland har sagts?

—Nej, det tycker jag inte. Både Allan och jag tycker nog tvärtom att den här bataljonen på det hela taget består av hyggliga och bra grabbar. Att det sen är en och annan bland så mycket folk som faller ur ramen, det får man allt räkna med.

—Hur många är det då som så att säga gjort bort sej?

—Vi har utrett drygt 20-talet disciplinmål. Av dessa har sju blivit helt friade och fyra hemskickade.

—Vad vi populärt brukar kalla SCACYP-ade med andra ord. Vad ska man egentligen göra för att få ett sådant straff?

—Först och främst vill jag säga, att det rent formellt inte är något straff att bli hemskickad, även om det väl i praktiken är den värsta bestraffning som någon kan råka ut för. För att sen svara på frågan, kan man väl enklast uttrycka det så att man genom sitt handlande visar att man är klart olämplig för FN-tjänst. Rent konkret: Den som i Egypten eller Israel uppträder så att han vanäras FN-uniformen och den svenska FN-bataljonen blir hemskickad.

—Kan man inte vanära uniformen och bataljonen inom det egna området?

—Jo, visst kan man det. Men rent allmänt får man väl konstatera att vi inom buffertzonen har större toleransnivå. Här har vi också lättare för att stödja och hjälpa varandra på olika sätt.

—Att man visar sej olämplig för FN-tjänst behöver ju i och för sej inte innebära slutet för någon. Men dom som nu blivit hemskickade,

□ Killarna i bataljonen har skött sej bra och inte gett rättsvärdsbefälet Allan Bäckström (t v) och auditören Henning Robertson allt för mycket att göra. Men jobb har dom ändå inte lidit brist på.

hur ser fortsättningen ut för dom? Rättegång hemma?

—För en del blir fortsättningen en process hemma, men inte för alla. En del dömer vi redan här nere, innan vi skickar hem dom. Och även i de fall när vi inte gör det, så behöver fortsättningen inte nödvändigtvis innebära rättegång hemma. Militäråklagaren har också möjlighet att avskriva fallet. Men vad jag tycker är tråkigt i det här sammanhanget är att det, såvitt jag vet, inte finns någon social uppföljning hemma av de här personerna från Ast/FN:s sida. En klar brist, som jag ser det.

—Varför är det så viktigt att auditören ska utses av regeringen?

—Tanken bakom detta är helt enkelt att han ska stå fri och obunden gentemot alla parter, vilket är mycket viktigt i det här jobbet.

—Och du har känt dej helt fri och obunden?

—Det har jag gjort och trygg i jobbet dessutom. Jag har känt att mitt jobb respekteras, vilket också ställt stora krav på mej när det gäller sådana saker som ansvar och objektivitet.

—Sammanfattningsvis kan man alltså konstatera, att vårt uppträdande och beteende

knappast hållit er på rättsvärden fullt sysselsatta. Är det rätt uppfattat?

—Det stämmer, men i vårt jobb ligger ju en massa andra uppgifter också. Vi har exempelvis haft ett 30-tal Contingent Board of Inquiry Proceedings?

—Snygga ord! Vad betyder dom?

—Det betyder helt enkelt att när någon i bataljonen varit inblandad i en trafikolycka, stöld eller brand, så får vi en begäran från Claims Office på HQ att utreda och föreslå vem som så att säga ska stå för fiolerna. Dessutom har vi också ersättningsmålen, när grabbarna tappar bort kronans prylar. Då är det vår sak att utreda huruvida ärendet ska avskrivas eller kullen i fråga bli återbetalningskyldig. Till sist har vi ju också bedrivit vad jag brukar kalla juridisk diversehandel. Vi har alltså ställt upp och hjälpt grabbarna i olika juridiska frågor. Framför allt har det handlat om deklARATIONER, men det har också gällt konsultation och upprättande av handlingar i vårdnadsmål, skillnadsmål osv.

—Så ni har med andra ord haft fullt upp, Allan och du?

—Ja, det kan man nog säga.

Falsk ryktesspridning gav oss "Fasta radion"

Första gången en svensk FN-bataljon fick egen fast radioförbindelse med hemlandet var i Kongo 1961 (FN-bat 14 C). Orsaken var att det spreds falsk information om bataljonens insatser och att arméstaben

var bättre betjänt av riktig information via egna kanaler. På den tiden var förresten den som bemannade stationen så hemlig, att han inte ens ingick i bataljonens organisation.

Det minns Bengt "Fasta radion" Karlsson, Göteborg, mycket väl, eftersom det råkade vara han själv. Han minns också att det första telegrammet, som sändes hem via Fasta radion i Elisabethville, handlade om de friviliga fängarna i Kipushi.

Det är alltså en pionjär på området vi har bland oss sen i februari. Också den verkliga FN-veteranen, som just nu gör sin åttonde bataljon. Hans medarbetare Rickard Björk, Stockholm (t v på bilden), gör sin första.

Bengt och Rickard tycker att dom har ett mycket intressant arbete. Det består mest av att utväxla telegram och telefonsamtal mellan oss och hemlandet. Dom ser också till att vi via Radio Malish kan få höra nyhetssändningarna direkt från Sveriges Radio. Dessutom är det dom vi har att tacka för att viktiga sportnyheter brukar nå oss utan fördröjning. Dom och deras hyggliga kolleger på Enköpings radio och Älvsborgs radio.

Varje lördag-söndag mellan kl 09.30-11.30 låter dom oss också ringa hem till Sverige. Det är många som brukar utnyttja den möjligheten. Och visst kan det vara värt 42 :40 kr att få tala i tre minuter med någon där hemma som står en nära.

Vi vräker ut pengar på markan

men får själva tillbaka vinsten

Steget från systembolagsföreståndare i Ängelholm till marketenteriföreståndare i Baluza är måhända inte så långt ändå. Även om varusortimentet är något bredare på markan än på bolaget, så finns det onekligen en viss anknytning mellan jobben. Det är väl därför Rolf Cederholm här går under benämningen "övergrosshandlar'n".

Från början hade Rolf och hans medarbetare på huvudmarketenteriet lite problem här nere. Det var nästan så att dom funderade på att inköpa var sitt lösskugg för att alls våga visa sej på "Camp Tre Kronor". Det var, som ni säkert minns, det där med de gula blenden, som tog slut så snabbt och som sen inte fanns att tillgå på så lång tid. Det var visserligen varken Rolfs eller de andra marketenteriarernas fel, men det var förstås dom som fick skulden.

Men sen dess har deras image genomgått en markant förbättring och idag tillhör dom tve-

□ Den här bilden togs vid Lävans skeppshandel i Haifa. Gäller det att lassa Bacardi, så drar som synes även stabsredaktören (längst bak) med glädje sitt strå till stacken. De övriga är fr v Bengt Svensson, postis som på deltid också är ställföreträdande markachef, samt Kent Hamberg och Billy Holm från transportplutonen.

□ Bosse "Limpas" Lindström, Katrineholm, bidrar till markans imponerande omsättning på 2,5 miljoner kr. Bakom disken fr v Bo Stedenfeldt, Karlstad, Ulf Dahlqvist, Malmö, och Bo Larsson, Dals-Långed.

löst de allra populäraste. Hos dom gör vi var och en också av med åtskilliga hundralappar under vår tid här nere.

STOR OMSÄTTNING

Marketenterirörelsens omsättning under en bataljon uppgår till ca 2,5 miljoner kronor, ett mycket imponerande belopp. Det finns säkert många småföretag hemma i Sverige, som skulle vara glada om dom hade en årsomsättning på fem miljoner. Varusortimentet upptar ca 450 artiklar, allt från häftstift till häftiga täckjackor. Påslaget är i snitt 10 procent, så vinsten blir ungefär 250 000 kr under det halvår vi stannar här.

Vad händer då med markans vinst? Jo, den går tillbaka till de kooperativa ägarna, alltså oss själva. Enligt vad som står i förordningarna,

□ I Rehovot, en liten stad strax söder om Tel Aviv, får markan större delen av sitt läskbehov tillgodovett. Här är det Arnold Lemnartsson och Peder Pettersson från transportplutonen som lassar tomglas.

ska den gå till "nytta och trevnad" och vad som ska räknas dit är det bataljonsnämnden som bestämmer. Traditionellt är denna tidning den nyttiga och trevliga sak, som drar mest pengar. Så ock denna gång. Vinsten från marketenterirörelsen finansierar exempelvis också programverksamheten vid Radio Malish.

"VODKABATALJONEN"

Dryckesvaror av olika slag svarar för en stor del av markans omsättning. Vi dricker exempelvis ca 2 500 flaskor sprit och vin i månaden samt ca 30 000 flaskor och burkar öl. Vodka är den ojämförligt populäraste spritdrycken, vorkabataljonen är övergrosshandlar'n's egen benämning på bat 72 M.

Men nu är det inte bara brända och destillerade drycker, som det är åtgång på. Mineral-

vatten på flaska är en av de allra största artiklarna. Omkring 5 400 flaskor i månaden - 8 100 liter - häller vi i genomsnitt i oss. Dessutom 64 000 burkar och flaskor läskedrycker och juicer av olika slag.

Mycket pengar går också upp i rök. Vi röker faktiskt omkring 360 000 cigaretter i månaden, vilket i genomsnitt per rökare och icke rökare blir drygt 27 paket, eller 553 cigaretter. Och sen snusas det också - hela i 800 dosor i månaden lägger vi in, eller innehållet om man nu ska vara riktigt nogga. Och tillägger vi sen att vi snaskar i oss 10 000 chokladkakor, 3 200 kolor och 2 500 askar tabletter i månaden, så får man ha full förståelse för att tandvårdsklinikens personal "gett upp" och återvänt hem till Sverige.

— De här exemplen tyder på att vi är ganska köpglada av oss, eller hur övergrosshandlar'n?

— Utan tvekan är det så. Och nu ska man ju komma ihåg att vi säljer mycket annat och för hälsan betydligt oskadligare saker också. Hygienartiklar, frottéhanddukar, jackor och film är andra stora artiklar i vårt sortiment.

— Finns det något som ni inte har men som grabbarna frågar mycket efter?

— Det är väl mest leveranserna från Sverige som inte fungerar som dom ska och då händer det att vi får önskemål om vad vi borde köpa in. Men i stort sett tycker jag nog att förståelsen

□ Efter varje inköpsresa till Haifa görs en övernattnig i Tel Aviv innan man fortsätter tillbaka till Baluza. Under tiden som våra drivers sover måste bilarnas värdefulla last vaktas. Vid det här tillfället var det två grabbar från 3. kompaniet som hade det uppdraget, nämligen Lef Hjartström, Lovikka, och Mikael Persson, Visby.

Realistisk övning

Ett stort antal av bataljonens bilar kör dagligen olika patrullspår. En dag för en tid sen gick kl 12.34 larmet om att en av 1. kompaniets bilar hade råkat ut för en olycka mellan positionerna 553 och 554.

En patrull från intilliggande 554 skickas omedelbart ut för att ge föraren och de båda passagerarna i bilen första hjälpen. När patrullen kommer till olycksplatsen lägger grabbarna första förband samt larmar ambulans och helikopter.

Kl 12.50 anländer ambulans med sjukskötare och bara en minut senare landar helikopter med läkare. De skadade ses om. Ben- och armbrott spjålas och dropp sätts in på en av olycksbilens passagerare som fått en skallskada. Kl 13.15 avgår ambulansen till fältsjukhuset i Baluza, där de skadade får vidare hjälp.

Den här gången var det bara en övning. Av övningar kan man som bekant lära mycket. Närmare bestämt om hur misstag ska undvikas den gång en liknande händelse inträffar i verkligheten.

På bilderna nedan är det sjukvårdaren Bo "Bulten" Robertson som agerat skadad.

□ Lossningen hemma på markan i Baluza sker enligt löpande band-principen. Närmast kameran chefen själv, Rolf Cederholm, Ängelholm. Bakom honom Kent Hamberg, Sollefteå, och Billy Holm, Perstorp.

är stor för att vi inte kan svara upp mot allas önskemål. Då skulle vi missa målsättningen för verksamheten, nämligen att prissättningen ska vara sådan att överskottet blir ungefär 10 procent.

MÅNGA INKÖPSRESOR

Typiskt svenska varor får markan alltså ner från Sverige med SCACYP-transporterna. Övriga inköp görs i framför allt Tel Avivområdet och i Haifa. Allt mer köps också in på UNEF:s PX i Ismailia. I snitt görs ett par inköpsresor i månaden och vid varje sådant tillfälle är det en hel del som handlas in. Samtidigt ska nämligen också omsättningen täckas in på kompaniernas filialmarketenterier, som inte gör några egna inköpsresor utan får komma till huvudmarkan och supplya.

— En samvetsfråga till övergrosshandlar'n till sist. Är det ett trivsamt jobb att vara marketenteriföreståndare?

— Det tycker jag nog att man får säga. Det är visserligen lite väl mycket tid som går åt till all pappersexercis - tid som skulle kunna användas på ett vettigare sätt - men det får nog anses kompenseras av det fina samarbete och den goda kamratskap vi har inom markarörelsen totalt sett. Det är främst dessa båda faktorer som gör att vi fungerar på ett så bra sätt, så bra att vi anser oss utgöra en viktig kugge i bataljonens maskineri.

SANKTA KATARINA-KLOSTRET

- en oförglömlig upplevelse

□ Sankta Katarina-klostret, vars äldsta del härstammar från 300-talet, är byggt som en fästning och ligger inklämt mellan höga berg.

Vår specielle kulturmedarbetare, Ingvar Holmquist, avslutar här sin artikelserie. Hans avslutande bidrag handlar om Sankta Katarina-klostret, en oförglömlig upplevelse.

Kommer man från Eilathället reser man efter kusten ca 12 mil ner till Dahab, varifrån vidtar en jeepfärd de återstående milen. Den går genom mirakulösa, sagolika bergsformationer, som ser ut att vara hämtade direkt ur John Bauers sagoböcker.

Kommer man från andra hållet, reser man längs Sinais västbank och tar in i landet en bit söder om Abu Rudeis. Sedan följer man den torra flodfåran Wadi Firan en 10-11 mil. Att skaka fram i 20 kilometers hastighet mellan höga berg och månlandscapsformationer och komma in i den stora oasen Firhan är helt fantastiskt.

När Mose en gång vandrade dessa vägar med Israels folk, fanns i oasen Elim (som Firhan på den tiden hette) 70 palmträd. Nu finns där ca 60 000.

Färden går vidare till bergsmassivet Sinai. I detta finns mängder av höga, branta berg. Det högsta, S:ta Katarina, är 2 602 m och toppen som kallas Mose berg är 2 244 m. En tur till den sistnämnda tar fyra-fem timmar. Uppvägen är det lämpligt att gå en slingrande stig som är ganska flack till en början men som de sista 200 metrarna går i nära 80 graders lutning och då i stentrappor.

Höjden från själva klostret och upp till toppen av Mose berg är 800 m. Upp på toppen ligger en liten grekisk-ortodox kyrka. Det var enligt sägnen här som Mose fick de tio budorden. Att få se en soluppgång från denna topp är en upplevelse.

Nervägen är det lämpligt att ta "trappstigen". En munk såg som sin livsgärning att göra en trappa upp till toppen. Den har drygt 4 000 steg och att gå dessa ända ner är ett äventyr bara det. Har man tur får man på nervägen höra det vackra klockspelet från klocktornet, när det kallar till morgonbön.

SOM EN FÄSTNING

En liten del av klostret byggdes redan på 300-talet, men det var på 500-talet som *Emperor Justinian* på allvar började utveckla kloster-tanken. Han byggde en fin kyrka och byggde klostret runt om. Han gav det formen av en fästning för att det skulle gå lätt att försvara. Bl a lät han göra en "stupränna" ovanför

□ Att sitta utanför kyrkan på toppen av Mose berg och beskåda soluppgången är en helt fantastisk skönhetsupplevelse...

porten och om man blev anfallen var det bara att hälla kokande olja över angräparna. Vidare gjorde han en hiss, i vilken man firade upp vänskapliga besökare.

Trots alla försvarsåtgärder blev klostret emellertid stormat på 400-talet och alla munkarna dödades. Men nya kom i deras ställe. Idag har klostret 15 munkar.

Under den tidiga muslimska eran utfärdade *Muhammed* själv ett dekret där han garanterade klostret sitt beskydd. (Handskriften finns fortfarande bevarad i ikonrummet.) Enligt sägnen övernattade *Muhammed* i klostret på sin första köpmannaresa. Under de följande årtiondena övergick en del munkar till islam och andra flydde därifrån. På 1200-talet bildades en särskild "Riddarorden av Sinai" och de tog på sig försvaret av klostret. Det kristna livet kom nu igång på nytt. Efter *Napoleons* fälttåg till Egypten skrev han ett dekret, där han utlovade klostret sitt beskydd. (Handskriften finns uppsatt under *Muhammeds* brev i ikonrummet.)

1871 byggdes klocktornet och det byggdes högre än den forna minaretten vid moskén från islams tid. Tornet har nio klockor i sitt vackra klockspel. Under de senaste årtiondena har klostret byggts ut med gästhem och andra utrymmen. Dessa byggnationer sköts av lokalbefolkningen. Det är ett gammalt påbud av *Justinian*, som ansåg att munkarna skulle sköta andliga ting medan andra fick ta hand om det jordnära.

VEM VAR KATARINA?

Vem var S:ta Katarina? Hon var född i *Alexandria* 294 e Kr. Hon var en vacker dotter av en aristokratisk, hednisk familj. En syrisk munk förde henne till Kristus och hon övergick till kristendomen, blev döpt och kallades sedan *Katarina*. Hon besatt en ovanlig vishet och visa män från olika delar av kejsardömet kom

□ ... men innan det är dags för den gyller det att ta sej upp. Och att bestiga Mose berg är en strapatsrik färd!

□ I dödskalleshuset finns kranier av de flesta munkar som levit i klostret. De äldsta kranierna härstammar från 600-talet.

□ Sinaimassivets väldiga bergsformationer ser ibland ut som om de vore formade av jättelik modellera.

□ I oasen Wadi Firhan finns många fattiga barn, som blivit brukar komma fram och titta på besökarna.

för att diskutera med henne. *Katarina* hade en väldig övertygelse och flera kom till kristen tro genom henne.

Katarina led martyrdöden. Enligt sägnen transporterades hennes döda kropp av änglar till den högsta toppen i *Sinaimassivet*. Den bär nu hennes namn. En munk drömde att han fann skelettet och sökte där han i drömmen hade sett det - och fann det. Kvarlevorna finns nu i en sarkofag i kyrkan i klostret.

NIO OLIKA KAPELL

Kyrkan är en typisk ortodox kyrka med ikonostas (bildvägg) och altare, ljus, heligt vatten, rökelse och olivfärgade lampor. Inne i kyrkan finns inte mindre än nio olika kapell, bl a ett till minne av *Moses* brinnande buske. Där finns också en underbar mosaik som berättar om hur *Jesus* blev förhärligad och talade med *Eliu* och *Mose* på berget *Tabor* (ligger i norra Israel).

Klocktornet byggdes så sent som 1871 av en munk som hette *Gregorius*. Klockorna, som skänktes av den ryske tsaren, har en österrikisk klang. Ikongalleriet är ett av de rikaste i världen. När munkarna började övergå till islam genom att bekänna *Allahs* namn tre gånger, gjorde man från kristen sida ett mot-

drag. Man ville ha mer undervisning om den kristna tros läran. Man började då måla bilder - ikoner - som skulle fungera ungefär som en serietidning. Många av ikonerna från tidig kristen tid finns i detta ikongalleri. De har framställts i grekisk, koptisk, syrisk, spansk och flera andra stilarter. Där finns gamla handskrifter som *Codex Syracus* från 500-talet och *Codex Sinaiticus* från 400-talet. Biblioteket innehåller ca 5 000 böcker.

DÖDSKALLEHUSET

När man besöker S:ta Katarina ska man inte glömma att ta en titt i *Charnel House* - dödskalleshuset.

Där finns kranier av de flesta munkar som levit i klostret. När en munk varit begravd ungefär fem år, grävs skelettet upp och den yngste munken får rengöra det. Sen placeras kraniet i en särskild kammare. De övriga skelettdelarna ligger på ett annat ställe. De äldsta kranierna härstammar från 600-talet.

En rad olika UNEF-mästerskap återstår att redovisa. Vi börjar med fotbollen.

Det lyckades inte för det svenska fotbollslaget att upprepa sin 70 M:s seger i UNEF-mästerskapet. Enligt lagledaren Thorbjörn Stafssudd mest beroende på att 70 M:s fotbollslag helt enkelt var bättre. Thorbjörn borde veta – han var själv med och spelade i det laget, som med fyra raka segrar och målskillnaden 41-2 tog hem mästerskapet.

Dessutom hade svenskarna lite otur i år och fick inleda slutspelet i Ismailia med ett till två tredjedelar nytt tremannaanfäll efter det att två av lagets mest framträdande spelare dittills, Hasse Nilsson och Gunnar Lingmerth, hade skadats i skandalmatchen mot Ghanabatt.

Men vi börjar väl från början. I första matchen fick vi möta Indbatt i Romani. Det blev kattens lek med rätten och svensk seger med 14-0. Det borde ha blivit ännu flera mål, men som matchen utformade sig blev det lite väl lekfullt från svenskarnas sida. Hasse Nilsson gjorde egenhändigt sex mål.

Finbatt hade ett betydligt bättre lag än väntat, vilket svenskarna fick känna på redan i andra matchen. Bl a ingick en f d juniorlandslagsman i det finska laget, som trots ledning med 1-0 fick se sig besegrad med 3-1. Svenskarna hade problem med spelet i första halvlek – mycket nerver! – men kom igen starkt i den andra.

Tredje matchen mot Ghanabatt blev en ful och ruffig historia med många efterslangar från ghanesernas sida. Våra motståndare drabbades också av två utvisningar, men i ett av fallen vägrade syndaren att gå av planen. Polsk riksdag uppstod och domaren Bengt Svensson var ett tag inne på att bryta matchen. Men då räddade den ghanesiske bataljonschefen, som befann sig bland publiken, situationen genom att beordra sin trilsande spelare av planen.

Vårt lag vann slutligen med 4-2 men det var en dyrköpt seger med två ödesdigra skador. Både för Hasse Nilsson och för Gunnar Lingmerth blev denna match den sista i turneringen.

□ Dubbelsegrarna Bengt Englund (i v) och Jan-Erik Tano flankerar singelsegraren Bustami.

Helsvensk dubbelfinal

Swedbatt hade fina framgångar när UNEF-mästerskapet i bordtennis avgjordes på "Camp Kung Karl". Visserligen blev det inte svensk seger i singelklassen, där Gunnar Lingmerth,

Ingen ny svensk seger

□ Detta fotbollslag är av olika skäl inte det som Swedbatt ställde upp med i UNEF-mästerskapets slutspel, utan det som förlorade med 3-1 mot Gaza-laget i en vänskapsmatch nyligen. Knästående fr v: Jan Telemus (3), Stockholm, Mats Berggren (1), Svärdsjö IF, Hans Nilsson (1), Almviks IF, Gunnar Lingmerth (STR), FC Eken, Arne Gustafsson (STR), Sparreholm, Håkan Jonsson (2), Uddevalla IS, Lars Holgersson (3), Farslycke, och Torgny Carlsson (3), Vikbolandet. Stående fr v: Totto Jansson (STR), Borlänge, Lars-Erik Granath (2), Islingby IK, Anders Martis (STR), Visby, Christer Fridlund (3), Saxdalens IF, Mats Petersen (3), Uppåkra IF, Lars Kronfors (STR), Malmö, Leif Holmqvist (1), Norrby IK, samt coachen Lennart Persson (STR), Helsingborg. Övriga som spelade två matcher eller mer i UNEF-mästerskapet men som inte finns med på denna bild var: Jan Löfgren (1), Svärdsjö IF, Lasse Davidsson (1), Rök-Svanhals IF, Mikael Asplund (2), IFK Örby, Lars Ambjörnsson (2), Norrstrands IF, Mats Pernhem (2), Ljungby IF, Torbjörn Löw (3), Islingby IK, Lars Eljvergård (3), Järpens IK, Torgny Carlsson (3), Vikbolandet, samt Ulf Backman (STR), Ås IF. (Siffrorna inom parentes anger kompartitillhörighet.)

I slutspelet i Ismailia blev det stryk i första matchen mot HQ, vars lag bestod av 10 lokalanställda. Alltså i praktiken ett egyptiskt lag förstärkt av en polack. Matchen spelades på en mycket dålig plan och under svåra yttre

förhållanden – full sandstorm. HQ-laget vann med 3-1.

I sista matchen möttes Swedbatt och Finbatt om tredjepriset. Mest på ren vilja tog våra grabbar hem segern med 2-1.

Eksjö, trots utmärkt spel åkte ut mot den slutliga segraren, Bustami från Indbatt, i kvartsfinalen med de knappa siffrorna 22-20, 23-21.

Dubbelfinalen blev i gengäld en helsvensk historia, där Bengt Englund (STR), Arbros, och Jan-Erik Tano (2), Övertorneå, besegrade STR:s Gunnar Lingmerth och Ulf Backman. Ås, efter en mycket bra och spännande match, där tre set måste spelas innan segern var bärgad.

Avgörande set blev det också i dubbelmatchen mellan Lingmerth/Backman och Indbatts Riswanda/Bustami, turneringens i särklass bästa match.

Förlorade inte ett enda game

Det blev fina svenska framgångar när UNEF-mästerskapet i squash spelades på Canlog i

Positiv överraskning trots missat slutspel

I volleyboll brukar Swedbatt ha svårt att göra sig gällande – det har under årens lopp mest blivit storstryk mot de övriga bataljonernas lag. Tveklöst har emellertid det 72 M:s lag under förre allsvenske spelaren Mats Nordins (Kallhälls BK) ledning som spelande coach visat att vi närmast oss de övriga länderna i spelstyrka. Även om det inte blev något slutspel den här gången heller, så var det mycket nära.

Mot Indbatt i kvalomgångens första match blev det stryk med klara 3-0, men redan i nästa match mot Finbatt var vi nära att ställa till med en storsensation. Ledning med 2-0 i set och siffrorna 12-1 i tredje set – mycket närmare en vinst går det inte gärna att komma. Men hur otroligt det än låter lyckades finnarna i detta svåra underläge komma igen och vinna matchen med 3-2. I tredje matchen blev det stryk mot Ghana i en trots de klara siffrorna 0-3 spännande och bra uppgörelse.

För mej var volleybollaget en mycket positiv överraskning, säger sportofficeren Rune Olsson. Med lite tur hade det faktiskt kunnat bli slutspel.

På bilden ovan återfinns knästående fr v Mats Nordin (3), Järfälla, spelande coach, och Kurt Laitinen (3), Oxelösund. Bakom dessa fr v Jan Löfgren (1), Svärdsjö, Jonny Jönsson (1), Växtorp, Mats Pernhem (2), Ljungby, Bengt-Åke Rundqvist (1), Visby, och Lasse Selkälä (2), Örebro.

I volleybollaget medverkade förutom dom på bilden också Roland Andersson (1), Nyköping, Dan Dölling (2), Uppsala, och Bertil Johansson (3), Alnö, i någon eller några matcher.

Svenska tennisframgångar

UNEF-mästerskapet i tennis i Ismailia blev en stor framgång för Swedbatt, som vann både lagtävlingen och dubbelfinalen. Den sistnämnda genom STR:s Arne Gustafsson, Sparreholm, och Gunnar Lingmerth. Eksjö, vilka slog sina polska finalmotståndare med klara 6-4, 6-3.

Arne lyckades också ta sej till singelfinalen, där han dock blev klart slagen av polacken Janos Elyman i två raka set med siffrorna 6-1, 6-3. Bronsmedaljörer i dubbeln blev Lars Björklund, (1) Limmared, och Sven-Anders Svensson, (1) Falkenberg, medan Gunnar Lingmerth blev placerad som femma i singel.

Swedbatt tog, som nämnts, också hem lagtävlingen, där resultatet räknades fram genom placeringarna i singel och dubbel.

Canlog svarade för de mycket fina arrangemangen. Nämnas kan också att Canlog CO, endast 42-årige brigadgeneralen R. J. Evraire, själv deltog i tävlingarna och visade prov på en riktigt hygglig spelstandard.

Så här såg Arne Gustafsson och Gunnar Lingmerth ut strax efter finalsegern i dubbeln, kanske något trötta men nöjda och belåtna.

□ Det svenska silverlaget i gevärsskytte, fr v Stefan Hamlin och Ismo Hämmäläinen, Stockholm, samt Curt Eriksson, Gävle.

Dubbelt silver i gevärsskytte

Det blev hemmaseger såväl individuellt som i lag när UNEF-mästerskapet i gevärsskytte avgjordes i Abu Zinima, högkvarter för Finbatts underhållskompani. Men det var hårt så att det förslog 2. kompaniets Ismo Hämmäläinen, Stockholm, som sköt bäst i det svenska laget, var bara två poäng efter segraren. På tredje plats kom 3. kompaniets Stefan Hamlin, från Stockholm också han. Dessa båda sysslar hemma med pistolskytte – Ismo har inte så mycket som hållit i en automatkarbin förrän han kom hit ner. Trea bland svenskarna blev Curt Eriksson från 1. komp och Gävle med en åttondeplats totalt.

Förlustmatch gav silvermedalj

Att en enda match – och dessutom en förlustmatch – räcker till silvermedaljer i en turnering hör onekligen till ovanligheterna. Men om bara två lag ställer upp, måste det rimligtvis bli andraplats för förlust. Det var vad som hände i UNEF-mästerskapet i handboll. Bara Polen och Sverige ställde upp och Polen vann med uddamålet, 10-9.

I det svenska laget spelade följande spelare. Knästående fr v målvakterna Christer Karlsson (2), IK Ramunder i Söderköping, och Hans-Inge Hansson (1), HK Björnen i Sjöbo, Göran Lennartsson (2), Södra Trögd's IK i Enköping, Anders Rithelm (2), Jönköping, och Thomas Nilsson (2), HK Hök i Laholm, Stående fr v Ove Börjesson (3), IF Hallby i Jönköping, Per Åke Olofsson (2), Norrköpings HK, Johan Hågård (1), Svärdsjö, Thomas Sjunnesson (3), Örskellunga, Roger Axelsson (2), Norrköpings HK, Jan-Inge Karlsson (2), Limhamns IF samt Kurt Laitinen (3), Oxfelövund.

Swedbatt har än en gång vunnit de flesta segrarna

□ "Sport-Olle" extraknacker som radioreporter, refererande fotbollsmatchen mot Gazas stadslag för Radio Malish. De övriga på bilden är matchläraren Ulf Hedlund och de våras lagledare Rolf Sjöberg.

Det är en nöjd och belåten Rune Olsson, 47, till vardags turistintendent i Dorotea, som Sandpappret träffar för en snabbintervju direkt efter det avslutande UNEF-mästerskapet, dvs pistolskyttet. Och med all rätt. I sin egenskap av sportofficer kan han glädja sig åt fina svenska idrottsframgångar. Swedbatt, som deltagit i samtliga 10 UNEF-mästerskap som anordnats, har än en gång visat sig vara den i särklass bästa UNEF-bataljonen när det gäller idrott. Också, höll vi på att tillägga.

— I en bataljon där idrottsintresset varit så stort som i denna, har det varit ett rent nöje att jobba som sportofficer, säger Sport-Olle. Visst

Fullträff för våra pistolskyttar

UNEF-mästerskapet i pistolskytte, som gick på skjutbanan i Baluza, blev en mycket stor framgång för Swedbatt, som tog hem både den individuella segern och lagtävlingen.

Vårt att notera är att den individuella segraren, STR:s Bernth Schagerlind, Uddevalla, inte kom bättre än fyra i kvalificeringsomgången (lagtävlingen). Men i finalen sköt han alltså desto bättre och noterade 295 poäng, vilket var två respektive sex poäng bättre än resultaten för de båda finnar som följde närmast i prislistan.

34 deltagare från sju nationer ställde upp i en mycket spännande och bra tävling. Bilden ovan är från segerceremonin och visar det segrande svenska laget bestående av fr v Ulf Hedlund (STR), Gällivare, Bernth Schagerlind, Thomas Andersson (1), Göteborg, och Christer Pedersen (STR), Skutskär. Tvåa i lagtävlingen blev Finbatt och trea Indbatt. Prisutdelare: Göran Wetterhundh.

har det varit jobbigt ibland – inte minst för att man varit tvungen att ligga så långt före i planeringen – men det har mer än väl kompenseras av det fina gensvar man fått från killarna.

Även om det är resultaten i de olika UNEF-mästerskapen som märks mest utåt, är det nog så att Sport-Olle glädjer sig mest åt, att så många i bataljonen tränat och deltagit i olika idrottsaktiviteter. Trots att han själv är gammal elitidrottsman med ett personbästa på 2.23,6 på 1000 meter från 1962 – vilket räckte till en tredjeplacering i Sverige-statistiken det året – har han nämligen omvärderat elitidrotten. Tycker att den är besmutsad med för mycket hormon-, prestige- och pengatänkande – att den ballast ur helt enkelt.

— Jag har varit ute som sportofficer en gång tidigare, nämligen på bataljon 66 M, säger Sport-Olle. Rent elitmässigt var klassen på den bataljonen faktiskt betydligt bättre än på denna, men breddmässigt låg den klart efter. Aldrig har jag sett så många löpa terräng, hiva skrot, lira tennis och så vidare som under de här månaderna.

— Vi har vunnit många segrar i årets olika UNEF-mästerskap. Någon som glatt dej speciellt?

— Det är svårt att säga så här på rak arm. Analogt med vad jag nyss sa om breddidrotten, vill jag nog framhålla det stora intresset för och deltagandet i poängtävlingen mellan kompanierna om bataljonschefens hederspris som det mest glädjande. Den tävlingen anser jag nämligen personligen vara den viktigaste av alla. Det är inte bara det att den engagerar så många, jag tror också att den är av väldigt stor betydelse för kompaniandan.

— Om vi till sist ber dej att så här strax före avresan ge ett gott råd till alla idrottsgrabbar i bataljonen inför deras fortsatta idrottande hemma, vad säger du då?

— Att dom inte ska idrotta i första hand för att bli bäst, utan för att det är så roligt. Med andra ord att dom ska försöka få lite distans till idrotten. Tror det är viktigt rent psykologiskt. Detta sagt av en gammal mångsysslande träningsnarkoman, som under sin mest aktiva period knappast tänkte på något annat än idrott.

Vi har rest för närmare en miljon kr

För vissa räcker arbetsdagen bara inte till. Jörgen Tjörnvall, chef för resedetaljen, och hans medarbetare Gunnar Lingmerth hör definitivt till dom. Det kan man lätt förstå, när man vet vad dom jobbar med. Hemma brukar resebyråer vara organiserade i produktavdelning, marknadsavdelning, ekonomiavdelning, bokningsavdelning och allt vad det nu heter – här är Jörgen och Gunnar allt detta själva. Och lite till, om sanningen ska fram.

Men, invänder kanske någon, det är väl skillnad på verksamhetens omfattning också. Tja, är det egentligen det? Ta en normalstor resebyrå som Fritidsresor exempelvis. Den har 15 olika resmål i sin katalog – Jörgen och Gunnar har 18 i sin. Som förresten har betydligt flera sidor också.

Under en bataljon kan man räkna med ca fem månaders aktivt resande, eftersom det brukar vara en tids leavestopp i början och slutet av varje period. Under dessa fem månader har 30-talet leaveresor anordnats. Det innebär sex avgångar per månad. Totalt har vi rest för närmare en miljon kronor i resedetaljens regi.

Samtliga medlemmar av bataljonen utnyttjar givetvis inte resedetaljens tjänster, men många gör det. Totalt har Jörgen och Gunnar skickat iväg 611 personer på "katalog"-resor. Populärast har Stora Egypten- och Stora Israel-resorna varit, men även resan till Thailand och

□ En intervju från Tjörnvall & Lingmerth Rese-AB:s huvudkontor i Baluza. På bilden ses fr v verksamhetschefen Jörgen Tjörnvall, och hans närmaste man, Gunnar Lingmerth.

de tre resorna till Kenya lockade ganska många.

Desautom har 247 personer åkt till Eilat på weekend- eller veckoresor och 60 hem till Sverige via Kairo eller Tel Aviv. Alla genom resedetaljens försorg. Som en extra service har Jörgen och Gunnar också ordnat specialprogram för medlemmar av bataljonen som tagit ner familjemedlemmar på semester. Det rör sig sammanlagt om ett 20-tal sådana specialprogram.

— Hur hinner man med allt detta?

— Ja, man får jobba både dagar och kvällar, säger Jörgen. Och nätter med ibland. Och som du vet så har jag ju varit här i tre bataljoner på raken nu och hunnit få både rutin och värdefulla kontakter.

På resebyråer är man ofta bortskämd med fina tekniska hjälpmedel som telex och data-terminaler. Jörgen och Gunnar har inte haft så mycket som en telefon. Man har fått kommunicera med resebyråer, flygbolag, biluthyrningsfirmor, hotell osv huvudsakligen via post och budbärare. Verkligt besvärligt var det under den israeliska poststrejken, som ställde till med mycket elände.

Att man trots dessa förhållanden verkligen klarat att genomföra alla researrangemang –

och på ett sådant sätt att kunderna genomgående varit nöjda och belåtna – är strängt taget ganska anmärkningsvärt.

PX-prylar till tusen

Vid sidan av chefskapet för resedetaljen har Jörgen Tjörnvall också svarat för PX-verksamheten. Visserligen med några frivilliga medarbetare, men ändå...

Vårt PX är en av de största duty free-affärerna i denna del av Mellanöstern. Verksamheten är organiserad på samma sätt som en postorderfirma. Förutom våra egna har också observatörer från hela Mellanöstern och folk från andra bataljoner gått via vårt PX för att få sina önskeprylar.

Totalt har det sålts för ett sammanlagt värde av 1,7 miljoner svenska kronor under bat 72 M. Exempelvis 2 324 kameraprylar, 1 181 stereografer och 272 klockor.

När brandchefen släckte lyset...

Elavbrott brukar vi drabbas av lite då och då och anledningarna är många. En gång var anledningen Thorbjörn Stafssudd, brandchef på "Camp Tre Kronor" och ambulansförare på sjukan.

Det var så att Thorbjörn skulle åka till huvudförrådet och byta ut en brandsläckare. På vägen körde han förbi en bekant, på vilken han naturligtvis skulle morsa. Det räckte med det. En hastig blick åt sidan och ambulansen hade fastnat i den stålwire som stagar upp ledningsstolpen mellan tandläkarmottagningen och markan. Wiren slet i sin tur ner stolpen, som naturligtvis föll rakt på ambulansen, som naturligtvis inte gick att rubba ur fläcken.

Då slocknade belysningarna på kampen, radioapparaterna blev tysta och kylskåpen började avfrostas. Elkillarna på Rep & Driv ryckte ut och lyckades med hjälp av hjullastaren lyfta stolpen rätt. Men det tog ungefär en timme innan dom hade fått rätsida på alla ledningar och ljusen åter kunde tändas i vår lilla stad.

Och i fortsättningen kommer Thorbjörn inte att morsa på någon, när han kör bil. Sen må det vara bataljonschefen själv...

MÅNADENS GÄSTTYCKARE:

"Jag kommer aldrig att ångra någon FN-bataljon som jag gjort. Dom är minnen för livet!"

Jag vill inte direkt påstå, att bat 72 M skulle vara en särskilt gnällig bataljon, men ändå kan jag inte låta bli att tycka, att det klagas och gnälls lite i överkant ibland. Ibland på maten. Är det inte det ena, så är det det andra. För mycket kyckling (dvs för ofta) och för lite mjölk (dvs för sällan). Ibland har jag inte kunnat låta bli att undra över, hur grabbarna egentligen föreställt sig FN-livet innan dom åkte hit ner. Hade dom rent av trott att det skulle vara precis som hemma?

Det var 1964 som jag gjorde min första FN-bataljon, sen dess har det hunnit bli ytterligare sex. Jag har alltså en viss erfarenhet av det här livet och menar att klagomålen så gott som undantagslöst är oberättigade. Åtminstone nu. Det är stor skillnad på FN-livet idag och för 15 år sen och allt har utvecklats till det bättre.

Jag minns min första utbildning för FN-tjänst som om det hade varit igår. Det var i

Kvarn utanför Linköping. Utbildningsprogrammet var ungefär detsamma som idag, fast då ingick också självförsvar och kravallövning, som vi alla trimmades i av den legendariske kapten Mann. Jag har glömt hans förnamn, men dom som har blivit utbildade av honom glömmet honom aldrig. Han hade fått sin utbildning i självförsvar i England under andra världskriget, i vilket han själv deltog som frihetskämpe i Norge.

Och så skulle vi åka ner då. Det var den första sexmånadersbataljon som Sverige skickade till Cypern. För transporten svarade några italienska plan, varav två nödlandade på vägen. Efter många om och men väl framme på Cypern transporterades vi till våra respektive kompanier. Själv låg jag på 1. kompaniet som var förlagt i Katapyrgos, ett bergigt och svåråtkomligt område.

Man kan fråga sej vad dom som klagat idag skulle ha sagt, om dom hade varit med då. Allt befäl bodde i tvåmanstält, medan grabbarna var förlagda i större tält typ vaktens i Baluza. Vi låg i tältsängar, som vi byggde upp underifrån för att komma upp i "rätt lighnivå". Sängkläderna utgjordes av sovsäckar. Kaminer fanns visserligen men under de kalla vintermånaderna, då det till och med snöade ibland, räckte dom inte till för att hålla kylan borta.

28 C var en betydligt större bataljon än 72 M. Totalt var vi mer än 1 000 man fördelade på STR-kompani och tre skyttekompanier med förstärkning av en granatkastarpluton och en ferritpluton (små pansarvagnar bestyckade med luftvärnsraketprutor). Till bataljonen hörde också militärpolis och civilpolis.

Eftersom jag då som nu jobbade i köket, kan jag bäst jämföra köksutrustningen och maten. Jag kommer aldrig att glömma 28 C:s kök, som bestod av ett stort tält med jordgolv. Köket var såväl beredskapsplats för mat som förråd för samtliga matvaror. Där fick grönsaker, rotfrukter och färskvaror samsas om utrymmet, något som redan på den tiden var helt förbjudet enligt den svenska livsmedelslagen. Spisarna gick på bensin och luft. Det fanns en tank för bensin och en trycktank för luft, som man fick pumpa med en cykelpump. Inte alltför sällan inträffade incidenter i form av brännskador på personal och utrustning. Den övriga köksutrustningen var av ungefär samma standard, men det gick att laga mat då också. Det måste bara gå.

Vatten fanns inte på platsen utan hämtades från en brunn ungefär en mil från kampen med hjälp av en gammal Bedford. Sen var det vattendriverns sak att fördela vattnet till köket och samtliga observationsplatser. Vi fick det i 50-litersflaskor, så någon dusch var aldrig att tänka på. Det är klart att det fanns en och annan som klagade, men på det stora hela

Månadens gästtyckare är Björn Eriksson, kokgruppchef på 1. kompaniet. Björn är en av bataljonens största FN-veteraner med sju bataljoner på meritlistan. 28 C, 30 C, 38 C, 56 M, 60 M, 63 C och 72 M.

taget så trivdes vi fint. Vi hade väl inte så stora pretentioner på den tiden...

Den som var med då skulle vara glad för den mat vi får idag. Allt som oftast fick vi livnära oss på amerikanskt reservlivsmedel, det kunde bli både tre och fyra gånger i veckan. När vi undantagsvis fick kött, så var det så gott som uteslutande färskt kött eller kyckling. Får i käl var något som man fick lära sej att tycka om, vare sej man ville eller inte. Ska jag vara riktigt rättvis, så hände det allt att vi fick nötkött någon enstaka gång också. Mjölk däremot förekom inte alls, i stället tilldelades var och en två burkar öl och en burk juice om dan.

Observationsplatsernas kök bestod av mindre fotogenkök, på vilka tillreddes frukost och kvällsmål. I övrigt lagades måltiderna på kampen och skickades ut till observationsplatserna. Det är inte alltför svårt att tänka sej vilken kvalitet det hade blivit på maten, innan matbilen hade hunnit fram till de sista observationsplatserna.

På kampen fanns en gemensam mäss och där gick det också att få sej en drink. Om man var befäl vill säga. Gemensamheten och spritjämligheten sträckte sej nämligen inte så långt som ner till vanliga meniga.

Några ord om toaletterna också. Dom bestod av en grop i marken, över vilken sattes en bänk med fem till sex hål. Ensam behövde man inte känna sej ens på muggen...

Några PX-varor hade vi inte heller på den tiden, men jag minns att vi fick skicka hem en limpa cigaretter i månaden tullfritt. Till att börja med. Med tiden reducerades denna förmån till två askar i månaden.

Varför denna tillbakablick? Vilket syfte tjänar en sån här jämförelse mellan då och nu? Ja, egentligen tjänar den väl inget syfte alls. Om den inte möjligen kan mana till eftertanke för dom som tycker att vi har det så dåligt idag.

Handen på hjärtat - har vi det egentligen så dåligt? Har vi så stora skäl att klaga? Personligen tycker jag inte det.

Och så vill jag bara säga en sak till: Jag har inte ånrat och kommer aldrig att ångra någon FN-bataljon jag gjort. Dom har alla blivit minnen för livet för mej.

Så här bodde vi. Staben och STR-kompaniet

□ Mellan 1918 och 1967 var Baluza en järnvägsstation på linjen Gaza-Qantara. Efter sexdagarskriget i juni 1967 var järnvägens saga all och Baluza blev brigadhökvarter för Israels styrkor i norra Sinai.

□ Det var Yom Kippur-kriget 1973 som ledde fram till att Svedbatt fick ta över Baluza, även om det var ganska långt efter kriget som det skedde. Ända fram till början av 1976 låg Baluza fortfarande i den israeliska zonen. Då utrymde israelerna och Baluza blev under kampannen Tre Kronor nytt högkvarter för Svedbatt.

□ Norrtälje. Varför kallas egentligen området ovanför backen i Baluza så? Ja, något ska det ju betyda och eftersom det ligger lite norr om den stora bebyggelsen så... Där fanns förutom en hel del bostäder också NCO- och Private-mässarna, några förråd och strax intill Fastas radion med sin husvagn och - under den stora sandkullen - Radios Mallish-studion i vad som en gång var ett israeliskt skyddsrum.

Så här bodde vi.

1 Komp

□ "Camp Sinai", den verkliga nybyggarkampen inom Svedbatt. Till skillnad från de andra huvudkatterna helt upbyggd av svenskar.

□ Position 555 vid Hemingway Road. Från positionen utgick ett backigt patrullspår, som gick alldeles intill E-linjen.

□ Även position 554 låg alldeles intill E-linjen, lite avsidens beläget mitt emellan 553 och 555.

□ På checkpoint 553 var det jobbigt värre med mycket trafik från tidiga morgnar till sena nätter.

□ 552, en något udda position i kanten av det stora flata saltrasket inte långt från Baluza.

Så här bodde vi.

2. Komp

□ 550 som positionen såg ut innan den i mitten av april flyttades till Plastic Beach. Hette fram till Yom Kippur-kriget Budapest och var det 18:e och sista fortet i Bar Lev-linjen.

□ "Camp Kung Karl" byggdes av israelerna, togs över av först senegalesiska och sen svenska FN-soldater. Polacker och framför allt kanadensare från intilliggande El Tasa kom ofta på besök.

□ Checkpoint 571 två mil öster om El Tasa-korset var egentligen en vanlig position utan någon genomfartstrafik.

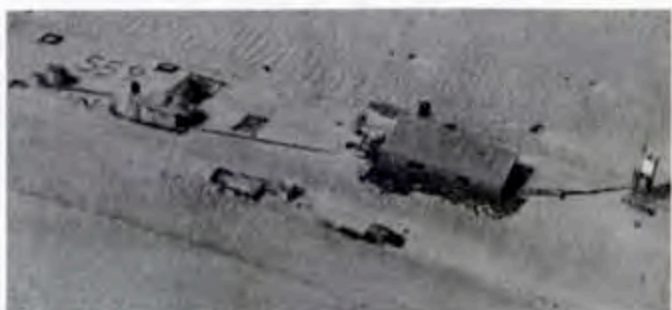
□ Position 570 låg sex kilometer norr om 571. Alldeles intill gick israelernas patrullspår längs E-linjen.

□ 651, vår sydligaste position längs E-linjen. Här höjds besökare på bataljonens i särklass bästa kaffe.

□ Checkpoint 560, en av våra portar mot väster, blev känd för sin snygga toalett.

□ Position 559 var ett riktigt blåshål. Men ett trivsamt blåshål trots allt.

□ På position 557 brann matsalstället upp den natt då kompanichefen kom på besök.

□ Kännetecknande för 556 var backen från positionen och upp till dess posttorn.

Så här bodde vi.

3. Komp

□ "Camp Göta Lejon", liksom "Camp Tre Kronor" en f.d järnvägsstation på linjen Gaza-Qantara. Observera de solbadarvänliga hustaken, flitigt utnyttjade.

□ "Camp Rabah", en lummig oas med ett fantastiskt kök. För våra drivers mest känd som bataljonens tankstation men mycket annat också. Mest en servicenläggning för UNTSO.

□ 565, en mysig position med havet inom synhåll. Men stranden var också ett populärt tillhåll för smugglare. Där har exempelvis stora mängder hasch flutit i land. Men det var före vår tid...

□ Nära havet låg också position 556, men härifrån fanns ingen väg fram till det saltvatten. Hit brukade regelbundet en gammal beduinfarbror komma för att tugga mat.

□ Checkpoint 567 - alltid i våra hjärtan. Här passerade SDS:en på väg från Tel Aviv till Bahza, ofta med några hett efterlängtrade säckar post. Dessvärre också utan ibland.

□ Position 568, sex km söder om 567.

□ OP Triss, vår egen budposition.

□ Naturen gjorde resan till position 569 till en upplevelse.

Det kom en order som blev början till något stort

Vid middagstid torsdagen den 26 april fick bat 72 M för första gången märka av en praktisk konsekvens av fredsavtalets undertecknande mellan Egypten och Israel i Washington på dagen precis en månad tidigare. Det var i form av ett telefonsamtal från Force Commander Rais Abin till bataljonschefen Göran Wetterlundh i vilket den sistnämnde fick uppdraget att svara för säkerheten vid den konferens som den s k Joint Commission på söndagen tre dagar senare skulle hålla i El Tasa. För den första konferensen för den egyptisk-israeliska kommission som har att svara för detaljerna i fredsavtalets genomförande. Sen dess har det blivit några till, om allt gått enligt planerna.

Några timmar senare mottog bataljonschefen den förberedande ordern och när den slutliga ordern kom natten mellan fredag och lördag hade han redan klarat ut med sina närmaste män hur uppdraget skulle lösas.

Under bataljonschefen direkt ansvarig för planeringen av uppdragets lösande var Strichchefen Aliv Svensson, som till sin hjälp i detaljarbetet hade DO Per-Olof Michel. På platsen (El Tasa) ansvarig var chefen 2. kompaniet, Börje Sandgren, som till sitt förfogande inte bara hade det egna kompaniets resurser utan också personal och materiel från bataljonens övriga kompanier.

Redan på lördagen märktes med all tydlighet att något stort var i görningen. Vi tänker då mindre på det samordningsmöte som under HQ-översten D. C. Fitz-Gerald's ledning hölls i El Tasa och mera på den skärpta beredskap som var anbefälld från kl 10.00. Den innebar bl a tätare patrullering och skärpt kontroll vid in- och utpasseringar i vår del av buffertzonen och en stor del av personalen insatsberedd.

Kl 07.00 på söndagsmorgonen övergick den skärpta beredskapen till stridsberedskap 3:5, vilket bl a innebar att armstyrkorna skulle vara insatsberedda på fem minuter i stället för som normalt 30.

Dessbättre behövde dom aldrig sättas in. Våra poster och patruller hade situationen helt under kontroll och inte den minsta lilla incident inträffade. Kl 14.45 kom ordern om återgång till grundberedskap och normal indelning, vilket var avslutningen på den dag då några hundra svenskar i fredens tjänst långt hemifrån gav Sverige betydande goodwill världen över.

► Alla våra hundar var i tjänst denna dag och bidrog verksamt till ordningen. Flitigt filmade blev dom för också. Här är det Harry och hans förare Lars Ohlsson som övervakar de israeliska nyhetsmännens ankomst till El Tasa.

□ Den tillfälligt upprättade checkpointen RJ 2 vid Jerusalem Road öster om El Tasa ingick i den yttre bevakningsringen. Roger Jonsson, Bredbyn, och Bo Hägg, Sundsvall, spanar längs vägen mot checkpoint 571 och Israel.

□ Först på plats var de tidnings-, radio- och TV-människor som kom från Kairo. Här eskorteras de in till El Tasa av två svenska FN-jeepar.

Det var söndag och 42 grader varmt i skuggan. Det var ovana förhållanden för svenska FN-soldater. Men ingen kan säga annat än att dom tog tillfället i akt, när dom nu fick chansen att visa vad dom går för. Man kan ha lättare uppdrag än att svara för säkerhetsarrangemangen, när den egyptisk-israeliska kommission som har att reglera detaljerna i fredsavtalets genomförande håller sitt första sammanträde.

Så här efteråt kan man väl utan att förhåva sej alltför mycket konstatera, att det var på rätta axlar det tunga ansvaret vilade. 126 personer passerade in i vår del av buffertzonen från olika håll och på olika sätt och alla passerade ut igen några timmar senare utan att den minsta incident inträffade. Det var inte utan anledning som bataljonschefen Göran Wetterlundh efteråt fick motta såväl parternas som UNEF HQ:s tack för en fin insats av Swedbatt.

Det är naturligtvis både tråkigt och otillfredsställande att det ska vara så, men när detta skrivs är det fortfarande oklart hur de närmaste inslagen i fredsprocessen kommer att se ut. Än mindre vet vi om hur UNEF:s och Swedbatts framtid i området kommer att gestalta sej. Men vi kan i alla fall vara glada åt att det äntligen börjat hända något – och åt att det börjat så bra. Freden mellan Egypten och Israel har blivit en realitet efter 31 år och det var under bat 72 M:s tid här nere den blev det.

Utän tvekan är det FN-bat 72 M som är Fredsbataljonen. Sen må andra redan ha kallat sej det. . .

□ Efter ett par timmar kom Canlog med lunchen, som bars in direkt i konferenslokalen.

□ Ryktet har gått om att herrarna innanför dessa stängda dörrar snart är klara och ett internationellt TV-team gör sej berett att filma den första bästa som kommer ut.

◀ De sista förberedelserna är klara, den första sammankomsten med Joint Commission kan börja.

▶ Men ingen kom ut utan massmedias representanter fick komma in i stället. Alla dök genast på kommissionens båda ordförande, Israels Dov Sion (i v) och Egyptens glade Saad Edin Abu Schnab.

Fråga 1

Vad väntade du dej av den här tiden i FN-tjänst?

□ Henry Antonsson, Bjurå. Private. Bilmekaniker på "Camp Göta Lejon", 3. komp.

□ Sven-Ingvar Jeppesen, Kvibille. QM och chef för trasstroppen, 3. komp.

□ Lasse Johansson, Södertälje. Private. Sjukvårdare och skyttesoldat på 2. komp, 2. plut.

□ Sigvard Johansson, Vara. Sergeant och infoassistent på 1. komp.

□ Stefan Larsson, Strängnäs. Kassör på Underhållsavdelningen.

<p>Ett omväxlande, intressant och annorlunda jobb på främmande mark samt en möjlighet att få komma i kontakt med ett annat levnadssätt och en annan kultur än hemma.</p>	<p>Tycker nog att det i stort blev som jag hade hoppats. Dessutom är jag angenämt överraskad av det fina förhållandet mellan befäl och meniga, jag hade nog trott att det skulle vara betydligt mera militärt.</p>	<p>Det i jämförelse med vad vi är vana vid hemma i Sverige provisoriska livet här nere. Jag tänker framför allt på lokalbefolkningen, men även vi själva har ju haft det förhållandevis sparsamt. Kamratskapet kommer jag också att minnas. Det har varit mycket fint.</p>
<p>Att tjänsten skulle vara meningsfull samt att jag skulle få möjlighet att se så mycket som möjligt av denna del av världen.</p>	<p>Ja, som jag trott.</p>	<p>Den fina andan och det goda kamratskapet på 3. kompaniet. Det har jag upplevt både i och utom tjänsten.</p>
<p>Att få komma ut och se se om, att få träffa nya kamrater och att spara ihop lite pengar.</p>	<p>Det mesta blev som jag hade trott, men jag är lite besviken på vissa saker. Framför allt att tjänsten här nere liknat grundutbildningen hemma i Sverige lite för mycket. Vissa befäl har behandlat en som en värnpliktig. Den obligatoriska tremilamarschen är bara ett exempel. En helt annan sak: jag tycker att det varit lite dåligt med mat och bröd.</p>	<p>Leave- och permisresorna och den goda kamratandan. Och så alla dumma saker som hänt ute på positionerna förstås...</p>
<p>En tid i en annorlunda miljö. Solken, värme och också att tjäna en slant. Kort sagt: en tids avbrott från Sverige.</p>	<p>I stort sett blev det som jag hade väntat mej, men jag är besviken över den tröghet som finns i nästan allting. En annan sak som jag upplevt som tråkig är att när man tagit upp exempelvis ordningsfrågor med ledningen, så har svaren nästan regelmässigt varit något om att man ju alltid kan åka hem, om det inte passar. Med såna svar tror jag inte att man kommer nästans.</p>	<p>Det fina kamratskapet.</p>
<p>Att få uppleva något annat än det vanliga jobbet hemma, att få träffa nya människor, att få se de länder vi verkar i och se hur den bofasta befolkningen lever.</p>	<p>Det blev ungefär som jag hade väntat mej. Det som blev den största besvikelsen var den byråkrati och tungroddhet som visade sej råda inom FN:s organisation.</p>	<p>Två saker: Det goda kamratskapet både under arbetstid och fritid och resorna i Egypten och Israel.</p>

Fråga 1

Vad väntade du dej av den här tiden i FN-tjänst?

<p>Att få se mej om i denna intressanta del av världen och att få träffa nya människor.</p>	<p>Ja, det kan jag svara direkt ja på. Jag har fått se ännu mer än jag hade hoppats på och jag har också fått många nya vänner. Synd bara att man när man kommer hem igen inte kan träffa dom i den utsträckning man skulle vilja.</p>	<p>Utan tvekan kompisarna, den goda stämningen och det fina kamratskapet. Leave- och permisresorna har naturligtvis också gett en massa minnesvärda upplevelser.</p>
<p>Det fanns flera anledningar till att jag sökte den här tjänsten. Jag ville få lite omväxling till tjänsten hemma och jag ville ta chansen att få göra nya erfarenheter i en ny miljö och träffa nya kamrater. I övrigt hade jag bestämt mej för att inte ha några speciella förväntningar utan ta en sak i taget.</p>	<p>Det blev väl i stort sett som jag hade tänkt mej, eller rättare sagt som jag hade hört av kamrater från tidigare bataljoner, fast mestadels positivare. Jag tänker exempelvis på tjänsten inom plutonen. Hemifrån är jag van vid en hel del problem och motsättningar inom en pluton eller ett kompani, men här nere tycker jag att alla ställt upp för varandra på ett sånt sätt att problemen nästan uteblivit helt.</p>	<p>Svårt svara på, men troligen de nya kamrater man lätt känner, ökenmiljön och leaveresorna.</p>
<p>Jag gick arbetslös hemma och behövde något att göra. Väntade mej något nytt och annorlunda helt enkelt. Och dessutom var det ju en fin chans att få se länder, som man nog inte skulle ha besökt som turist.</p>	<p>I stort sett bra. Eftersom jag jobbat som driver har jag ju verkligen fått se en hel del. Genom vårt rotationsystem inom transportplutonen hann arbetet aldrig bli långtråkigt heller.</p>	<p>Svårt att säga. Jag har fortfarande en massa osorterade intryck.</p>
<p>Flera saker. Erfarenheter som kan vara värdefulla i mitt yrke, att få uppleva natur och kultur i denna märkliga del av världen, att på nära håll få studera en politisk situation som påverkar hela världens framtid, förbättring av språkkunskaperna och att få träffa många intressanta människor.</p>	<p>Erfarenheterna är helt övervägande positiva. Irriterande men uthärdlig var den byråkratiska tungroddheten. Beklagligt är också att kraven på militärrättvisa och tendensen att förstora upp små problem skapat helt onödiga irritationer. Ömsidig generositet och förmåga att "gilla läget" samt att kunna avfärda småproblem med en klacksparck är egenskaper som är värdefulla i FN-tjänst.</p>	<p>Det är också flera saker. Den säregna miljön och människorna. Jag tänker då på både lokalbefolkningen och FN-personalen från många olika länder. Vidare ledigheten ihop med familjen och sist men inte minst det goda kamratskapet.</p>
<p>En rolig och annorlunda tid helt enkelt.</p>	<p>Bara i viss utsträckning. Jag hade väntat mej ett lite friare och inte så militärt inrutat liv, som det faktiskt varit ibland. Dessutom är jag lite besviken över att det varit så besvärligt att få ut permis. Jag har helt enkelt inte hunnit se allt vad jag velat se.</p>	<p>Den dag då vi hade närmare 50 graders värme på kampen.</p>

Fråga 3

Vad kommer du att minnas mest och längst?

□ Christian Lindqvist, Säffle. Private. Packman på husaförrådet.

□ Bengt Ring, Kristianstad. Kapten och chef för 2. plut, 2. komp.

□ Peter Stark, Motala. Private. Driver på transportplutonen.

□ Alv Svensson, Skövde. Major och chef för Stridsavdelningen.

□ Kim Söderblom, Södertälje. Private. Kock på "Camp Sinai", 1. komp.

Det var vi som fick uppleva freden...

BAT-CHEF

Göran Wetterlundh
Stattenavägen 8
281 00 Hässeholm
0451/14718

STABS-CHEF

Björn Lundholm
Saxvägen 5
831 00 Östersund
063/125898

STRI-AVD

Alv Svensson
Ädelstensv. 23 E
541 00 Skövde
0500/36273

Anders Karlsson
Klostergat. 7
271 00 Ystad
0411/18888

Bo Thorsell
Höllviksstrandsv.
230 12 Höllviksnä
040/450678

Per-Olof Michel
N. Klaragat. 6
653 40 Karlstad
054/188181

Björn Sterner
Dianavägen 37
771 00 Ludvika
0240/14776

Gert Lindau
Lergökgatan 77
214 79 Malmö
040/946004

Bo Ringdal
Grankottev. 48
181 46 Lidingsö
08/7673144

Jan-Olof Paulson
Höganäsavägen 92
260 40 Viken
042/236901

UNDERHÅLLS-AVD

Claes Ståhle
N. Mälårstrand 82
112 35 Stockholm
08/549831

Peter Tamm
Vankiva Gärd
281 00 Hässeholm
0451/19263

Rolf Löfberg
Murklevägen 4
292 00 Karlshamn
0454/18513

Arne Lindvall
Lovisedalsv. 47
186 00 Vallentuna
0762/24803

Rolf Cederholm
Storgatan 133 A
262 00 Ängelholm
0431/17856

Walter Meijer
Hamngatan 1 B
149 00 Nynäshamn
0752/16570

Lars Kronfors
V. Rönneholms-
vägen 44 A
217 41 Malmö
040/918387

Lars Ring
Göingegatan 44
291 38 Kristianstad
044/111500

Torsten Källstrand
Blåbärstigen 38
546 00 Karlsborg
0505/11239

Anders Dahl
Jonstorpsv. 25 A
682 00 Filipstad
0590/10998

Lennart Sjögren
Prästkragegat. 8
199 00 Enköping
0171/37214

Nilsrik Carlsson
Jenny Linds väg 15
752 50 Uppsala
018/403456

Staffan Vesthörn
Box 1
810 22 Årsunda
026/40714

Bengt Svensson
Infanterigat. 11 H
260 70 Ljungbyhed
0435/41412

Lars-Erik Boström
Idrottsvägen 3
546 00 Karlsborg
0505/30560

Lennart Korywall
Munkabo, Skärv
530 50 Axvall
0511/62160

Stefan Larsson
Bondegatan 4
152 00 Strängnäs
0171/21639

Arne Hedén
Färtsvägen 12
199 00 Enköping
0171/21639

Mikael Ekström
Tallkottsv. 10 B
741 00 Knivsta
018/341443

PERS-AVD

Sven Vannerberg
Granliden 9
281 00 Hässeholm
0451/15947

Bengt Nordberg
Ägovägen 6
244 02 Furulund
046/738127

Håkan Jeppsson
Starvägen 12
230 10 Skanör
040/470467

Kaj Lindman
Lugnet
Krångegatan
585 90 Linköping
013/95015

Ingvar Holmquist
Garvaregat. 11
952 00 Kalix
0923/10336

Henning Robertson
Torkelsgat. 28 A
753 29 Uppsala
018/148589

Allan Bäckström
Höstrågvägen 1
170 10 Ekerö
0756/31295

Kåbe Lidén
Sköndalsvägen 29
123 53 Farsta
08/942357

Stieg Forsberg
Hornsgatan 75
116 49 Stockholm
08/850420

Jörgen Tjörnvall
Pilåkersvägen 55
217 64 Malmö
040/61065

STR-KOMP

Gunnar Lingmerth
A. Engströmög. 31
575 00 Eksjö
0381/12855

Rune Olsson
Soflavägen 73
910 70 Dorotea
0942/11040

Bengt Hällkvist
Sjöliden 40
590 61 Vreta Kloster
013/60245

Lars Josefson
Valhallavägen 65
114 27 Stockholm
08/310088

Arne Bergman
Pj 303
942 00 Älvsbyn
0929/20188

Sten Berglund
Slättravägen 25
824 00 Hudiksvall
0650/93224

Lars Olofsson
Pj 4226
930 20 Burträsk
0914/40054

Stabs-plut

Rolf Sjöberg
Ytterfäll 35
871 00 Härnösand
0611/72259

Berndt Berlin
Peterson Bergers-
väg 17
752 49 Uppsala
018/400101

Erik Karlberg
Hägsvägen 3 C
262 00 Ängelholm
0431/20555

Lars Hellqvist
Skansholm 701
912 00 Vilhelmina
0940/21076

Ola Kellgren
Malmstensg. 4 A
411 29 Göteborg
031/207882

Jonas Carlsson
Hagåkersg. 71 A
261 42 Landskrona
0418/15311

Christer Pedersen
Pensionärsv. 4
814 00 Skutskär
026/70192

Christer Bark
Eketorp
614 00 Söderköping
0121/10349

Staffan Frölin
Laestadiusv. 15
972 00 Gällivare
0970/11378

Arnold Lennartsson
Grönaberg
340 36 Moheda
0472/78011
Utländ till TPC

Bengt Karlsson
Pj 6331 Hjälm
434 00 Kungsbacka
0300/23167

Rickard Björk
c/o Ulfvik
Lysviksg. 6
123 42 Farsta
08/941036

Rolf Sjöberg
Vasavägen 11
171 39 Solna
08/273597

Jan Johansson
Skolgatan 7
561 00 Huskvarna
036/134639

Bengt Englund
Skeppstävågen 13
820 10 Arbrå
0278/41286

Ingemar Kullberg
Pj 226
540 17 Lerdala
0511/80150

Leif Norén
Karlslad 869
690 21 Granbergs-
dal
0586/14060

Roul Steiner
Pj 2273
683 00 Hagfors
0563/93076

Jan Dahlström
Tängningsg. 9
781 00 Borlänge
0243/82850

Ulf Backman
Sem 1057
830 43 Ås
063/30073

Peter Erik Lindgren
Mossvägen 21
941 00 Piteå
0911/37772

Robert Persson
Östergatan 34
231 00 Trelleborg
0410/17728

Hans Nilsson
Furuvägen 2 B
971 00 Malmberget
0970/24959

Stefan Odestedt
Box 2092
433 02 Partille
031/406573

Håkan Wengström
Törnåkersgatan 5
217 44 Malmö
040/980651

Pär Nilsson
Parkgatan 11 B
941 00 Piteå
0911/10472

Robert Johansson
Storegårdsv. 3 C
440 41 Nol
0303/40760

Transport-plut

Lennart Gunnarsson
Lillegårdsv. 15 A
541 00 Skövde
0300/83335

L-G Persson
Skulptur-
platsen 2 B
302 71 Halmstad
035/37393

Jan Roligs
c/o Lindvall
Lekattvägen 17 C
793 00 Leksand

Olov Wallo
Högloftsvägen 7
151 44 Södertälje
0755/14384

Lennart Persson
Pirgatan 7
253 73 Helsingborg
042/221493

Thomas Söderman
Smultronbacken 13
811 00 Sandviken
026/255308

Peder Granberg
Västgötagatan 1 C
534 00 Vara
0512/11104

Lars Gustafsson
Professorsg. 12 B
214 53 Malmö
040/216549

Lennart Strömbäck
Klövjestigen 6 C
811 00 Sandviken
026/273111

Hans Westberg
Garvar Lundins
gränd 8
112 20 Stockholm
08/547801

Bertil Nilson
Storegårdsv. 25 C
541 00 Skövde
0500/19486

Jan Wahlund
Väpnaregatan 6 B
802 37 Gävle
026/183157

Karl-Erik Lauritz
PI 505
830 13 Åre
0647/50544

Christer Larsson
Bjåret
233 00 Svedala
040/401072

P-O Marklund
PI 834
930 81 Glommers-
träsk

Kenneth Holmgren
Stockholmsv. 21 A
761 00 Norrtälje
0176/18040

Håkan Malmström
Pårongränd 12
151 44 Södertälje
0755/38208

Bo Andersson
Kullgatan 2
590 40 Kisa
0494/12714

Arne Gustafsson
Halls mossen 6
640 34 Sparreholm
0157/33043

Per-Olof Svensson
Högås 2222
910 11 Bjurholm
0932/10172

Ronny Rothoff
Kungsgatan 31 B
199 00 Enköping
0171/38521

Bengt Lundberg
Odengatan 18 A
552 42 Jönköping
036/163281

Bengt Johansson
Nygtan 4
981 00 Kiruna
0980/13688

B-G Eriksson
Videgatan 2
268 00 Svalöv
0418/63691

Roger Axelsson
Floravägen 11 D
773 00 Fagersta
0223/13189

Kaj Forsberg
Samuelsbergsg. 28
591 00 Motala
0141/14584

Rolf Larsson
Lövsätgatan 6 B
703 56 Örebro
019/143435

Thomas Nicklasson
Löparvägen 9
352 51 Växjö
0470/80991

Lennart Andersson
Brunnsvägen 2 D
290 70 Svängsta
0454/23620

Bo Lindberg
Kamvägen 27
930 20 Burträsk
0914/10838

Folke Nelsen
Box 1009
783 00 Säter
0225/51447

Kent Sundnäs
Traströvsgränd 15 C
862 00 Kvilleby
060/562889

Tore Johansson
Börsgård
310 51 Heberg
0346/51340

Raymond Mark-
stedt
Hedberg
930 80 Arvidsjaur
0960/70037

Roger Högberg
PI 308
440 92 Svanesund
0304/10080

Bo Lundros
Smödvägen 7
810 70 Älvkarleby
026/72249

Kent Hamberg
Haga 4766
880 20 Långsele
0620/20937

Leif Willman
Ullmangatan 3
417 09 Göteborg
031/510459

Kjell Kimström
Turebergsv. 15 B
191 47 Sollentuna
08/356889

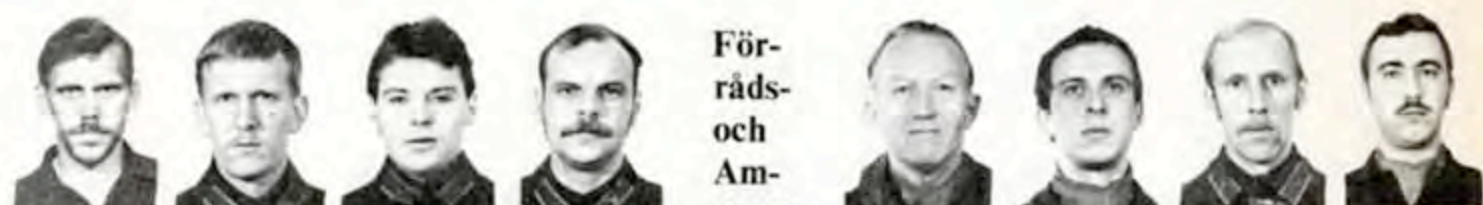
Billy Holm
Hökvägen 59
284 00 Perstorp
0435/31382

Peter Stark
Drottninggatan 64
591 00 Motala
0141/51116

Tore Johanson
Mossaledsv. 5250
430 41 Kullavik
031/930394

Peder Pettersson
Korsnäsavägen 58
802 38 Gävle
026/194886

Anders Wallenborg
Hattgatan 7
133 00 Saltsjöbaden
08/7177066

För-råds-och Am-grupp

B-Å Gustafsson
Bärnsteng. 47 A
253 68 Helsingborg
042/297941

Tommy Persson
Skepparegatan 10 C
271 00 Ystad
0411/14289

Björn Svensson
PI 1124
264 00 Klippan
0435/11245

Stig Widefjäll
Nils Jans väg 17
910 24 Obbola
090/45491

Alf Hagberg
PI 2429
451 00 Uddevalla
0522/60230

Staffan Sundkvist
Höjdvägen 19
941 00 Piteå
0911/34285

Berndt Lindahl
Fack 93
960 17 N. Bredåker
0921/20140

Jan Eriksson
Hermelinsvägen 9
891 00 Örnskölds-
vik
0660/42687

Joachim Dechow
Hillarpsvägen 23
262 00 Ängelholm
0431/30006

Robert Berneheim
Hässelholmsatan 9
214 43 Malmö
040/970039

Curt Klasson
Furutorpsgatan 12
831 00 Östersund
063/102530

Per Löfgren
Dalavägen 10 A
632 39 Eskilstuna
016/352605

Bo Lindström
Rönngatan 1 C
641 00 Katrineholm
0150/10724

Tommy Olsson
Kristinebergsv. 61
230 30 Oxie
040/547007

Ulf Rosengren
Väktaregatan 12
532 00 Skara
0511/11815

Kent Karlsson
PI 3261
450 52 Dingle
0523/91147

Eric Skoglund
Box 45
970 35 Tärnsjö
0978/22043

Sjuk-vårds-tropp

Christian Lindqvist
PI 3146 Getebål
661 00 Saffle
0533/60103

Elmer Engqvist
Idrottsvägen 26
620 20 Klintehamn
0498/40931

Bertil Bergwall
Trebackalångg. 26
281 00 Hässelholm
0451/82159

Ulf Hedlund
Curtelussvägen 9
972 00 Gällivare
0970/14231

Bernth Schagerlind
Kvartettvägen 8
451 00 Uddevalla
0522/71285

Thorsten Brückner
Långholmogatan 26
117 33 Stockholm
08/584323

Anders Karlsson
Åsgården, Aspö
152 00 Strängnäs
0152/60035

Stefan Romell
Änggatan 27
702 24 Örebro
019/131260

Rep-och driv

Christer Nygren
Uppförbacken 3 F
910 24 Obbola
090/45892

Ulf Bardhem
Vegagatan 18
281 00 Hässelholm
0451/83457

Thomas Lundin
Spösvägen 15
831 00 Östersund
063/118045

Kjell Larsson
Box 27
930 81 Glommers-
träsk
0960/23029

Tore Ivarsson
PI 5321
432 00 Varberg
0340/25071

Mats Duhstrand
Finessvägen 5 A
264 00 Klippan
0415/12372

Anders Pikkaramen
Huuki
970 40 Pajala
0978/56018

Lars Nordh
Hälsövägen 11 H
712 00 Hällefors
0591/16083

För-pläg-nads-plut

Bo Robertson
Pilångerunden 15 A
261 42 Landskrona
0418/22503

Thorbjörn Stafssudd
Fredsgatan 12 B
149 00 Nynäshamn
0752/14572

Stefan Algotsson
Bergsgatan 21 B
292 00 Karlshamn
0454/14632

C-O Mikaelsson
Floragatan 34
961 00 Boden
0921/13410

Erik Törnvall
V. Bangatan 41
703 54 Örebro
0304/13410

Kjell Nilsson
Bölevägen 41
931 00 Skellefteå
0910/76458

Lennart Winberg
Hantverkareg. 30
891 00 Örnskölds-
vik
0660/17554

Pia Egnell
N. Allen 26 B
654 61 Karlstad
054/181909

Per Hallgren Hornsbruksväg, 5 A 117 34 Stockholm 08/347513
 Bertil Ottoson Fack 34 910 92 Nästansjö 0940/34042
 Torleif Jansson Gästgärvaregatan 11 781 00 Borlänge 0243/33896
 Juhani Nurminen Kyrkbergsv. 20 C 852 44 Sundsvall 060/170270
 Ingemar Ericsson Kyrkgatan 44 831 00 Östersund 063/103833
 Robert Lindgren N. Långvinkelsg. 73 252 34 Helsingborg 042/181892
 Ingemar Nellfors Lindåkersv. 5 A 781 00 Borlänge 0243/29527
 Lennart Svensson Brynnejgatan 5 552 48 Jönköping 036/141227
 Bo Larsson Skogshyddeg. 56 502 34 Borås 033/128516

Filip Whass Djupsundg. 23 602 36 Norrköping 011/137190
 Anders Martis Källgårds Martille 621 00 Visby
 Kjell Thureson Rappestad 590 50 Vikingstad
 Lars Rudhe Görvalds Gärd 175 40 Järfälla 0758/36166
 Walle Mitts Kvarngårdsq. 1 635 55 Eskilstuna 016/124466
 Lars Larsson Bergsvägen 18 710 41 Fellingsbro 0589/20437
 Kjell Bexell Norrullsgatan 3 598 00 Vimmerby 0492/13893
 Jim Malm Bergsvägen 4 234 00 Lomma 040/412976
 Per Johansson Rosenbergsq. 20 B 252 42 Helsingborg 042/135106

Stefan Hamberg Nöthärsv. 48 752 57 Uppsala 018/425146
 Åke Dahl Godtemplareg. 21 A 281 00 Hällesholm 0451/81958
 Peter Weinhandl Linnégatan 7 B 340 14 Lagan 0372/30676
 Lars Larsson Olssonbacken 12 860 24 Alnö 060/556446
 S.O. Lindgren Storgatan 17 824 00 Hudiksvall 0650/17792
 Mats Persson Rödstarings 38 C 881 00 Sollefteå 0620/12917
 P-O Marklund Orkestervägen 10 931 00 Skellefteå 0910/76275
 Anders Johansson Adjunktsqatan 3 B 214 56 Malmö 040/920689
 Hans Jonsson Box 3074 512 03 Svenljunga 033/82070

1. KOMP

Stabsgrupp

Anders Sjöström Vegagatan 28 223 57 Lund 046/139792
 Bo Stedenfeldt Kvarnbergsg. 52 652 28 Karlstad 054/185617
 Bo Larsson Hagvägen 15 660 10 Dals-Långed 0551/40843
 Ulf Dahlquist Vallarum 9:51 270 33 Vollsjo
 Rolf Wahlbeck Blåklintsgatan 30 199 00 Enköping 0171/36648
 Urban Eskelund Signalgatan 9 A 621 00 Visby 0498/19484
 Johan Högård Nybrogatan 8 B 791 00 Falun 023/16087

Info-grupp

Ulf Öhring Morkullsvägen 13 592 00 Vadstena 0143/12090
 Carl-Gustaf Öhgren Långhalsvägen 3 121 65 Jönköping 08/817390
 Jörgen Gustafsson Hamnvägen 5 B 761 00 Norrtälje 0176/13207
 Hans-Inge Hansson Rönäs 3 275 00 Sjöbo 0415/43126
 Kenneth Jansson Box 49 430 21 Askloster 0340/26313
 Erik Westerback S. Jordbrovägen 161 136 52 Handen 0750/26622
 Sven Wihlborg Gullvivebacken 7 552 46 Jönköping 036/174431
 Arne Nielsen Solvändegatan 1 D 214 57 Malmö 040/969146

Hundgrupp

Jan Ahlin Ekstigen 2 281 00 Hällesholm 0451/12864
 Åke Lindberg Tredalagatan 15 A 291 34 Kristianstad 044/126797
 Sigvard Johansson Box 11 534 01 Vara 0512/10061
 Thomas Hult Björnkärrsg. 11 B 582 48 Linköping 013/174891
 Stefan Rosenberg Odönsvägg. 12 G 212 31 Malmö 040/495404
 Jan Karlsson Box 222 462 00 Vänersborg 0521/58090
 Lars Ohlsson Landsvägen 51 172 36 Sundbyberg 08/283553
 Börje Nilsson Bermansgatan 1 B 971 00 Malmberget

1. plut

Gunnar Svensson Hasselqvistsvägen 7 121 46 Johanneshov 08/483526
 Mats Johansson Kaplansgatan 2 B 302 45 Halmstad 08/483526
 Peter Forsberg Furutorpsgatan 60 252 47 Helsingborg 042/115395
 Göran Olsson Åsen 4378 790 80 Älvdalen 0251/30137
 Jerry Eriksson c/o Holm 162 36 Vällingby 08/897459
 Finn Heie Forvägen 39 145 50 Norsborg 0753/80174
 Mats Müller Blockstevägen 140 136 50 Handen 0750/21080
 M-O Samuelsson Stallvägen 11:301 352 52 Växjö 0470/82502

Kurt Bergqvist Genvalla 3011 831 00 Östersund 063/37305
 Jerry Ljunghaga Humlegatan 46 643 00 Vingåker 0151/12175
 Per-Eric Jansson Bielkenstierns. 7 175 76 Järfälla 0758/57210
 Tomas Kronberg Byalagsvägen 20 141 41 Huddinge 08/7749879
 L-O Tanderyd Fack 44 920 52 Barsele 0951/21112
 Christer Lindervik Prinsgatan 13 A 641 00 Katrineholm 0150/52158
 Sören Lindh Branäsvägen 10 461 00 Trollhättan 0520/39716
 Tommy Bly Sjöstersvägen 15 530 63 Hällekis 0510/40434
 Roland Sjögren Flaken 570 34 Holmsjö 0455/96051

Henry Jansson G. Wennerbergsg. 4 532 00 Skara
 Kenneth Gustavsson Vidablicksv. 2 D 771 00 Ludvika 0240/80307
 K-G Evertsson Lindåsen 570 30 Mariannelund 0381/22058
 Ingemar Larsson S: Göransg. 12 621 00 Visby 0498/15934
 Bo Hägg Muninvägen 9 852 45 Sandvalla 060/119179
 Lars Gustafsson Allhelgonsgatan 12 415 13 Göteborg 031/464621
 Lennart Eriksson Vänersborgsv. 40 B 662 00 Åmål 0975/30133
 Erik Eriksson Box 35 970 19 Ulanti 0975/30133
 Kent Eliasson Grängsgatan 3 570 40 Aneby 0380/41494

Mats Berggren Kyrkbyvägen 9 790 23 Svärdsjö 0246/10648
 Lars Björk Villagatan 36 C 382 00 Nybro 0481/12255
 Holger Häll 5190 Långlet 792 00 Mora 0250/31143
 G-Å Andersson Greverum 590 40 Kisa 0494/42072
 Roger Jonsson Box 28 890 40 Bredbyn 0661/10051
 Bo Svensson Apelbergsgatan 60 111 37 Stockholm 08/117475
 Jörgen Ahl Hjälmeryd 570 01 Rörvik 0382/24136
 Olof Haglund Erikslundsvägen 24 770 73 Garpenberg 0225/20394
 Johannes Johansson PI 247 430 94 Bohus-Bjoko 031/791051

Kenneth Simonsson Curt Eriksson
Rusthällaregården Jöklevägen 28
582 38 Linköping 803 60 Gävle
026/188783

Bo Sundberg
Noachsgatan 3 A
633 41 Eskilstuna
016/119245

Ingmar Erlandsson
Drottninggatan 58
292 00 Karlshamn
0454/19316

Jan Jönsson
Karlavägen 32 B
552 66 Jönköping
036/114492

2. plut

Thomas Andersson
Paternosterg. 22
414 67 Göteborg
031/425277

Sten Gustavsson
Lindalsvägen 18
463 00 Lilla Edet
0520/57292

Torbjörn Nestenius
Karl Johansg. 10
252 22 Helsingborg
042/133933

Rolf Gellgren
Herkulesgatan 1
223 57 Lund
046/135763

Per-Arne Jerltad
Skansvägen 25 B
371 00 Karlskrona
0455/17577

Börje Åhs
V. Åsgatan 15
632 25 Eskilstuna
016/132245

Mats Rask
Ringvägen 20
310 70 Torup
0345/20882

Joha Hiltunen
Ringvägen 52
611 00 Nyköping
016/132245

Jan Svensson
Wilhelmsbergsv. 15
561 00 Huskvarna
036/135256

Tommy Johansson
Trädgårdsg. 2 C
613 00 Oxelösund
0155/36863

Rolf Wandås
Norregatan 41
290 20 Åhus
044/242866

Olof Nilsson
Kvarnkulla L. 3
573 00 Tranås
0140/41118

Jan Löfgren
Österbyn
790 23 Svärdsjö
0246/20064

C-A Hermansson
Hede 7128
451 00 Uddevalla
0522/63079

Alf Holmberg
Anderstorp
576 00 Sävsjö
0382/40090

Kjell Carlsson
Krassevägen 1
311 00 Falkenberg
0346/15382

Roland Andersson
Ö. Rundgatan 14 B
611 00 Nyköping
0155/69903

Torbjörn Svensson
Skolgatan 55 B
735 00 Surahammar
0220/33053

C-G Håkansson
PI 3831
510 50 Dalsjöfors
033/79249

Peter Andersson
Box 9011
151 09 Södertälje
0755/10058

Roger Eriksson
Aselgatan 3
552 45 Jönköping
036/174174

Thomas Ericsson
Högstälängden 1371
830 43 Ås
063/30367

Per Tredahl
Grönlandsv. 5
782 00 Malung
0280/10707

Leif Ylinenpää
Box 25
970 30 Korpiom-
bolo
0977/10067

J-E Öfverström
Enslövsvägen 30
302 47 Halmstad
035/112894

Hans Einarsson
Hemdalsvägen 3
733 00 Sala
0224/21042

Carsten Magnusson
Östra Grevie nr 9
235 00 Vellinge
040/487290

Stefan Nordlund
Betesgatan 10 B
781 00 Borlänge
0243/17963

Mats Fogelström
Kungsgårdsv. 34 F
381 00 Kalmar
0480/24765

Per Uhlgård
Bergsgatan 31
112 28 Stockholm
08/513938

Lars Björklund
Ekliden Ljungarp
510 90 Limmared
0321/63011

Fritz Asplund
Köpmangatan 15
981 00 Kiruna
0980/81306

Lars Bygdén
Krokusvägen 16
610 23 Kolmården
011/92372

Leif Holmqvist
Svennby
734 00 Hallsta-
hammar
0220/20068

Lars-Erik Frank
Grundträsk
930 70 Malå
0953/60033

Anders Lundqvist
Furuvägen 18 A
572 00 Oskarshamn
0491/83141

Kenneth Adervall
Torparegatan 5
461 00 Trollhättan
0520/10512

Sven Sundelin
Box 110 B
880 51 Rossön
0624/20141

3. plut

Anders Rasmusson
Lagmansg. 31 B
902 50 Umeå
090/113196

Peter Skogh
Marknadsv. 12 A
762 00 Rimbo
0175/72184

Kim Vilhelmsson
Kapplandsvägen 5
612 00 Finspång
0122/14655

B-Å Johansson
PI 1001
910 06 Norrfors
0930/91024

Christian Syrén
Friskyttegatan 20
271 00 Ystad
0411/15672

Steve Olofsson
Honetsgården B 65
781 00 Borlänge
0346/50061

S-Å Svensson
PI 27 Skrea
311 00 Falkenberg
0551/60332

Bo Adolfsson
Revsten 3140
690 10 Åtorp
0551/60332

Per Rinaldo
De Wiksväg 15 A
612 00 Finspång
0122/17953

Torbjörn Anders-
son
Dag Hammar-
skjöldsgatan 39
595 00 Mjölby
0142/12997

Kenneth Johansson
PI 1159 Ratu
910 43 Bygdeå
0934/34015

Jan-Ulf Karlsson
Februarivägen 18
360 50 Lessebo
0478/10916

Rune Larsson
Skogvaktaregatan 6
461 00 Trollhättan
0520/19815

Jonny Jönsson
310 10 Växtorp
0430/32031

Bertil Jönsson
Svensåsen 2396
840 44 Oviken
0643/10268

Christer Hjulström
Skogslyckeegatan 84
582 56 Linköping
013/126496

Tommy Andersson
Norsålvägen 9
660 51 Norrbron
054/45042

Stefan Pettersson
Ålnvägen 22
773 00 Fagersta
0223/12826

Ulf Svanström
Vintergatan 13 B
661 00 Säfte
0533/14392

Stig Ulars
Gröntuv 55
780 41 Gagnef
0241/10003

B-Å Rundqvist
Prästgården
Eskelhem
621 00 Visby
0498/63159

Jan Andell
Hofverbergsgatan 4
252 43 Helsingborg
042/125654

Gunnar Hedlund
Nils Bjelkegatan 5
222 20 Lund
046/133539

Sören Hagström
Solbackevägen 13
597 00 Årvidaberg
0120/13363

Åke Fahlén
1:a Långgatan 23 C
891 00 Örnkölds-
vik
0660/17553

Ronny Grundström
Villavägen 79
930 80 Arvidsjaur
0960/11355

Björn Pettersson
Långån
575 00 Eksjö
0381/12704

Glenn Åhling
Viken 112
445 00 Surte
031/981451

Göran Ekberg
Hjällbo Lillgatan 1
424 33 Angered
031/463376

Christer Lundberg
Klammerdammsg.
15-17
302 42 Halmstad
035/127039

Leif Westerberg
PI 4200
541 00 Skövde
0500/10060

Elof Josefsson
Nedergården Hög
520 43 Åarp
0515/50350

Morgan Johansson
PI 110 Myringby
680 18 Lysvik
0565/80163

Mats Johanson
Blomstervägen 34
312 00 Laholm
0430/11096

Roland Källman
c/o Oskarsson
Porjusvägen 20 B
960 40 Jokkmokk
0176/12324

Berndt Johansson
Gullbacksgatan 12
761 00 Norrtälje
0176/12324

Lars Davidsson
Stallsberg
595 00 Mjölby
0142/26167

Mats Holgersson
Hemmansvägen 38
302 52 Halmstad
035/115303

Tross-
tropp

Torbjörn Ullström
Ugglevägen 29
831 00 Östersund
063/104363

Kent Gyllander
Carl Bergstenig. 86
603 87 Norrköping
011/170455

Mats Persson
Södertäljegatan 21
252 51 Helsingborg
042/129685

Hans Nilsson
Fredsgatan 25 A
593 00 Västervik
0490/33085

Kenneth Nässen
Rotakällvägen 5 A
840 64 Kälmarne
0696/40626

Björn Eriksson
Djupegatan 30 C
824 00 Hudiksvall
0650/14389

2. KOMP

C-A Klevsäter
Gullregngatan 1
260 23 Kägeröd
0418/80178

Per-Olof Sahrén
Utmelandsv. 1 A
792 00 Mora
0250/15515

Hans-Olof Olsson
S. Stenbocksq. 118
252 44 Helsingborg
042/143832

Kim Söderblom
Stockholmsv. 10 B
151 42 Södertälje
0755/31858

Erik Almqvist
Jasminvägen 6
352 50 Växjö
0470/69039

Ulf Nilsson
Enedal Misterhult
570 93 Figeholm
0491/32086

Gunnar Gustavsson
Grönsta
731 00 Köping
0221/42068

Gustaf Karlsson
Gammeltorpsv. 1 D
150 22 Nykvarn
0755/45876

Stabs- grupp

Börje Sandgren
Rödbackev. 45 B
902 37 Umeå
090/122705

Göran Fransson
Trånghallavägen 44
552 80 Jönköping
036/79677

Lars Blad
Södergatan 13
252 25 Helsingborg
042/142439

Peter Johansson
Ättehögvägen 5
660 01 Ed
0534/11591

Björn Widberg
Islandsgratan 2 A
502 59 Borås
033/125541

L-H Karlsson
Hörnettvägen 6
892 00 Domsjö
0660/83348

Thord Larsson
V. Esplanaden 9
953 00 Haparanda
0922/12033

Ove Johansson
Safirvägen 8
341 00 Ljungby
0372/14117

Info- grupp

1. plut

Karl Merefält
Box 72
950 84 Karungi
0922/30010

Håkan Jonsson
Orgelvägen 32
451 00 Uddevalla
0522/18806

Bengt Lööv
Hagaströmsv. 130
818 00 Valbo
026/197679

Jan Fogelklou
Vrinnevig. 31
603 58 Norrköping
011/181014

K-G Cronberg
Kristinebergsv. 20
183 44 Täby
0762/50622

Christer Fränlund
Markvägen 14
951 45 Luleå
0920/66300

Bert Stark
S:t Pauligatan 32 D
416 60 Göteborg
031/150081

Frank Westman
Axtorpsvägen 38 B
902 34 Umeå
090/124904

Johan Adlercreutz
Dragonvägen 4
191 78 Sollentuna
08/7544711

Lennart Åhl
Rackarbergsv. 22
752 32 Uppsala
018/123132

Urban Stesberg
Studentvägen 22
752 34 Uppsala
018/121603

Torvald Andersson
Askarböck
740 30 Björklinge
018/356127

Kent Torman
Enoch Thulins-
vägen 32 B
261 53 Landskrona
0418/19435

Björn Karlsson
Pl 329
713 00 Nora
0587/50271

Tommy Nilsson
Furugatan 11
263 00 Höganäs
042/42247

Lars Ambjörnsson
Kvarnbergsg. 46 B
652 28 Karlstad
054/185861

Anders Lundberg
Solvändigatan 1 C
214 57 Malmö
040/960867

Lars Forsberg
Norebergsv. 2 A
792 00 Mora
0250/16431

Peter Mortensen
Box 41
672 00 Ärjäng
0573/35068

Mats Rothman
Oxbacksgatan 4
724 61 Västerås
021/110531

Per Ola Norrman
Oxelgatan 7
561 00 Huskvarna
036/138149

Leif Saklanti
Snövägen 8
541 00 Skövde
0500/16811

Kenneth Sellberg
Aug. Södermans-
vägen 2
752 49 Uppsala
018/403704

Ulf Karlsson
Sävsjövägen 38
570 02 Stockaryd
0382/20365

Mikael Andersson
Klockarevägen 31
425 30 Hisings
Kärra
031/573556

Bo Ekelund
Bagaregatan 14 A
252 41 Helsingborg
042/122637

Rickard Gabriellson
Råstrand
920 72 Blattnicksele
0952/22021

Mats Nilsson
Landsvägsq. 21 B
371 00 Karlskrona
0455/12874

Göran Lennartsson
Svally
199 00 Enköping
0171/89021

P-A Pettersson
Sandavägen 19
792 00 Mora
0250/13170

Greger Fröjd
Gulspåregatan 4 C
722 26 Västerås
021/112234

Gunnar Nyberg
Stockätter 24
821 00 Bollnäs
0278/22049

Leif Hemmingsson
Sibeliusgängen 10
163 25 Spånga
08/7520506

Jimmy Svensson
Dalavägen 41
770 20 Söderbärke
0240/51023

Conny Wahlberg
Finningevägen 7 A
152 02 Strängnäs
0152/11061

Hans Björkman
Linghed 178
790 23 Svärdsjö
0246/22235

Thomas Sjöström
Pl 4176
930 20 Buttråsk
0914/43151

Mikael Asplund
Öresjövägen 7
511 00 Kinna
0320/48347

Ulf Storm
Amiralsgatan 21
302 38 Halmstad
035/107915

Mikael Karlström
Svänggatan 13
573 00 Tranås
0140/13670

P.-Å. Olofsson
Klingsbergsq. 40 A
603 54 Norrköping
011/160819

Ulf Johansson
Mariadaläsvägen 37
217 45 Malmö
040/982484

Roger Axelsson
Fotbollsgatan 31
602 37 Norrköping
011/167449

2. plut

Andreas Svensson
Söderby 1:68
137 00 Väster-
haninge
0750/40038

Jan-Ole Karlsson
Folkungagatan 30 A
595 00 Mjölby
0950/111391

Bengt Ring
Box 160
290 21 Yngsjö
044/232950

Bengt Malmholt
Neptunigatan 36
162 40 Vällingby
08/893450

Christer Höglin
Vallmögången 10
831 00 Östersund
063/111391

Christer Fallgren
Bergslagsstorget 1 C
682 00 Filipstad
0590/11893

Mats Pernhem
Tomtebovägen 13 B
341 00 Ljungby
0372/14375

Jan Morell
Pl 1679
713 00 Nora
0587/11970

Lars Johansson
Marieköllgatan 103
151 44 Södertälje
0755/15946

Tuomo Haukila
Villavägen 7
710 50 Storå
0581/41539

Anders Nyström
Glimmervägen 5
981 00 Kiruna
0980/17537

Ulf Gustafsson
Slättervägen 17
831 00 Östersund
063/120278

Jan-Ingemar Karlsson
V. Bernadottes-
gatan 25 B
216 12 Malmö
040/157998

Johan Runeberg
Pl 42
910 26 Stöcksjö
090/42041

Peter Larsson
Skogsglätten
Bergstena
441 00 Alingsås
0322/35313

Jonny Karlsson
Mjölnevägen 8
440 20 Värghårda
0322/20088

Jörgen Nilsson
Solgatan 1
384 00 Blomster-
måla
0499/20300

Inge Hardin
Parkgatan 3
661 00 Säljö
0533/14728

Dan Pålsson
Byvägen 15 B
832 00 Frösön
063/119071

Nils Jönsson
Silvergården 13 B
261 43 Landskrona
0418/27336

Pierre Berlin
Idunvägen 15
736 42 Handen
08/7450051

Rune Sjögren
Ensitarrvägen 15
175 43 Järfälla
0758/32846

Jan-Erik Tano
Krookskå vägen 34
950 94 Övertorneå
0927/10626

Alf Knutsson
Kryckeltjärn
920 10 Vindeln
0933/32011

Ulf Granar
Aspgatan 8
510 54 Bråmhult
033/41790

Peder Blist
Havsörnsgratan 17
552 70 Jönköping
036/188240

Tomas Gustafsson Jönköpingsv. 18 560 12 Vaggeryd 0393/11139
 Billy Karlsson Kullavägen 4 360 64 Broakulla 0471/40363
 Per Blomstedt Hamngatan 40 615 00 Valdemarsvik 0123/11245
 Göran Nilsson Kollegiegatan 5 A 214 54 Malmö 040/218572
 Boris Jönsson Ejdergatan 27 D 593 00 Västervik 0490/15618
 Christer Karlsson Axvägen 2 F 615 00 Valdemarsvik 0123/11196
 Stefan Widell Åboliden Äminne 331 00 Värnamo 0370/27047
 Jonny Roos Fiskvik 590 54 Sturefors 013/88133
 Lars Dahlquist Grundbogatan 1 E 811 00 Sandviken 026/270853

Peter Brinck-Erikson Axel Johnsonsv. 87 774 00 Avesta 0226/52835
 Gerth-Ove Berglund Professorgatan 7 C 214 53 Malmö 040/210944
 Bo Persson c/o Ullvan Strandvägen 15 C 591 00 Motala 0141/18327
 Tomas Lövgren Tallvägen 20 572 00 Oskarshamn 0491/16494
 Torbjörn Levander Väselmyntsg. 79 414 81 Göteborg 031/414705

3. plut

S-1 Andersson Kyrkovägen 16 235 02 Vellinge 040/112684
 Joakim Arnborger Tallbyvägen 8 133 00 Saltsjöbaden 08/7176901
 Björn Hedberg Granitvägen 16 B 752 43 Uppsala 018/105996

Per-Axel Dahlberg Hagmarksvägen 26 902 32 Umeå 090/111207
 Juha Lohikoski Öresundsgatan 9 252 28 Helsingborg 042/181429
 Kent Asplind Ripstigen 5 171 73 Solna 08/852779
 Ulf Jarnebo Österforse 4670 703 66 Örebro 019/148001
 Lasse Selkälä Tunnbindargränd 2 702 23 Örebro 019/140859
 Peter Peterson Beata Sparres gr. 29 162 30 Vällingby 08/385556
 Leif Sjöblom Korvettveien 61 D 4620 Vågsbygd Norge
 Håkan Jonsson Riddersnäs Fågelsta 591 00 Motala 0141/30030
 Thomas Öndemar Skogstorp 150 20 Järna 0755/52086

Charles Söderström Bodastigen 54 151 45 Södertälje 0755/66248
 Håkan Palm Orrstigen 4 151 35 Södertälje 0755/37046
 P-A Josefsson Lövssta 570 40 Aneby 0390/31034
 Peter Östman Österforse 4670 880 20 Långele 0620/20539
 Krister Carlsson Lindvägen 14 577 00 Hultsfred 0495/11649
 Olle Johansson Jonstorp 310 10 Bostorp 0430/33083
 Torbjörn Sjunneson Yered 310 58 Vessingebro 0346/73035
 Lars-Erik Granath Tolvmilavägen 2 C 781 00 Borlänge 0243/12907
 Dan Dölling Syslomanag. 17 A 752 23 Uppsala

Ulf Strinnholm Änggatan 21 252 60 Helsingborg 042/141879
 Peter Egarde Persvägen 22 792 00 Mora 0250/12666
 Ronny Lindqvist Abbotrevägen 7 384 00 Blomstermåla 0499/23463
 Thoré Hjältn Hagagatan 47 871 00 Härnösand 0611/20330
 Jerry Karlsson Kvadrantgatan 68 415 16 Göteborg 031/487993
 Ulf Nilsson Linchedsvägen 25 302 52 Halmstad 035/122127
 Ismo Hämmäläinen Forvägen 13 145 51 Norsborg 0753/79641
 Bo Ohlsson Gjutergatan 31 693 00 Degerfors 0586/41089
 Anders Ljungqvist Furutovägen 31 B 352 54 Växjö 0470/81671

Lars Olsson Hjortronsvägen 8 151 49 Södertälje 0755/37732
 Roland Backström Älgrötvägen 111 127 32 Skärholmen 08/884595
 Erik Hillbom Sjöängsvägen 28 802 38 Gävle 026/193765
 Anders Nyman Kumlagatan 9 723 42 Västerås 021/187282
 Günter Richter Rågstigen 27 137 00 Västerhaninge 0750/31864
 H.O. Johansson Hemvägen 17 961 00 Boden 0921/16120
 Ulf Gustafsson Kongahällgatan 4 442 00 Kungälv 0303/14817
 Anders Ritheim Bivägen 14 552 48 Jönköping 036/133532

Tross-tropp

Allan Stenhöös Skyttegatan 18 281 00 Hälsjöholm 0451/11162
 Klas Löfgren Bergsvägen 7 A 920 60 Storuman 0951/11288
 Staffan Andersson Handskmakareg. 8 ström 291 54 Kristianstad 044/128318
 Thorbjörn Landström 2134 Bälinge 951 90 Luleå 0920/45067
 Per Schönning Lugna gatan 31 B 802 30 Gävle 026/108760
 Mats Perman Klövjestigen 3 A 811 00 Sandviken 026/275182
 Thomas Jansson Utgårdsgatan 47 502 55 Borås 033/115026
 Nils Liljenstolpe Rökårrå Balgaviken 635 90 Eskilstuna 016/88007
 Bengt Nilsson Stamsvägen 11 302 65 Halmstad 035/40478

Åke Petersson Gärdsgatan 2 562 00 Norra-hammar 036/61468
 Jonny Enmark Box 55 970 38 Junosuando 0978/30008
 Jan-Olov Byström Holmträsk 910 63 Hallaström 0941/31010
 Timo Pihlajamaa Tjärhovsgatan 13 953 00 Haparanda
 Thomas Nilsson P. Hanssonsv. 39 D 312 00 Laholm

3. KOMP

Jan Hyltén-Cavallius Renstiernsg. 24 116 31 Stockholm 08/441816
 Jörgen Zethsson Eksjövägen 20 571 00 Nässjö 0380/52187

Stabs-grupp

Ulf Dahlgren Box 125 661 00 Säfte 0533/11498
 Sören Bergerhag Storgatan 22 B 833 00 Strömsund 0670/10559
 Thomas Brohlin Malmavägen 14 730 30 Kolsva 0221/51485
 Stefan Sannerhult Hertig Karls Allé 30 703 40 Örebro 019/135374
 Charl Vejhed Storegatan 64 560 10 Skillingaryd 0370/70552
 Lennart Armgård Ärtvägen 66 831 00 Östersund 063/102708
 Jan Telenius Olshammarsg. 46 124 48 Bandhagen 08/475870
 Tommy Jönsson Prästallen 2 291 41 Kristianstad 044/127241
 Per-Göran Roos Hjulsbrovägen 60 582 69 Linköping 013/154493

Info-grupp

Lennart Lundh Knafsvägen 28 921 00 Lycksele 0950/13385
 Janne Carlsson Kinnagatan 4 575 00 Eksjö 0381/13561
 Martin Öberg Haråsgatan 25 414 62 Göteborg 031/241928
 Peter Forsman Tängervägen 32 A 417 43 Göteborg 031/551880

1. plut

Sören Johansson Bäckgatan 34 603 58 Norrköping 011/167503
 Matts Dagerhäll Mariavägen 20 732 00 Arboga 0589/12845
 Göran Norgren Hagagatan 8 331 00 Värnamo 0370/12724

Erik Seppänen PI 6109 Bastjärn 772 00 Grängesberg 0240/62188
 Boris Oskarsson Högsbyvägen 360 76 Älghult 0481/63129
 Ted Jansson Vallmövågen 26 763 00 Hallstavik 0175/21720
 Samuel Liljerås Nilserikssong. 14 694 00 Hallsberg 0582/13577
 Bo Andersson Storgatan 30 671 00 Arvika 0570/12635
 Torgny Carlsson Hötomta 610 24 Vikbolandet 0125/60025
 Kent Karlsson Norrtullsg. 37 B 826 00 Söderhamn 0270/10866
 Peter Olsson Sävenforsv. 10 A 712 00 Hällefors 0591/12447
 Jan Westling Finnika 820 67 Enånger 0650/52921

Christer Fridlund Saxdalen 2094 - C 772 00 Grängesberg 0240/31305
 Sören Hansson Parkgatan 11 670 40 Åmotfors 0571/30598
 Hans Lewander Vrånvägen 3 B 752 52 Uppsala 018/324700
 Tommy Sjöstedt Storgatan 2 590 10 Boxholm 0142/50739
 Per Larsson Granberga 710 27 Dyltbruk 0587/51123
 Johan Thorén Rogestad 585 90 Linköping 013/59124
 Stefan Hamlin Olof Dalins väg 14 112 52 Stockholm 08/549967
 Bertil Jönsson Serenadgatan 30 214 72 Malmö 040/191230
 Stephan Swärd PI 1089 280 40 Skånes Fagerhult 0433/50027

Lars Borwin Studiegatan 34-36 172 31 Sundbyberg 08/297408
 Rolf Karlsson Bockarp 595 00 Mjölby 0142/11446
 Benny Wiss Nygatan 82 B 231 00 Trelleborg 0410/17208
 Jan Jönsson N. Tvärgatan 14 A 233 00 Svedala 040/403126
 Ove Olsson Låglandsgatan 3 A 653 41 Karlstad 054/163642
 Sture Bregner Skucku 1310 840 40 Svenstavik 0687/10329
 Jan-Olof Svensson Högby 570 70 Basthult 0491/23044
 Göran Hagel Rittvägen 7 302 44 Halmstad 035/113692
 Tommy Jakobsson Lasarettsgatan 6:52 682 25 Linköping

Lars Eriksson V. Långgatan 4 731 00 Köping 0221/23151
 Göran Jonsson Södra Tresund 910 92 Nästansjö 0940/43011
 Bo Forsheden Fristadsgatan 2 B 633 46 Eskilstuna 016/131922
 John Blind Nygård 960 40 Jokkmokk 0971/40030
 Thomas Hagberg Ringvägen 12 590 10 Boxholm 0142/51502
 Christer Johansson Liljhäll 4 514 00 Tranemo 0325/70845
 Roger Bergdahl Box 211 970 30 Korpilombolo 0977/10150
 Lars Holgersson Farslycke 380 11 Bergkvara 0486/20069

Per Nyqvist Förstamajgatan 22 415 10 Göteborg 031/454006
 Kent Maltin Engelbrektsg. 57 302 50 Halmstad 035/128384
 Mats Nordin Svetsarvägen 15 175 71 Järfälla 0758/57390
 Arne Hill Box 3064 Hillared 512 03 Svenljunga 033/82007
 Dan Öfring Skebokvarnsv. 215 124 35 Bandhagen 08/863311
 Jonny Pettersson Klostergatan 27 552 56 Jönköping 036/123799
 Leif Thorwaldsson PI 6505 Linnefälla 343 00 Älmhult 0479/72088
 Mats Green Tallvägen 12 Lövsälöt 753 50 Uppsala 018/367293
 Claes Annerstedt Hasselvägen 2 430 81 Billdal 031/910530

2. plut

Tommy Ericson Havstenaväg. 24 B 541 00 Skövde 0500/13864
 William Ottosson Råned 670 35 Gunnarskog 0570/32014
 Kurt Laitinen Folkegatan 25 C 613 00 Oxelösund 0155/33925
 Magnus Söderkvist Återgången 9 831 00 Östersund 063/122444
 Roger Klaar Biodlarevägen 8 763 00 Hallstavik 0175/20844
 Roger Andersson Falkvägen 18 902 37 Umeå 090/121187
 Göran Bouvin Röklandsvägen 20 860 20 Alnö 060/556155
 Ulf Wuopio Malmbergsv. 5 A 972 00 Gällivare 0970/13932
 Peter Levin Björngatan 2 552 64 Jönköping 036/168071

Erik Ahlenius Axel Johnsonsv. 111 B 774 00 Avesta 0226/56273
 Kjell-Åke Karlsson Strandgatan 8 B 826 00 Söderhamn 0270/54394
 Per-Ola Nygren Nygatan 46 602 34 Norrköping 011/122266
 Mikael Persson Fidegatan 13 621 00 Visby 0498/10875
 Torbjörn Larsson Trojenborgstigen 11 B 596 00 Skänninge 0142/40462
 Hans Palm Hamngatan 41 582 43 Linköping 013/149604
 Björn Schröder Lillebovägen 15 191 44 Sollentuna 08/965234
 Dick Helsing Floravägen 18 773 00 Fagersta 0223/17236
 Lennart Elenius Stenvägen 22 981 00 Kiruna 0980/15536

Leif Hjartström Box 26 970 37 Lovikka 0978/33034
 Torben Olsson Stattenavägen 7 281 00 Hälsjöholm 0451/15356
 Tommy Wall Slipgatan 1 117 39 Stockholm 08/846717
 Bo Söderholm Torsgatan 40 431 38 Mölndal 031/164342
 Lennart Andersson Skolgatan 2 573 00 Tranås 0479/13484
 Stefan Ekberg Skogsgatan 12 283 00 Osby 0479/13484
 Peter Bernerdahl Dammvägen 4 703 58 Örebro 019/186069
 Dan Sanfridsson Gammeltorpsv. 5 E 150 22 Nykvarn 0755/40646
 K-E Mortensen PI 4419 Hammarlöv 231 00 Trelleborg 0410/32023

Peter Hallberg Hemrydgatan 4 D 523 00 Ulricehamn 0321/14340
 N-G Johnson Möners väg 78 C 352 46 Växjö 0470/45209
 Rolf Björck Disponentgatan 18 273 00 Tomelilla 0417/11981
 Torbjörn Forsberg Edensvägen 3 950 30 Råneå 0924/11323
 Christer Johansson PI 200 Enimenäs 570 82 Mälilla 0495/20728
 Bengt Lofter Gustavsgatan 55 416 72 Göteborg 031/216852
 Roger Storm Skolgatan 29 C 561 00 Huskvarna 036/130832
 Göran Cronqvist Källgatan 10 D 552 44 Jönköping 036/115610

Roger Waltersson Våthultsvägen 2 Sjötofta 514 00 Tranemo 0325/63281
 Yngve Haggström PI 3348 910 11 Bjurholm 090/131248
 Torbjörn Löw Hagavägen 35 781 00 Borlänge 0243/14289
 Mikael Persson PI 537 Granlunda 852 58 Sundsvall 060/552191
 S-I Andersson Tingvallagatan 5 652 24 Karlstad 054/110007
 Håkan Persson Västermovägen 23 732 00 Arboga 0589/12401
 Mikael Enghäger Stenkastgatan 3 502 47 Borås 033/138228
 Jan Olsson Kvarnvägen 8 831 00 Östersund 063/123016
 Christer Andersson PI 3326 282 00 Tyringe 0451/52286

Lars Magnusson 4182 Orrviken 831 00 Östersund 063/40003
 Nils Plasgård 1185 Vreten 810 28 Järbo 0290/70941
 Mats Orådd Fack 48 910 63 Hållaström 0941/21043
 G-O Gustafsson Slättvägen 30 302 54 Halmstad 035/106774
 Berthil Jonsson Röklandsvägen 27 860 24 Alnö 060/556107
 Mikael Björnberg Printzvägen 14 661 00 Åby 011/63220
 Peter Ohlsson Råmsvägen 6 680 96 Lesjöfors 0590/30337
 Ove Börjesson Krushagsvägen 10 552 59 Jönköping 036/123246
 Åke Johansson Mjölntorp sv. 6 740 45 Tärnsjö 0292/50374

Michael Persson Kurirvägen 29 285 00 Markaryd 0433/11454
 Mats Henningson Trädgårdsg. 3 A 282 00 Tyringe 0451/51004
 Pontus Nilsson Åsundavägen 8 590 41 Rimforsa 0494/20550
 Hannu Kähkönen Malmgatan 2 B 641 00 Katrineholm
 Christer Tagesson Doktorsgatan 4 331 00 Värnamo 0370/16874
 Nils-Göran Eklund Stenhuggargr. 13 831 00 Östersund 063/128898
 Tapani Myllylä Kolvägen 14 190 60 Bälsta 0171/51244
 Torbjörn Nielsen Byg. 20, Jämshög 293 00 Olofström 0454/46369
 Thomas Spjunnesson Sjöalt 289 286 00 Örskällunga 0435/80278

Jonnie Bengtsson Hjällibogårdet 10 424 34 Ängered 031/487037
 Jonny Karlsson Turevägen 15 360 60 Vissefjärda 0471/20193
 Lars Eijvergård Hallvägen 1 830 05 Järpen 0647/10213
 Lars Carlsson Eddavägen 50 194 00 Upplands Väsby 0760/32868

Tross-tropp

S-I Jeppesen Källegård 11 310 34 Kvibille 035/56304
 Göran Rodin c/o Isaksson Ö. Torggatan 2 A 341 00 Ljungby 0372/81656
 Sören Backlund Kanikensgatan 12 652 23 Karlstad
 Lars Thidevall Grönsta prästgård 181 43 Lidingsö 08/7650200

J-O Ellebrink Häradsvägen 8 830 70 Hamnerdal 0644/10076
 Peter Fasth Siriusgatan 38 415 22 Göteborg 031/465972
 Kent Seger Stengatan 56 572 00 Oskarshamn 0491/83297
 Jan-Erik Leksell Lisagatan 85 B 782 00 Malung
 Mats Petersen Björnbärgsgatan 2 B 234 00 Lomma 040/411573
 Per Danielsson Fabriksgatan 10 692 00 Kumla 019/71686
 Lars Haglund Dalsåkergratan 38 502 50 Borås 033/156625
 L-E Gustafsson Stiftelsegatan 1 A 310 44 Geiringe 035/58129
 Bertil Folkesson PI 325 Yllevad 310 10 Bostorp 0430/30159

MP-TROPP

Henry Antonsson Box 840 Bjurå 950 34 Niemisel 0924/70023
 Kjell Börnerheim Kruthornsvägen 23 191 53 Sollentuna 08/358570
 Håkan Jonsson Lyckostigen 10 C 195 00 Märsta 0760/16980
 Otto Göhl Säterbacken 16 142 00 Trångsund 08/7718159
 Nils-Åke Nilsson Trastvägen 6 B 222 31 Lund 046/142826
 Eskil Sundkvist Bergengatan 29 163 35 Spånga 08/7512898
 Charlie Magne Västergatan 15 222 29 Lund 046/142004
 Bo Sjöberg Gustav Adolfs väg 10 A 381 00 Kalmar 0480/14954

HQ

Sture Mörtlund Seogatan 11 B 811 00 Sandviken 026/253212
 Dick Hållén Berättelsegatan 36 422 42 Hisings Backa 031/221171
 Leif Johansson Granvägen 42 432 00 Varberg 0340/17831
 Bertil Persson Prins Carlg. 7 B 263 00 Höganäs 042/49512
 Mats Hallmén Rådmansgatan 5 702 13 Örebro 019/139138
 L-O Gunnarsson Tidalund 560 41 Mullsjö 0392/21016
 Christer Fridh Kvarngårdesg. 14 A 633 55 Eskilstuna 016/132504
 Stig Nihlén Apelvägen 23 182 75 Stocksund 08/854144

K-A Augustsson Dagslände vägen 21 444 00 Stenungsund 0303/71171
 Sture Ahlstedt Fridhemsbergsg. 13 575 00 Eksjö 0381/11911
 Janis Mieritis Box 28 430 60 Landvetter 031/711254
 Sven Smedjegården Veckovägen 9 175 41 Järfälla 0758/33301
 Stig Benjaminsson PI 506 815 03 Månkarbo 0293/51359
 Stig Sonesson Hasselgatan 2 252 54 Helsingborg 042/127040
 Hans Carlquist Kanikegatan 11 532 00 Skara 0511/11562
 Sture Larsson-Jones Warenbergsg. 22 G 521 00 Falköping 0515/12608
 Lennart André Vinberga 370 41 Ramdala 0455/41400

Christian Härleman Löken 19 182 61 Djursholm 08/7559954
 Rune Andersson Bergsgatan 14 302 31 Halmstad 035/117061
 Lars Isaksson Almbacken 1 605 90 Norrköping 011/35392
 Lollo Dahl Lagmansvägen 5 B 151 42 Södertälje 0755/66541
 Christer Nilsson c/o Larsson Tågagatan 5 252 22 Helsingborg
 Bengt Rundberg Torgvägen 7 B 433 00 Partille 031/720951
 Paul Hällöf Birger Jarlsg. 95 113 56 Stockholm 08/154656
 Mikael Nordenstedt Mykinge Skärstad 561 00 Huskvarna 036/50134

Om du tycker att du saknar någon i detta register, så kan det stämma. Vi har följt den traditionella linjen och endast tagit med de som tjänstgjort minst tre månader i kontingenten.

Ett sista farväl på Ben Gurion

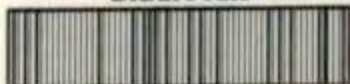
Stoftet efter vår bortgångne HQ-kamrat Hans Carlquist flögs natten mellan den 2 och 3 maj hem till Sverige med ordinarie SCACYP-flyg. Med på resan var också den bortgångnes hustru Ebba. I hedersvakten på Ben Gurion-flygplatsen ingick Sture Ahlstedt, Sven Vannerberg, Henning Robertson, Rolf Löfberg, Erik Karlberg och Per Hallgren. Förste fanförare var Björn Sterner och andre fanförare Bernth Schagerlind.

Tre namnteckningar på ett papper och det råder fred mellan Egypten och Israel efter 31 år. Färgbilden på första omslagssidan togs den 26 mars i trädgården utanför Vita huset i Washington, där fredsavtalet undertecknades. Foto: David Rubinger, Jerusalem. På samma ställe och bara någon minut senare togs bilden ovan. Två glada presidenter, Egyptens Anwar Sadat och USA:s Jimmy Carter, och en lika glad premiärminister, Israels Menachem Begin, skakar hand på Tel Aviv.

FÖRSVARSHÖGSKOLANS
BIBLIOTEK

2 001 471 5204 58

LDEN
FN-BAT 72 M

SANDPAPPRET

NR 1-6 1979 MINNESUTGÄVA

FN-BAT 72 M

SANDPAPPRET

LD
341.123(485)

